Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولنپوهنې له نظره:

په افغانستان کې د واک جوړښتونه

لیکوال
ډاکټر م. عثمان روستار تره کی

ژباړن
محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
لیکوال:	ډاکټر م.عثمان روستار تره کی
ژباړن:	پوهیالی محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۷ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د ژباړن پرله پسې نومره:	(۱۲)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱۲)
کمپوزر:	ضیاءالرحمن ضیاء

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ!

هغو افغانانو ته، چې د سولې، ولسواکۍ او خپلواکۍ د اساسي ضمانت په توګه، د مرکزي او ملي حکومـــت د ټینګښـــت لپـــاره جنګېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	ددې اثر دویم چاپ	۱
۲	د خپرندوی یادښت	۳
۳	د لیکوال پېژندګلوي	۶
۴	سریزه	۹

لومړۍ برخه

د ټولنیزاو سیاسي ژوند ارزښتونه

لومړی څپرکی

د دولت د جوړښت بنسټونه

ګڼه	سرلیک	مخ
۵	الف- د اسلام دین	۱۴
۶	ب- جهاد او غزا	۱۶
۷	ج- قومي او قبیله یي اړیکي	۱۷
۷	د- لویه جرګه	۱۸
۸	یو- د قبیله یي ولسواکۍ د ستنو په ټینګښت...	۱۸
۹	دوه- د دولت د حقوقي ستنو په تثبیت...	۲۹
۱۰	هـ- سیمه پالنه او ملتپالنه	۴۳
۱۱	و- د سلطنت موسسه	۵۱
۱۲	یو- مذهب او دین	۵۱
۱۳	دوه- واکمن قوم او د هغه پر جوړښت باندې...	۵۲
۱۴	۱- جرګه	۵۳
۱۵	۲- مرکه	۵۴
۱۶	۳- ننواتې	۵۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷ ۴- تیره اینبودل ۵۵

۱۸ درېـ- ځمکوالي ۵۶

دویم څپرکی

سیاسي واک

۱۹ الف- مذهب او دین ۵۸

۲۰ ب- قبیله او کورنۍ ۶۱

۲۱ ج- شتمني ۶۲

۲۲ د- عمر او د ژوند تجربه ۶۲

۲۳ هـ- بورو کراسي ۶۳

۲۴ و- د جهاد قومانده ۶۳

۲۵ ز- ټکنوکراسي او پوهه ۶۴

۲۶ ح- اردو ۶۵

۲۷ ط- ایډیالوژي ۶۵

۲۸ یو- ویښ زلمیان ۶۶

۲۹ دوه- خلق او پرچم ۶۷

۳۰ درې- د ملي ستم ډله ۶۹

۳۱ څلور- د شعله جاوید ډله ۷۰

۳۲ پینځه- د افغان ملت ګوند ۷۱

۳۳ شپږ- اسلامي ډلې، د سیاسي ژوند ځانګړنې او… ۷۳

۳۴ لومړی- جهادي تنظیمونه ۷۳

۳۵ ۱- عمومیات ۷۳

۳۶ ۲- د جلب او جذب سیمې او ډلبندۍ ۷۶

۳۷ الف- اخواني بنسټپال ۷۷

۳۸ ب- د تصوف خاوندان ۷۸

۳۹ ج- د مدرسې اهل ۸۰

۴۰ د اسلامي انقلاب حرکت ۸۱

۴۱ اسلامي وحدت ګوند ۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲ دویم- طالبان ۸۸
۴۳ ۱- د طالبانو رامنځته کول ۸۸
۴۴ ۲- جمعیت العلمای اسلام او مدرسې ۹۰
۴۵ ۳- د طالبانو غورځنګ انقلابي خصلت لري ۹۲
۴۶ ۴- د طالبانو د راڅرګندېدو منطق ۱۰۲
۴۷ درېیم- د سیاسي ژوند ځانګړنې ۱۰۴
۴۸ ځلورم- د جهادي مشرانو له خوا د جګړه ییزې... ۱۰۵

درېیم څپرکی

قهر او روغه

۴۹ الف- د قهر او زور کارول ۱۱۴
۵۰ یو- جغرافیایي لامل ۱۱۴
۵۱ ۱- جیوپولیټیک لامل ۱۱۴
۵۲ ۲- فزیکي لامل ۱۱۵
۵۳ دوه- ټولنیز لامل ۱۱۶
۵۴ درې- سیاسي لامل ۱۲۱
۵۵ ب- د ولسواکۍ د اصولو رعایت ۱۲۷

دویمه برخه

پر ټولنیز او سیاسي ژوند د ۱۹۷۸م کال د کمونیستي کودتا اغېز

لومړی څپرکی

د دولتي جوړښت د بنسټونو ړنګونه

۵۶ الف- سلطنت او پارلمان ۱۳۴
۵۷ ب- له مذهب نه سیاسي ګټه اخیستل ۱۳۸
۵۸ ج- قومي او قبیله یي اړیکي ۱۳۹
۵۹ یو- په سیاسي برخه کې بې اتفاقي ۱۴۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۰ دوه- په کلتوري برخه کې بې اتفاقي ۱۴۱
۶۱ درې- په پوځي برخه کې بې اتفاقي ۱۴۲
۶۲ د- ملتپالنه، پان اسلامیزم او د جهاد نړیوال کېدل ۱۴۲
۶۳ هـ- په هجرت کې د ملتپالو روڼاندو د... ۱۵۴
۶۴ جغرافیایي لامل ۱۵۶
۶۵ پولي او مالي لامل ۱۵۷
۶۶ رواني او کلتوري لامل ۱۵۷

دویم څپرکی

د ناپېیلي حکومت غوښتنه او د ملي اردو د بیا جوړونې پر بنسټ د دولت د فزیکي لوړتیا بیا راژوندي کول

۶۷ الف- د ملي اردو بیا جوړونه ۱۶۱
۶۸ ب- وسلوالې ډلې او د بېوسلې کولو ربړه ۱۶۴
۶۹ ج- د درنو وسلو راټولول ۱۶۶
۷۰ د- د درنو وسلو د راټولولو لپاره... ۱۶۹
۷۱ هـ- لنډ مهالی حکومت او د مشروعیت ستونزه ۱۷۰

درېیم څپرکی

د واک د کلاسیکو بنسټونو ویجاړېدل او د هغه د نویو ملاترو راڅرګندېدل

۷۲ الف- د واک د کلاسیکو بنسټونو ویجاړېدل ۱۷۴
۷۲ یو- قبیله او کورنۍ ۱۷۴
۷۳ دوه- شتمني ۱۷۷
۷۴ درې- عمر او د ژوند تجربه ۱۷۸
۷۵ څلور- ټکنوکراسي او پوهه ۱۷۹
۷۶ ۱- د پوهنتون د بنسټیزو ارزښتونو ویجاړول ۱۸۰
۷۷ د پوهنتون په تشکیلاتي برخه او درسي نصاب... ۱۸۲
۷۸ د علمي پرسونل په برخه کې بدلون ۱۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۹	۲- د پېژندنې کړکېچ او له هغه ځخه...	۱۹۲
۸۰	لومړی- په افغانستان او ګاونډیو هېوادو کې...	۱۹۷
۸۱	دویم- په لویدیزو هېوادو کې افغاني ځوانان	۲۰۱
۸۲	ب- د واک د نویو ملاتړو راڅرګندېدل	۲۰۵
۸۳	یو- جهادي تنظیمونه	۲۰۵
۸۴	دوه- جهادي قوماندانان	۲۰۸

څلورم څپرکی

د جهاد په بهیر کې قهر او روغه

۸۵	الف- قهر	۲۰۹
۸۶	یو- د کلاشینکوف او ستنګر نسل	۲۰۹
۸۷	دوه- تروریزم په سیاست کې د جنایت...	۲۱۱
۸۸	ب- روغه	۲۲۱
۸۹	پایله	۲۲۷
۹۰	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۲۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې اثر دويم چاپ

دا اثر لومړی ځل له نن څخه لس کاله د مخه (پر ۱۳۷۷ل کال) د پښتني فرهنګ د ودې او پراختيا ټولنې له خوا چاپ شوی و. ځينې محتويات يې د همغه وخت او حالاتو د پېښو څرګندونه کوي، خو څرنګه چې دا اثر په ډېر دقيق ډول ليکل شوی او د ټولنپوهنې د علم له معيارونو سره سم يې د افغاني

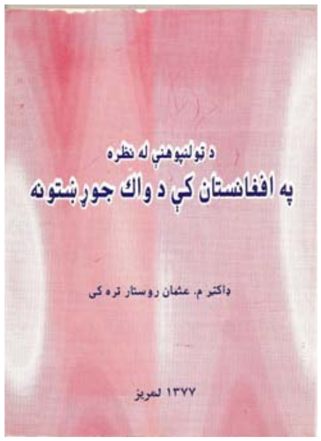

ټولنې د واک او ژوند جوړښتونه پر هر اړخيز ډول شنلي، نو ځکه خو که ډېر وخت پرې هم تېر شي، د کتاب اساسي محتوا خپل موثريت له لاسه نه ورکوي. دا کتاب نه يوازې د ټولنپوهنې مينه والو ته د زيات ارزښت وړ دی، بلکې هغه چاته، چې په سياسي مسايلو کې ګوتې وهي؛ سياستوال وي او که سياستپوه، هغو ته هم د زيات ارزښت وړ دی، په تېره بيا سياستوالو ته. دوی که چېرې دا اثر په ځير سره ولولي، نو په اوسنيو او راتلونکو سياسي چلندونو کې به له زيات احتياط او دقت څخه کار واخلي او دا کار به نه يوازې زموږ د ټولنې په ګټه تمام شي، بلکې خپله همغه سياستوال ته به هم تر هر چا زيات ګټور پرېوزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په ټولنه کې د دا ډول سياسي اثارو د ليکنې ګټه ځکه زياته ده، چې زموږ ټولنه سياستوالو د همدې سياسي تېروتنو له امله پر اوسنيو بدمرغيو ککړه کړې ده.

استاد ډاکتر محمد عثمان روستار تره کی، د سياستوالو د همدې تېروتنو قرباني شوی او نږدې شپږ کاله يې د زندان سختې شپې ورځې زغملي دي. دی د يو سياستپوه او ټولنپوه او د هغه شخص په توګه، چې هم سياسي بدمرغيو کړولی او هم يې د غميزې ټول بهير په زوره او زړه سره له نږدې څارلی، تر ټولو زيات زموږ د ټولنو سياسي او ټولنيزو ناروغيو ته متوجه شوی دی. ده دا هره ناروغي او نيمګړتيا له خپل علمي زره ليد څخه تېره کړې، شنلې او ارزولې ده او په پای کې يې د علاج او درملنې نسخه هم وړاندې کړې ده. که دا کتاب د سياست مينوال، لېوال او د عملي ډګر لوبغاړي په دقت ولولي او هغه هضم کړي، نو پوره باور دی، چې نه يوازې خپله به د زياتو سياسي تېروتنو مرتکب نه شي، بلکې د نورو سياستوالو د تېروتنو او جنايتونو مخنيوی به هم وکړي.

د همدا سې ورځې په هيله
په درنښت
پوهندوی محمد اسمعيل يون
ارګ، د جمهوري رياست ودانۍ
کابل- افغانستان
۱۳۷۷ل کال د کب ۲۴مه نېټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپرندوی یادښت

زموږ ګران هېواد افغانستان نه یوازې د هېواد د سترو اتلانو او ساتونکو استوګنځی و، بلکې ستر تمدنونه یې هم رازېږولي، په دیني او دنیایي پوهنو کې یې ستر ستر پوهان بشریت ته وړاندې کړي دي. زموږ تاریخ له ډېرو لوړو ژورو ډک دی، یو وخت دا خاوره په سیمه کې د پوهې، هنر او سیاست مرکز و او ځینې وخت د نړیوالو ښکېلاکګرو او نړۍ نیونکو د لښکرکښیو قرباني شوې هم ده.

په داسې حال کې چې پخوا دا هېواد د پوهې او فرهنګ مرکز و، خو په معاصر تاریخ کې زموږ خلک تل د سیمې او نړۍ د ځواکونو له یرغلونو سره لاس او ګرېوان وو. خپل ټول ځواک یې د هېواد او ملي نوامیسو د دفاع په لاره کې لګولی او د دې وخت یې پیدا کړی نه دی، چې د پوهې او هنر ډیوه نوره هم روښانه کړي. بیاهم د هېواد پوهانو هڅه کوله له سترو مالي او سیاسي ستونزو سره سره د خپلو لاسلرلو امکاناتو تر بریده د پوهې دودولو او تدریس ته دوام ورکړي. زموږ په هېواد کې د پوهنیزو او کلتوري چارو وده، قناعت بښونکې نه وه، خو کلتوري انحطاط هم واکمن نه و، ددې هیله موجوده وه، چې د وخت له غوښتنو سره سم د پوهنیزو او کلتوري چارو پرمختیبولو کې سترې بریاوې زموږ د خلکو په برخه شي. خو په خواشینۍ سره چې پر ۱۹۷۸م کال کمونیستي کودتا او ورپسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ پر هېواد د سرو لښکرو یرغل د ټولنیز ژوند په ټولو برخو کې د ګډوډیو پیل و. کمونست ګوند او یرغلګرو ځواکونو غوښتل د زور او دولتي واک په واسطه د دې خاورې خپلواک ملي هویت له منځه یوسي، د هېواد تاریخ تحریف او ټولو اقتصادي، سیاسي، کلتوري او ټولنیزو پدیدو ته، له شوروي څخه راغلی سور رنګ ورکړي.

بې شمېره هېوادپال پوهان او متخصصین قرباني شول، له هېواد څخه د مغزونو فرار پیل شو، د هېواد زېربنا او اقتصادي بنسټ ویجاړ شو او په پای کې د دولتي اداري جوړښت له منځه لاړ، د پردیو او ګاونډیو هېوادونو له غرضه ډک لاسونه د هېواد ګوټ ګوټ ته ورسېدل. د پرچم، ملي ستم، وحدت حزب او اسلامي جمعیت ګډه کودتا، چې د روسیې او ګاونډیو هېوادو د جاسوسي کړیو له خوا پلان شوې وه او د نوموړیو هېوادونو عملي ملاتړ یې درلود، بشپړه سیاسي، اقتصادي، کلتوري او اخلاقي ړنګونه یې رامنځته کړه، چې د هغو تشریح د دې سریزې له زغم نه وتلې خبره ده.

د ژوند د ټولو برخو بیا رغونه د اوسني او راتلونکي پښت ستره او لویه دنده ده. په هېواد کې د سولې او حقوقي دولت له نشتوالي سره سره، ټول هېوادپال کسان مسوولیت لري، چې په هېواد کې د عادي ژوند د بېرته راګرځېدلو لپاره، د خپلو امکاناتو تر بریده هڅې وکړي، د پوهنیزو او روزنیزو موسسو بیارغونه او د پوهنیزو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کلتوري چارو لپاره هلې ځلې هغه ستر مسوولیتونه دي، چې په دې لړ کې راځي.

دا کتاب په هېواد کې د نومیالیو ملي، سیاسي، علمي او ټولنیزو شخصیتونو څخه د یوه شخص اثر دی؛ پوهنوال استاد روستار تره کي دا اثر نه یوازې د جهاد په سختو شرایطو کې لیکلی، بلکې دی په خپله د افغاني او ملي هویت د بیا ځلونې د مبارزینو په مخکښانو کې دی. ده په افغاني خپرونو کې په حیرانوونکي جرئت او غوڅ منطق سره د پردیو له دسیسو نه پرده پورته کړې او د افغانستان خلک یې له هغو سترو خطرونو څخه چې زمونږ هېواد او خلکو ته متوجه وو، خبر کړي دي.

د پښتني فرهنګ د ودې او پراختیا ټولنه، چې پر دې وروستیو وختونو په المان هېواد کې د کلتوري انحطاط پر وړاندې د مبارزې لپاره جوړه شوې ده. د هېواد په دواړو ژبو پښتو او دري د دې کتاب د خپرونې ویاړ لري.

په درناوي
د پښتني فرهنګ د ودې او پراختیا ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال پېژندګلوي

پوهنوال ډاکټر محمد عثمان روستار تره کی د هېواد له لویو ملي، علمي او سیاسي شخصیتونو څخه دی. دی پر ۱۳۲۰ل کال د کابل ښار په یوې پوهنیزې او فاضلې کورنۍ کې زېږېدلی دی. ده خپلې منځنۍ زده کړې پر ۱۳۳۹ل کال په استقلال لیسه کې پایته ورسولې او پر ۱۳۴۳ل کال د کابل پوهنتون له حقوقو او سیاسي علومو پوهنځي څخه فارغ شو. ډاکټر محمد عثمان روستار تره کی پر ۱۳۴۶ل کال د لوړو زده کړو لپاره فرانسې هېواد ته لاړ او پر ۱۳۵۰ل کال د عامه حقوقو په څانګه کې د ډاکټر ډپلوم په اخیستلو بریالی شو.

ډاکټر روستار تره کی پر ۱۳۵۱ل کال د کابل پوهنتون د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځي د تدریسي کدر غړی شو.

نوموړی د ۱۳۶۱ل کال د غویي(ثور) پر میاشت د افغانستان د استادانو او ښوونکو د ټولنې په کدر کې د فعال غړیتوب له امله چې د شوروي یرغل پر ضد، د پوهنتون او معارف د ښوونکو د مقاومت لپاره جوړه شوې وه، ونیول شو. د لاسپوځي کمونیست رژیم څارنوالۍ، د تش په نامه انقلابي محاکمې، د یوې ناځرګندې غونډې په ترڅ کې، ډاکټر محمد عثمان روستار تره کي ته، د اعدام سزا غوښتنه وکړه. محکمې په وړاندیز شوي سند کې نرمښت

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوست او دی یې په لس کاله زندان محکوم کړ. د دې حکم پانه به په راتلونکي مخ کې ولولئ.

ډاکتر محمد عثمان روستار تره کی د نړیوالو ټولنو، په ځانګړې ډول د بښـنې نړیـوال سـازمان او د ملګـرو ملتـو د بشـر حقوقـو د کمیسیون راپور تـر (ارمـه کـورا) پـه هڅـو او اغېـزو د ۱۳۶۲ل کـال د ورې پـر میاشـت د پینځـه کلـن بنـد تـر تېرولـو وروسـته، لـه زندانـه خوشې شو.

د روڼاندو په باب له دود سره سم د خاد پالیسیو، دا غوښتل چې ډاکتـر محمـد عثمـان تـره کـی بایـد لـه زنـدان څخـه تـر خلاصـون وروسته تر ځارنې لاندې وي، چې بهرته یې د تلو مخه ونیول شي. نوموړي له زندان څخه تر راوتلو وروسته، د خپلې مبارزې دوام او بهرته د تلو هدف پټ وساته، یو ځل یې پـه پوهنتـون کـې پـر خپلې تدریسي دندې پیـل وکـړ. ډاکتـر روسـتار تـره کـي د مبـارزې د دوام لپـاره زیـات مجـال پیـدا نـه کـړ. دی یـو ځـل بیـا د ۱۳۶۸ل کـال د غبرګـولي پـر میاشـت، د (واد) پـه اووم ریاسـت کـې زنـداني شـو او جسـمي شـکنجه ورکـړل شـوه. دا ځـل د نـاروغۍ او د پوهنتـون د اسـتادانو د هغـې غونـډې د درنـاوي پـه خـاطر، چـې د جمهـوري ریاست په مقر کې، د ډاکتر نجیب الله د وینا د اوریدلو لپاره جوړه شوې وه، تر یو میاشتنې زندان وروسته خوشې شو.

ډاکتر تره کی، چې نږدې (۱۵) کالـه یـې پـه حقوقـو پـوهنځي کـې تدریس کړی دی، د حقوقو او سیاست په ځانګه کې د ګڼو تـالیفونو لرونکـی دی، چـې ځینـې تـر کمونیسـتي کودتـا دمخـه کلونـو کـې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلازمېنې په خپرونو او ځينې يې تر کډوالۍ (مهاجرت) وروسته د هجرت په خپرونو کې خپاره شوي دي.

ډاکتر محمد عثمان روستار تره کی د فرانسې، المان، ایټالیا، سویس، اتریش، یونان، ترکیې، یوګوسلاویا او ایران هېوادونو ته سفرونه کړي، پر ۱۳۶۸ل کال یې لومړی پاکستان او بیا پر ۱۳۷۰ل کال فرانسې ته هجرت کړی دی.

نوموړی څلور زامن لري.

په درناوي

خپرندوی

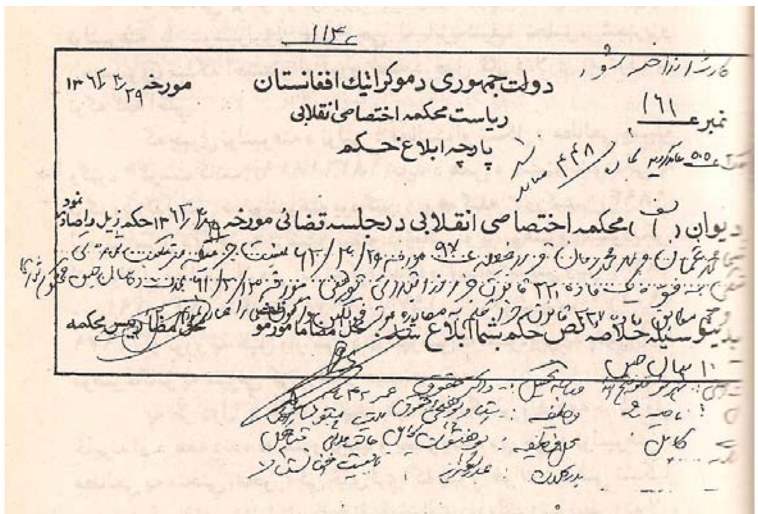
دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان
ریاست محکمه اختصاصی انقلابی
پارچه ابلاغ حکم
نمبر ۱۶۱
مورخه ۱۳۶۲/۲/۲۹
دیوان (الف) محکمه اختصاصی انقلابی در جلسه قضائی مورخه ۱۳۶۲/۲/ حکم ذیل را صادر نمود
بوسیله خلاصه نص حکم بشما ابلاغ شد.
رئیس محکمه
۱۰ سال حبس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د انسـانـي ټولنـو او ټـولنيزو پېښـو پـوهنيزې مطـالعې تـه، ټولنپوهنـه يـا سوسـيولوژي وايـي، چـې لـه ابژيکتيـف تحليـل، شـمېريزو (احصـايه يـي) بېلګـو او نـورو څخـه د خپـل کـار د لارې (مېتود) لپاره ګټه پورته کوي.

کـه څېرې ټولنپوهنـه، د ټـولنې د فعاليت او تشـکل د مطـالعې وسـيله وګڼـو، نـو ((اګوست کانت)) (۱۸۱۹-۱۸۲۲) بايـد د هغـې د بنسټ ايښودونکي په توګه وپېژندل شي. ده ټولنپوهنـه يـوه ګټـوره پوهه ګڼله. ((دورکيهم)) (۱۸۹۴) لومړنی سړی دی، چې د ټـولنيزو پېښـو د څېړنـې لپـاره يـې د داسې مطـالعې لار بېرتـه کـړه چې پـر پـوهنيزو (ميتوديکـو) ولاړه وي. تـر ده وروسـته ((مـاکس ويبـر)) (۱۸۲۴-۱۹۲۰)، ((پول فلکس)) (۱۹۰۱-۱۹۷۲)، ((تلکوت پرسـان)) (۱۹۰۲-۱۹۷۹) او نورو په خپل وار سره د ټولنپـوهنې د ميتودونو د پلټنې او د موضوعګانو د سپړنې په برخه کې کار وکړ.

پـه هر ډول! د ځـواک د پيـدا کېـدو څرنګـوالی، د هغـه د کـارونې ځايونه او د هغه دنده، له هغو سترو ټولنيزو پېښو څخه دي، چې د ټولنپـوهنې د مطـالعې منځی (محـور) جـوړوي. کـه څېرې ځـواک د دولتي تشکيل په اډانه کې ځای شي او يـا د نفوذ رسالت د دولـت داخل ته لاره ولري، سياسي ټولنپوهنه يې مطالعه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لاس لاندې اثر کې ليکوال هڅه کړې، د دولت د تشکيل له منځ څخه تر قاعدې پورې د ځواک جوړښتونه مطالعه کړي او همدارنګه د ځواک نښې نښانې له پورته څخه نيولې تر ولسي تيتو پرکو هغو پورې په مقدماتي توګه په لنډيز سره وڅېړي.

په افغانستان کې قهر (خشونت) او روغه د تاريخ په غبرګ کې د پېښو زېږوونکو پديدو په توګه، د ټولنپوهنې غوره موضوعګانې جوړوي. ليکوال په لنډيز سره په دوو برخو کې، د دغو دوو پديدو يادونه کړې ده.

دا ټکی هم د يادونې وړ دی، چې د شننې (تحليل) د اکاډميکې طريقې رعايت تل د پام وړ دی، د شمېرنو او ارقامو منځپانګې يا محتوا ته د اخباري او ژورناليستکو خبرو يو څه رنګ ورکړل شوی، له ليکوال څخه د ژور، ځيرمن او پراخ بحث مجال اخيستل شوی دی.

له نابشپړتياوو او نيمګړتياوو سره سره، دا ليکنه د افغاني ټولنپوهنې د يوې لنډې پيلامې په توګه، کولای شي، د نظر د څښتنانو د ژورو او پراخو پلټنو لپاره د هڅونې سبب شي.

د اثر په ليکنه کې د ليکوال له ذهني پانګې څخه ډېره ګټه اخيستل شوې، په هغو ځايو کې چې له سرچينو او اخځونو څخه بهر، د حافظې له يادښتونو څخه کار اخيستل شوی، هغو ته په لمنليک کې اشاره شوې ده.

د يادونې بل ټکی دا دی، چې د دې رسالې ځينې برخې د هغو ليکنو را اخيستنه (اقتباس) دی، چې د ليکوال په قلم، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستيو كلونو د هجرت چاپېريال په افغاني خپرونو كې خپرې
شوي او د رسالې تر بحث لاندې موضوع سره يې په يو نه يو ډول اړه
پيدا كړې ده.

دا سريزه به نيمګړې پاتې شي، چې له خپلو هغو ننګياليو
ځوانانو نه، چې د چاپ او خپرونې د فرهنګي كمېټې له لارې يې،
په خپله خوښه، د دې رسالې د چاپ، خپرولو او وېشلو نوښت
كړى، مننه او منني ونه كړم. دا ښاغلي دادي: ښاغلى جمال رحمان
او ښاغلى خليل رحمان رسولي.

فرانسه
د۱۹۹۷ كال مارچ
پوهنوال ډاكټر محمد عثمان روستار تره كى

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړۍ برخه

د ټولنيزاو سياسي ژوند ارزښتونه

لومړی ځپرکی: د افغانستان تعاملي او دوديزه ټولنه، د ټولنيز او سياسي ژوند د ځانګړو (ضوابطو) درلودونکې ده. په دې ټولنه کې د اسلام دين، جهاد او غزا، قبيله يي اړيکي، کليوالي او ملي جرګې، ملتپالنه او سلطنتي دستګاه، د دولت د جوړښت بنسټونه جوړوي.

دويم ځپرکی: له مذهب، قبيلې او کورنۍ، شتمنۍ، سن او د ژوند تجربې، بوروکراسۍ د جهاد قوماندې، ټکنوکراسۍ، اردو او ايډيولوژۍ څخه د سياسي ځواک د ملاتړو توکو په توګه ګټه اخيستل شوې ده.

دريم ځپرکی: د دوديزې قبيله يي ديموکراسۍ رعايت، د افغاني ټولنې ستونزمنې او پېچلې څېرې او د هغې نامتجانس قومي او قبيله يي جوړښت ته تر يو حده ثبات او انډول ورکوي. خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولیزه ډول زور او (قهر) د سیاسي لوبو واکمن توکي (عنصر) ګڼل کېږي.

افغاني ټولنه له خپلو کړکېچنو او جنجاليزو پېښو سره، چې ځينې وختان د هغې د ژوند دوام تر پوښتنې لاندې راولي، کېدی شي د وخت له ازمېښت څخه روغه رمټه راووځي؟

د ورځې ستره پوښتنه همدا ده، چې موږ د هغې د ځواب لپاره، له سياسي ټولنپوهنې (Sociologie Politique) څخه مرسته غواړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی

د دولت د جوړښت بنسټونه

الف- د اسلام دین: د افغانستان په تاریخ کې ملي پاڅونونه، چې د یو واحد ملي دولت د جوړېدو سبب شوي، تل له مذهبي ملاتړ څخه برخمن وو. د ۱۹مې پېړۍ په پای او د (۲۰)مې پېړۍ په پیل کې، د انګلیس د یرغل پر وړاندې، د افغانستان د خلکو پاڅونونو همدغه مذهبي او ملي انګېزنې درلودلې.

په اتیایمو کلونو کې د روسي یرغلګرو پر ضد، زموږ د خلکو ملي او اسلامي جهاد، زیاتره د افغانستان د اسلامي هویت پر بنسټ ډډه لګوله. خو له دې سره سره د افغانستان په تاریخ کې اسلام او ملتپالنه له یو بل سره اوبدل شوي دي. په دې کې شک نه شته چې موږ ان تر اسلام دمخه په خپل هېواد کې د سیمه ییزو (جبهو) لرونکي، ملي غورځنګونه درلودل، خو تر هغه وخت پورې چې دا غورځنګونه له مذهبي ارزښتونو سره یوځای شوي نه وو، ټینګې او پراخه اغېزې یې نه درلودلې. اسلام که له یوې خوا د افغانستان د خلکو د اسلامي او ملي هویت د دفاع اساسي خوځندوی و، له بلې خوا یې ګڼ قومیزې او نامتجانسې افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنې ته تجانس او يووالى وربانښه. افغاني قومونه او قبايل د اسلام تر بيرغ او لارښوونو لاندې د روحانيت پر يو واحد مركز ګروهمن (معتقد) شول او دې كار د ټولنې په سياسي ثبات، په ځانګړي ډول، هغه وخت چې سلطنت د سياسي خبرو پر (بلا منازع) مركز بدل شو، ملي يووالى يې تامين كړ او د بيعت يوه سرچينه وګرځېده، نو په دې بهير كې اسلام ډېر موثر واقع شو.

په افغانستان كې مذهب او سياست يو له بله بېل شوي نه دي. د هېواد په تېرو قوانينو كې، د دولتي ځواک د نيولو لپاره، دا شرط و، چې واكمنان بايد مسلمانان وي. واكمنو د خپل واک د ساتنې لپاره، تل له اسلامي فقې كار اخيستى، له خلكو يې بيعت اخيستى او د مذهبي مناسكو د ترسره كولو پر وخت د خلكو ترڅنګ ودرېدلي دي.

په افغانستان كې د قوانينو زياته برخه د اسلامي شريعت (حنفي مذهب) پر بنسټ ولاړه ده. له ډېرې پخوا څخه د ځانګړو ديني مدرسو جوړول، د خلكو د دوديزو (تعاملي) حقوقو برخه ګڼل كېده او د دولت له خوا پرې هېڅ ډول بنديز لګول شوى نه و. د د دولت په تعليمي موسسو كې د ديني پوهنو تدريس د لومړنيو، منځنيو او لوړو زده كړو د پروګرام يوه برخه وه. په پايله كې ويلاى شو، چې د يو اسلامي هېواد په توګه په افغانستان كې دين، ملتپالنه او سياست ګډ او څنګ په څنګ دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ب- جهاد او غزا: جهاد او غزا سپېڅلې جګړې ته وايي. په افغانستان کې تر اسلام وروسته، د يو نامسلمان يرغلګر پر وړاندې د دين، هېواد او ملي نواميسو دفاع، د جهاد تر بيرغ لاندې ترسره شوې ده.

کله چې جهاد له افغاني ملتپالنې سره غاړه غړى شوى، نو افغانستان ګاونډيو هېوادو ته د اسلام دين، افغاني فرهنګ او ژبې د خپرېدو پر يوه محور بدل شوى او د حقوقي دولت د جوړښت د بنسټ کار يې ورکړى دى.

په داسې حال کې چې جهاد د ياد وړ سوبو او لويو امپراتوريو د جوړېدو لپاره وسيله وه، د اسلام دين په ښه توګه د دغو ګڼ قوميزه امپراتوريو تجانس او سياسي سمون تامين کړى دى.

د افغانستان خلک د ملي يووالي له هغه يوازيني ځواکمن احساس څخه، چې د جهاد په بهير کې يې لاره، د ژوند په عادي چارو کې ورڅخه يو څه بې برخې و.

تر هغه وخت پورې، چې جهاد د تاج و تخت د مدعيانو د سوداګرۍ او ګټې پر ناروغۍ نه و اخته شوى او په هېواد کې د نويو لوبغاړو د رانيولو لپاره، د بهرنيانو لاسوهنې زياتې شوې او پراخه شوې نه وې، د افغانستان بېلابېلو قومونو د يو واحد ملت په چوکاټ کې، د پاملرنې وړ يووالى درلود. پر هغه وخت د افغانستان خلکو، په جهاد کې تر برې وروسته په يو زړه او يوه غږ داسې سياسي او ټولنيز بنسټونه جوړ کړل، چې د يو نوي (عصري)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولت جوړښت ته يې لاره اواره کړه. په افغانستان کې د ۱۹مې پېړۍ په پای او د ۲۰مې پېړۍ په پيل کې د حقوقو يا حقوقي دولت ستر جوړښتونه، لکه مرکزي حکومت، پارلمان او د جهاد تر بري وروسته قضايي جوړښتونه، د خپلواکۍ ګټل او د انګرېزي ښکېلاک ماتې، زموږ د خلکو په برخه شوي دي.

د افغانستان د پښتني قبايلو ترمنځ جهاد له قبيله يي دود سره په ښه شان اوبدل شوی دی. خلک د جهاد اعلان په ملي اتڼ سره لمانځي، په ګرمو ولولو ډول او نغاره نر، ښځې او ځوانان د غزا ډګر ته رابولي.

ښځې د جهاد لپاره د نارينه وو په سرښندنه کې ستره ونډه لري، د پښتو حماسي لنډيو بيتونه ددې اند ښکارندويي کوي لکه:

که تور اوربل مې ميراتېږي

د دين غزا ده جانان نه منع کومه

او يا

که په ميوند کې شهيد نه شوې

خدايږو لاليه بې ننګۍ ته دې ساتينه

ج- قومي او قبيله يي اړيکي (مناسبات): په افغانستان کې بېلابېل قومونه او قبايل ژوند کوي؛ پښتانه، تاجک، هزاره، ازبک او ترکمن يې غټ قومونه دي. پښتانه د افغاني ټولنې په جوړښت کې واکمن عنصر جوړوي. له ۱۸مې پېړۍ څخه يې د شوروي تر يرغله پورې، په افغانستان کې د نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومونو د نږدې او صميمانه ملګرتيا په همکارۍ، دولتي او سياسي واک په لاس کې لاره او د افغانستان د دولت بنسټ اېښودونکي ګڼل کېږي. ناپښتنو قومونو په تاريخ کې هېڅ وخت هم له دې واکمن عنصر سره د سياسي واک لپاره يو جدي وسلوال رقابت نه دی کړی او نه يې دا مورچل غوره کړی دی، تل يې د هېواد د ادارې په برخه کې دويم رول منلی و، دې وضعې د هېواد سياسي او ټولنيز ثبات تضمين کړی و.

د ۱۹۷۹م کال د دسمبر پر مياشت، کله چې شورويانو پر افغانستان يرغل وکړ، پر همدې وخت ځينې قومي لږکي (اقليتونه) د پښتنو د سياسي واک د قدرت يا د تاريخي چلوونکي (متصدي) پر ضد وښورېدل.

د - لويه جرګه:

يو - د قبيله يي ولسواکۍ په ټينګښت کې د لويې جرګې اغېز:

لويه جرګه چې له ملي، ټولنيزو، مذهبي شخصيتونو او د قومونو او قبايلو له نامتو مشرانو څخه جوړېږي، د قبيله يي ولسواکۍ د نظام په سيوري کې، د ژوند د دوام لپاره د افغان ملت د ارادې سياسي او حقوقي څرګندوی بلل کېږي.

(لويې جرګې) د افغاني ټولنې د ټولنيزو، سياسي، اقتصادي او رواني شرايطو زېږندې دي، چې دوديزې او ځاني ولسواکۍ (ديموکراسۍ) هم په خپله لمن کې رانغاړي. همدا لويې جرګې دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د يو واحد ملي ارمان او يا هم د واکمنو د سياسي موضع د ثبيت لپاره يې تاريخي پېښې سره اوډلي دي. په داسې حال کې چې لېبرالـي ولسـواکۍ د ناسـم پيونـد پـه شـان، د پرديـو د تقليـد څرګندونه کړې ده، خو لويه جرګه د دويزې ډيموکراسۍ په توګـه، د هېواد په تاريخ کې ژورې ريښې لري.

(لويې جرګې) تر نورو جرګو لوړې دي او (د پارلمان پـه ګـډون) د دولت تر ټولو برخو زيات حقوقي صلاحيت لري، ان پـه نامسـتقيم ډول (د واکمن لـه لارې) د افغانسـتان د معاصر دولت پـه جوړښت کې، د ملي واکمنۍ د ځواک وسيله ګرځېدلې ده.

لويو جرګو په دې لاندې چارو کې هم خپل اغېز شيندلی دی: د واکمن ټاکنه، د اساسي قانون تصويب، د عـادي قوانينو تصويب او بدلون، د بهرنـي سياست پـه برخـه کې، د سترو ملي مسـئلو پـه باب، دولت ته د لارښوونې لپاره د کړنلارې صادرول او نور...

د افغانستان د معاصر دولت د موسسې لويې جرګې (۱۷۴۷م) د افغان او انګليس د لومړي جنګ د لويې جرګې (۱۸۴۱)، د غزني د لويې جرګې [د افغان او انګليس دويم جنګ] (۱۸۷۸) او د پېښور [د شوروي پر ضد د جهاد سوق] (۱۹۸۰م) کال له لويې جرګې پرته، د نورو زياتو لويو جرګو جوړښت او پـه هغو کې د بحث او مطرح موضوعګانو عملي نوښت تل د واکمنو پـه لاس کې و. هغـه وخت واکمنـو ډلـو، د وخـت د حکومتونـو او دولتونـو د سياسـت او پاليسيو د توجيه لپاره، د لويې جرګې په ترکيب او د هغې د اجنډا په ترتيب کې، له خپل واک او اغېز څخه کار اخيستی دی. د زور لـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې اغېز سره سره، د واکمنو ډلو او د خلکو د استازو ترمنځ، په هغو شرایطو کې، چې واکمن د ملي یووالي ممثلین وو او مذهبي اتوریته یې درلودله او د ټولنې د سیاسي شعور کچه ډېره ټیټه وه، ډېر زیات توپیر نه و. په بله وینا په لویه جرګه کې ګډونوالو مخورو، ټولنیزو شخصیتونو، خانانو، لارښوونکو، مذهبي پوهانو او عالمانو باید لږ تر لږه د خلکو باور درلودلای چې په دې ډول جرګو کې یې ګډون کړی وای. له دې پرته د دولت چلوونکي، د خلکو له خوا د دولت د غوښتنو د ملاتړ په لاره چاره کې له ستونزو سره مخامخېدل او د لویې جرګې له جوړېدو څخه د مقاماتو هغه هیله نه پوره کېدله چې د دوی په زړه کې وه.

په تېره نیمه پېړۍ کې، د وخت د حکومتونو له خوا، لویې جرګې ته د اساسي قوانینو وړاندې شوې مسودې او د لویو جرګو له خوا د تصویب شویو متنونو پرتلنه، دا په ډاګه کوي، چې لویې جرګې د مسودو په متنو کې لږ تر لږه له پنځه لسو څخه تر دېرش فیصدو پورې بدلون راوړی، له دې څخه ښکاري چې دا جرګې په ټولیز ډول د حکومتونو تر اغېز لاندې نه وې او په ځینو برخو کې د واکمنو جرګو په توګه څرګندې شوې دي.

په افغانستان کې د شوروي له یرغل څخه، د رازېږېدلې جګړې دوام، لویه جرګه د کابل حکومت د سیاسي لوبو لوړو ژورو ته ور دننه کړه او هغه یې د مقاومت په ځواکونو کې، د خبرو اترو یوه جنجالیزه موضوع وګرځوله. په داسې حال کې چې د مقاومت د ځواکونو زیاتې برخې، لویه جرګه د یوې ټولنیزې کارېدونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسسې په توګه تایید کړې، د سولې نوښت د بري لپاره د هغې د رول پر تثبیت، د نظر اختلاف لري. د لويې جرګې دود د سیاسي، قومي او مذهبي مخالفينو پر ناروغيو هم اخته شو.

سياسي: له دې پلوه هغه اشخاص او تنظيمي ډلې، چې له جهاد څخه نويو راپيدا شويو شرايطو، دوی د نوي سياسي ځواک په توګه د پام وړ ګرځولي دي، لويه جرګه د واک د کلاسيکو او متروکو پديدو، د بيا ژوندي کولو وسيله ګڼي. دې اند هغه وخت لاز زور اخيسته، چې د لويې جرګې له نوم سره د پخواني پاچا نوم يادېده.

قومي: ځينو قومي او مذهبي لږکيو ډلو او ډلګيو ته له دې کبله، چې په لويه جرګه کې د پښتنو قبايلو (اکثريت) ونډه، د افغانستان د معاصر دولت په جوړېدو کې د دوی رول او د دې ترڅنګ د ملت په لاربنوونه کې د نورو قبايلو اغېز زيات و، لويه جرګه د اکثريت د حقوقي واکمنۍ د توجيه حربه ګڼله، چې په پای کې د دولت په اداره کې، لږکيو ته د دويم رول د ورکړې سبب کېدله. د جهاد د دوران بغاوت او د ولسواکۍ له موازينو لرې د زياتو غوښتنو کړکېچ، د دې سبب شوی و، چې هغوی د دولت په اداره کې، په فرعي رول قانع نه شي.

دې ډلو د لويې جرګې پر وړاندې قومي چلند وکړ او ان د افغانستان په تاريخ کې يې د ((جرګه بزرګ ملی))، ((مجلس کبير ميهنی)) پر نومونو د لويې جرګې د نوم د بدلانه هڅه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهبي: له دې پلوه چې بنسټپال اسلام، په لويه جرګه کې د ولس د استازو ګډون، د مذهبي پوهانو د يوې اهل (حل و عقد) جرګې تر اعتبار کم ګڼي، نو دې نظر هم خپل اغېز درلود. بنسټپال چې نوي د اسلامي نړۍ په تصوررولو سره، د افغانستان چارو ته داخل شوي وو، لويه جرګه يې د افغان ملتپالنې څرګندوی بلله، فکر يې کاوه اسلامي انترناسيوناليزم د ملتپالنې له نوم سره، چې په هر ډول افاده شي، مخالف دی.

که چېرې د جګړې په شرايطو کې انتخابات، چې زموږ په چاپېريال کې يوه نا اشنا پديده ده، د يو سياسي توافق د لاسته راوړلو لپاره، چې د يو حکومت په چوکاټ کې راڅرګند شي، منتفي وګڼل شي، د جګړې د ختمولو يا لږ تر لږه د کړکېچ د کمولو لپاره يوازې يوه لاره پاتې کېږي او هغه د لويې جرګې جوړېدل دي. په کړکېچن حالت کې د لويې جرګې د جوړېدو لپاره کېدی شي زيات شمېر دليلونه وړاندې شي. له دې جملې نه:

ـ د سولې او سياسي ثبات د تامين لپاره د افغاني قبيله يي ډيموکراسۍ پر اصولو برابرې، پر يوې داسې موسسې ډډه لګول چې د تاريخ په اوږدو کې يې د لېبرالې ولسواکۍ تر تجملي جوړښت څخه زيات، خپل قابليت په زبات رسولی وي.

ـ که چېرې لويه جرګه د يو انتقالي حکومت د ټاکلو لپاره موظفه شوې وي، انتقالي حکومت ته د سياسي او حقوقي ځواک ورکړه، هغه هم په داسې شرايطو کې، چې ځينې جهادي تنظيمونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسلوال جهاد د غوښتنې په پرمخبيولو سره يوازې او يوازې خپل ځان په هېواد کې د سياسي ځواک بلا منازع وارث وګڼي.

ـ په داسې شرايطو کې چې ټولې تنظيمي ډلې د جهاد د لسيزې په بهير کې، له بهرنيو لاسوهونکو هېوادو څخه اغېزمنې شوي، د دوديزې جرګې له لارې د سولې د ټينګښت په برخه کې، په خپله افغانانو ته د نوښت ورکړه.

ـ په افغاني ټولنه کې ((چوپ اکثريت)) ته د سياسي او حقوقي ملاتړ ورکړه، هغه اکثريت چې غږيې يوازې د جګړې له ډګر څخه د باندې اوربدل کېږي. د (بې پرې کسانو) د رول ټاکنه او د ننداري له حالت څخه د هغو را ايستل.

د ناپېيلو اشخاصو، سوله غوښتونکو جهادي قوماندانانو، بوروکراتانو، د معارف او پوهنتون استادانو او د منځلارو تنظيمونو د يو نوي ايتلاف د جوړېدو لپاره د لارې لټون، د سولې د ځواکونو دا ايتلاف چې د پراخه تفاهم پر بنسټ منځته راغلی، بايد ډاډه شي، چې جګړه مار ځواکونه به په راتلونکي سياسي ژوندانه کې تجريد او څنډې ته کړي.

ـ د سياسي تفاهم او سولې، لکه ټاکنې، رفرنډم او نورو د ټينګښت لپاره، د بل هر ډول پروسيجر په انډول د لويې جرګې د جوړېدو اسانتيا، په داسې شرايطو کې چې دلويې جرګې د ياد وړ جوړوونکي عناصر تر افغانستانه بهر ژوند کوي.

په کړکېچنو شرايطو (لکه د جګړې د اتلسو کلونو پر مهال) کې د لويې جرګې د جوړېدو ترکيب، د نويو غړيو غوښتنه کوي. په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانا چې نوي عناصر لکه د جهاد مشران، د جهاد قوماندانان، مخکښ اشخاص یا د ملي مقاومت د ځواک ځرګندوی اشخاص باید د لویې جرګې په ترکیب کې شامل شي. سربېره پر دې که بیا هم لویه جرګه تر ملي پولو د باندې جوړه شوه، له نویو دندو، لکه د سولې د نوښت تر لاسه کول او لاربنود کدر له ټاکنې سره به مخامخ وي.

لویې جرګې د افغانستان د تاریخ د ټاکلو شرایطو زېږنده دي او په طبیعي ډول د هغو شرایطو له امله، چې دا جرګې په کې جوړې شوي دي، د څومره والي او څرنګوالي له پلوه یوه له بلې سره توپیر لري.

د جګړې د وخت لویې جرګې او د سولې د وخت لویې جرګې یو څه توپیرونه لري. د سولې د وخت لویې جرګې له اوسنیو ستونزو، چې افغاني ټولنه ورسره لاس او ګرېوان ده مخامخ نه وي. کله که د کړکېچ او جګړې د وخت لویه جرګه وغواړي، له ګډوډیو او بغاوتونو سره مقابله وکړي، باید فردي مشخصات او له ورځنیو مسایلو سره د مقابلې لپاره سم امکانات ولري.

د ګډوډۍ او ملي مشرتابه د نشتوالي په شرایطو کې، د لویې جرګې د جوړېدو غوره دلیل، یو داسې حکومت ته د مشروعیت او تمثیلي ځانګړتیاوو ورکول دي، چې د سولې او سیاسي ثبات د ټینګښت دنده پر غاړه ولري.

ددې حکومت مشروع صبغه به، ټولې هغه ډلې چې په سپین سترګۍ سره د سیاسي واک لپاره، د افغانستان د خلکو او ملت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمایندګۍ ادعا کوي، بېوسلې کړي او نړیواله ټولنه په ځانګړي ډول د ملګرو ملتو سازمان به، د لویې جرګې د باور وړ اجرایي ځواک د پېژندنې له واقعیت سره مخامخ کړي.

مهمه پوښتنه داده، چې د جګړې او سیاسي ګډوډۍ په شرایطو کې به څوک د لویې جرګې د جوړېدو واکمنه سرچینه وي؟ که د افغانستان د نوي دولت له موسسې جرګې او نورو لویو جرګو څخه، چې د بهرني یرغل پر وړاندې یې د ملي مقاومت لارښوونه کوله، په استثنایي توګه تېر شو، نورې لویې جرګې د افغانستان د واکمنو له خوا په هېواد کې د سولې او سیاسي ثبات په حالاتو کې جوړې شوې دي. په داسې حال کې چې هېڅ یوه جنګیالۍ ډله او د کابل اداره، د حقوقي دلایلو په وړاندې کولو سره نه شي کولای د مشروعیت مدعي شي. موږ باید د افغانستان د معاصر تاریخ په رڼا کې ماضي ته مراجعه وکړو دا سرچینه چې د لویې جرګې په شان یوه تاریخي پدیده او د یو ډول مشروعیت څرګندویه ده. د پخواني مشروعیت ځینې ممثل سیاسي شخصیتونه، له هغې جملې نه یو هم پخوانی پاچا دی، د لویې جرګې په جوړېدو کې د پخواني پاچا، د واک د غوراوي لپاره کولای شو ګڼ شمېر دلایل وړاندې کړو، له هغې جملې نه:

ـ پاچا د لویې جرګې د جوړېدو په برخه کې د زده کړو (کسبي) حقوقو لرونکی دی، نوموړي د خپل سلطنت پر وخت لږ تر لږه درې لویې جرګې (۱۹۴۱، ۱۹۵۵، ۱۹۶۴) جوړې کړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ که د ۱۹۷۳م کال کودتا ، چې د سلطنت د ړنګېدو سبب شوه ، د نوي مشروعيت پيل وګڼو ، د سلطنت پخواني مشروعيت يې د جمهوريت د مشروعيت تر شعار لاندې راوست، اوس د جمهوريت د مشروعيت د ممثل واکمن د نشتوالي له کبله، پاچا د يو اغېزمن عنصر په توګه يو ځل بيا مشروعيت پيدا کوي.

د اروپا په تاريخ کې تر ټولنيزو او سياسي کړکېچونو وروسته د پخواني مشروعيت د بيا اعادې لپاره کولای شو ، لږ تر لږه دوه بېلګې وړاندې کړو:

ـ په فرانسه کې د لوی انقلاب (۱۷۸۹م) تر پېښېدو وروسته، چې سياسي او ټولنيز کړکېچ يې منځته راوړ، اتلسم لويي د سلطنت مشروعيت د اعادې په ارمان او د انقلاب د تګلارو د ساتنې په هيله، د چارو واګې په لاس کې واخيستې (- Rest auration ريستوراسيون).

ـ په اسپانيا کې د فرانکو په مشرۍ د ملي متحدې جبهې او جمهوري حکومت ترمنځ تر خونړيو جګړو وروسته، چې د (۲۰۰۰۰۰) کسانو د وژنې سبب شوې، جمهوري حکومت سياسي واک واخيست، د وراثت قانون پر ۱۹۷۴ کال، د سلطنت د مشروعيت اعاده تاييد کړه، فرانکو پر ۱۹۷۵ کال لومړی جان کارلوس خپل ځای ناستی وټاکه.

خو په افغانستان کې پاچا يوازې په اوسنيو اضطراري شرايطو کې د مشروعيت وړ او د لويې جرګې د جوړېدو واکمنه مرجع ده. د راتلونکې سولې په شرايطو کې، له ډيموکراتيکو لارو چارو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي مشروعیت په ټوکېدو سره به، د پخواني مشروعیت د پدیدې عمر پایته ورسېږي، یو دا وي چې خلک د ازادو ټاکنو له لارې پخوانی مشروعیت ومني. په هر حال ! په افغانستان کې به هېڅکله د سلطنت د اعادې لپاره ملي او نړیوال شرایط مساعد نه وي.

په پایله کې په کړکېچونو شرایطو کې پر لېبرالي ډیموکراسۍ (لکه ټاکنو) ډډه لګول، چې زموږ ټولنه د هغې په ګټه بلده نه ده او پرله پسې جګړې، په سیاست کې توري ته لاس اچول پر یو واکمن قانون بدل کړي، امکان نه لري. د جګړې د ۱۸ کلونو تجربې وښودله، چې د مقاومت د ځواکونو ترمنځ د یو تفاهم پر بنسټ د یو سیاسي ایتلاف جوړېدل په همغه اندازه مشکل دي، لکه پر ۱۹۹۲ کال د مقاومت د ځواکونو او د کابل د ایتلافي ادارې ترمنځ روغه جوړه.

د هر حکومت د اغېزمنتوب او اوتوریتې د تامین لپاره، چې غواړي په هېواد کې له سیاسي ثبات او په بهر کې له نړیوال باور څخه برخمن شي، باید مشروع صبغه، حقوقي او اخلاقي ځواک ولري. ددې ځواک د ورکړې مرجع لویه جرګه ده. د سولې نوښت باید لویې جرګې ته وسپارل شي. باید پرې نه ږدو ، چې د افغاني قبیله یي ولسواکۍ او د افغانستان د معاصر دولت د ټوکېدو اصیله موسسه، د ځینو داسې خلکو د ولولو پر ناروغۍ اخته شي، چې د افغانستان د ټولنیز او سیاسي ژوند جوړښت او چوکاټ ته په لنډ فکرۍ، کینې او خیرنو سترګو ګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نن لویه جرګه د مشروعیت د اعادې، د سولې او سیاسي ثبات وسیله نه شي، د یوې تاریخي پدیدې په توګه به خپل ارزښت له لاسه ورکړي او هغه وخت به افغاني ټولنه د خپلو ستونزو د حل لپاره، له یوې نه جبرانېدونکې سازماني تشې سره مخامخ شي.

دوه- د دولت د حقوقي ستنو په تثبیت کې د لويې جرګې رول: د افغانستان په لرغوني تاریخ کې، د مرکې او جرګې دود ژورې ریښې لري. د لاسته راغلو اسنادو له مخې د مسیح تر زېږېدو نږدې درې زره کاله دمخه، لومړنۍ جرګه په بلخ کې جوړه شوه او ((یما)) یې د پاچاهۍ لپاره غوره کړ.

تر میلاد دمخه پر **۳۲۷** کال د هرات، بلخ، کندوز او فاریاب په ښارونو کې د سکندر مقدوني یرغلګرو لښکرو پر ضد د مقاومت لپاره ولسي جرګې جوړې شوې.

په **۱۳** میلادي پېړۍ کې د جلال الدین تر مشرۍ لاندې د باميانو، غزنې او پروان، سیمه ییز مشران، د چنګېز د یرغل پر وړاندې جرګې ته سره کېناستل، خو د بهرني یرغل پر وړاندې د افغانستان د خلکو پاڅون تل د جرګې د پرېکړې پایله (نتیجه) نه وي. ددې پاڅونونو زیات شمېر د خلکو د ناخاپي او په خپل سر عکس العمل له مخې منځته راغلي دي. لکه په **۱۲**مه پېړۍ کې چې روښانیانو د مغلو د واکمنۍ پر ضد پاڅون وکړ، دې پاڅونونو ته د ایمل خان او خوشال خان په مشرۍ پښتنو قبایلو تر **۱۷**مې پېړۍ دوام ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ۱۷مې پېړۍ په پای کې د محمد زمان خان او ذوالفقار خان تر لارښوونې لاندې د هرات خلکو د صفوي واکمنۍ پر وړاندې جګړې ته را ودانګل.

بالاخره د ۲۰مې پېړۍ په پای کې د هېواد ټولو خلکو د شوروي اتحاد د یرغل پر وړاندې په زړورتیا سره مقاومت وکړ.

د مغلو پر ضد د روښانیانو، د صفویانو پر وړاندې د هرات د ابدالیانو او د شورویانو پر ضد د افغانستان د ټولو خلکو پاڅون، خپلواک او خپل سری غورځنګ و او د کومې مهمې جرګې له مخې، چې په تاریخ کې دې ثبت وي، نه دی تر سره شوی.

تر ۱۸ مې پېړۍ دمخه جرګو په عام ډول د بهرني یرغل پر وړاندې د تیت و پرکو سیمه ییزو مقاومتونو د لارښوونې دنده پر غاړه لرله او ډېرې سراسري او ملي صبغې یې نه لرلې؛ د لویې جرګې دا وروستۍ بڼه یې خپله کړې نه وه.

لویه جرګه د یوې ممثلې جرګې، ملي جرګې او د افغانستان د معاصر دولت د جوړونکې جرګې په توګه، پر ۱۷۴۷م کال د کندهار ښار په منځ کې جوړه شوه. دې لویې جرګې دنده لرله، چې له یوه پلوه د ایران د صفوي دولت پر وړاندې، د افغانستان د خپلواکۍ اعلان وکړي او له بله پلوه د هېواد لپاره مشر وټاکي.

که چېرې د ۱۹۴۷ کال (د کندهار شیر سرخ لویه جرګه) په هېواد کې د تمثیلوونکو لویو جرګو پیل وګڼو، د ۲۵۰ کلونو په اوږدو کې پر ملي مسایلو، د خبرو اترو لپاره لږ تر لږه دولس لویې جرګې جوړې شوي دي. په دې شمېر کې د کمونیستي نظام لویې جرګې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تشـریفاتي بڼه یې لرلـه او د وخت د حکومتونـو د پالیسـیو د تایید لپاره مخکې تر مخې دنده ورسپارل شوې وه، شامله نه ده.

له پورتنیو خبرو څخه څرګندېږي، چې افغانستان په منځنې دوره کې پر ۲۰ کلونو کې یوه لویه جرګې لرلې ده. لویې جرګې په هېواد کې د دودیزو (تعاملي) حقوقو زېږندې دي او د قبیله یي دیموکراسۍ د نظام په سیوري کې، د افغان ملت د ارادې، سیاسي او حقوقي څرګندوی بلل کېږي.

کولای شو لـویې جرګې د هغـو د دندو لـه مخې پر دوو ډولونو وویشو:

لومړی - هغه لویې جرګې چې د مرکزي حکومت د نشتوالي په شـرایطو کـې، د بهرنـي یرغـل پـر وړانـدې، د ملـي مقاومـت د لارښوونې لپاره جوړې شوي دي.

دویم – هغه لویې جرګې چې د مرکزي حکومت په شتوالي کې، د ملي مسایلو په باب، د خبرو اترو لپاره جوړې شوي دي.

لومړی - ځینې لویې جرګې هغه وخت، چې هېواد د بهرني یرغـل له خطر سره مخامخ او مرکزي حکومت موجود نه و او یا تـر بهرنـي واک لاندې و، دملي مقاومت د لارښوونې لپاره جوړې شوي دي. دا لویې جرګې دا دي:

۱۷۴۷ - د شیر سرخ مزار لویه جرګه: په دې جرګه کې له مغلي او صفوي واکمنۍ څخه، د افغانستان خپلواکۍ اعلان شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸۴۱- د کابل لویه جرګه: چې د افغان او انګلیس د لومړۍ جګړې لارښوونه یې وکړه.

۱۸۷۸- د غزني لویه جرګه: چې د افغان او انګلیس د دویمې جګړې په بهیر کې یې، د ملي مقاومت لارښوونه وکړه.

۱۹۸۰- د پېښور لویه جرګه: چې له یو واحد مرکز څخه یې، د شوروي پرضد، د افغانستان د خلکو د جهاد د سوق او اداري نیت لاره، خو د بهرنیانو د لاسوهنې له امله په دې کار کې بریالۍ نه شوه.

نوموړې جرګې د ملي حاکمیت او سراسري حکومت د نشتوالي په شرایطو کې جوړې شوي دي. دې لویو جرګو د ملي مقاومت د تیت و پرکو ځواکونو په یووالي، پیوستون او د ملي تفاهم د لارو چارو په برابرولو کې ډېره مرسته وکړه.

پورتنۍ لویې جرګې پر داسې وخت جوړې شوي، چې په هېواد کې مرکزي حکومت موجود نه و او دین د افغانستان د ګڼ قومیزه ټولنې د وصلوونکي توکي په توګه، د جهاد لپاره وکارېده او د ملي روحیې د ځواکمنۍ، سولې او سیاسي ثبات لپاره یې لاره اواره کړه.

دې سره سره دې لویو جرګو د یو واحد ملت په چوکاټ کې، د بېلابېلو قومونو په یو ځای کولو سره، د افغان ملت جوړونې تاریخي لاملونه برابر او د ملي دولت د جوړېدو لپاره یې لاره اواره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم- لړ تر لړه اته لویې جرګې په داسې شرایطو کې جوړې شوي، چې هېواد کې مرکزي حکومت موجود و. پر دې وخت لويې جرګو د واکمنې ډلې او خلکو ترمنځ د اړیکو تامینوونکی رول ترسره کړی او واکمنې ډلې ته یې د ټولنیز ځواک په ورکړې سره، د هغو پرېکړې تضمین کړي دي.

نوموړې لويې جرګې په خپل وار سره د دندو له مخې په دوه ډوله دي:

یو هغه لويې جرګې، چې د افغانستان د بهرني سیاست د اصولو د ټاکنې او بل د موسسانو لويې جرګې، چې د هېواد اساسي قوانین یې وضع کړي دي.

الف- درې لويې جرګې، چې د افغانستان د بهرني سیاست د کرښو د تثبیت دنده یې لرله، په لاندې ډول دي:

۱۹۱۲م کال د کابل لویه جرګه (د حبیب الله سلطنت) او **۱۹۴۱**م کال د کابل لویه جرګه (د محمد ظاهرشاه سلطنت). دا دوه لويې جرګې د لومړۍ او دویمې نړیوالې جګړې په اړه، د افغانستان د دریځ د ټاکنې لپاره جوړې شوي دي.

دریمه لویه جرګه په کابل کې پر **۱۹۵۵**م کال (د ظاهرشاه وخت) جوړه شوه، په اجنډا کې یې د پښتونستان مساله، د افغانستان د دفاعي بنسټ پیاوړتیا او د ((سنټو)) د پکټ په باب، د دولت د دریځ څرګندول، شامل وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوموړې درې جرګې، چې موږ يې نومونه واخيستل، د بهرنيو مسايلو په باب، د افغانستان د دولتي واکمنۍ د واک د حق د حقوقي ستنو د ټينګښت او تثبيت تمثيلوونکې دي.

له هغو لاربنوونو څخه چې دې لويو جرګو، د افغانستان د بهرني سياست په باب، د وخت حکومتونو ته کړي، داسې څرګندېږي، چې لويې جرګې د هېواد د بهرني سياست د ټاکنې، تر ټولو لوړې مرجعې دي.

سربېره پر دې لويې جرګې د افغانستان د ناپېيلي سياست د ټاکنې لوړ مقام او هم نوښتګرې ګڼل کېږي. د افغانستان د ټولو حکومتونو له خوا، چې له خپلواکۍ څخه د شوروي تر يرغل پورې (۲۰) کاله يې د چارو واګې په لاس کې اخيستي، د لويې جرګې له خوا، په دوديز ډول، د ټاکل شوې ناپېيلي تګلارې، درناوی کېده.

ب- د موسسانو لويې جرګې، چې د اساسي قوانينو د تدوين او بدلون (تعديل) لپاره جوړې شوي دي، په لاندې ډول دي:

_ ۱۹۲۸م کال د پغمان لويه جرګه (د اعليحضرت امان الله خان وخت).
_ ۱۹۳۱م کال د کابل لويه جرګه (د نادرشاه وخت).
_ ۱۹۶۴م کال د کابل لويه جرګه (د محمد ظاهرشاه وخت).
_ ۱۹۷۸م کال لويه جرګه (د سردار محمد داود خان وخت).

هغه قوانين چې د پورتنيو لويو جرګو په وسيله تصويب شول، د افغانستان د دولت حقوقي بنسټونه يې ټينګ کړل.

د ۱۹۲۳م کال جرګه پر داسې وخت جوړه شوه، چې د افغانستان د خپلواکۍ تر ګټلو يوازې څلور کاله تېرېدل او شاه امان الله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشـروطه غوښـتونکو د کـړی، چـې د محمـود طـرزي لـه خـوا یـې لارښـوونه کېدلـه، د اصـلاح غوښـتونکو تلقینـاتو تـر سـخت اغېـز لاندې و.

خپلواک افغانستان باید د ملي ژوند د اصولي تنظیم او هم په نړیواله کچه د پېژندنې لپاره په خپلو پولو (حاکمیت) کې د حقوقو دولت ETAT DE DROIT ستنې ټینګې کړې وای. دا کار د ۱۹۲۳م کال د اساسي نظامنامې په واسطه ترسره شو. دې نظامنامې د لومړي ځل لپاره، په هېواد کې د پارلماني نظام د بنسټ ډبره کېښوده. د اساسي نظامنامې په واسطه، د دولت د شورا په نوم د جرګې (مجلس) وړاندوینه وشوه، چې په هغې کې د حکومت او خلکو استازي راټول شوي وو. شورا غالباً د مشورې واک درلود، خو کله کله یې د نظامنامو په اوډنې (تدوین) هم لاس پورې کاوه، د دولت شورا په واسطه نږدې دولس نظامنامې وضع شوې.

که څه هم د دولت شورا د یو مډرن (عصري) پارلمان په شان حکومت ته د باور رایې د ورکړې او د اجرائیوي ځواک د کنټرول، دود واکونه نه لرل، خو له کومه ځایه چې دا د ملي ژوند د تنظیم لپاره، د لومړنیو مډرنو نظامنامو اصلي مرجع ګڼل کېږي، کولای شو هغه د پارلماني او شاهي نظام د بنسټ لومړۍ ډبره وبولو.

حکومت له هغو وزیرانو څخه جوړ شوی و، چې نېغ په نېغه د پاچا له خوا ټاکل کېدل او پاچا ته یې مسوولیت درلود، نه د دولت شورا ته، چې په خپله د اجرایي او مقننه ځواک ترکیب و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاه امان الله د وخت اساسي نظامنامې په حقیقت کې په یوه ناوړه ټولنیز چاپېریال کې د مشروطیت، دیموکراسۍ او د قانون حکومت، د ځوانو پلویانو د ټینګو تګلارو ښکارندوی بلل کېږي، چې په ملي کچه یې د بنسټیزو سمونونو رامنځته کول، د یو ځواکمن او اغېزمن مرکزي دولت د جوړېدو غوښتنه کوله. هغه ارتجاعي بدلونونه، چې ۱۹۲۳م کال د اساسي نظامنامې په متن کې د ۱۹۲۸م کال د پغمان د لویې جرګې له خوا رامنځته شول، په ځرګند ډول په ډاګه کړه، چې د اساسي نظامنامې روحیې، د خلکو له روحیې سره سمون نه درلود.

پر ۱۹۲۹م کال د سقاو زوی حبیب الله اړو دوړ، دا ټکی نور هم زبات کړ، چې د مشروطیت او د قانون حکومت اصول لا دومره ټینګ شوي نه وو، چې د دولتي نظام د ستنو د ګډوډۍ او ړنګېدنې مخه ونیسي.

د ۱۹۳۱م کال (د نادر شاه وخت) لویې جرګې، نوی اساسي قانون رامنځته کړ، دا اساسي قانون د شاه امان الله د وخت د اساسي نظامنانو په پرتله پر مختللی و او د ټولو هغو موسسو جوړښت، چې په نوي دولت کې یې باید یو اساسي قانون یادونه وکړي او د واک پولې یې وټاکي، په دې قانون کې یې وړاندوینه شوې وه، د دې اساسي قانون په رامنځته کېدو سره په حقیقت کې افغانستان د اماني پېر له ټاکلي سلطنت ځخه، مشروطه سلطنت ته ولېږدېده.

له دې اساسي قانون سره سم د درې ګوني دولتي ځواک ترمنځ پولې وټاکل شوې. د قانون جوړولو جرګه (مجلس) له حکومت ځخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېله او د دوو خونو لرونکې شوه. پارلمان د قانون جوړولو دنده پر غاړه واخيسته او کولای يې شول په ځينو برخو کې د حکومت څارنه وکړي. پارلمان حق لاره هغه نړيوال تړونونه، چې د حکومت له خوا لاسليک شوي وو، تصويب او يا رد کړي.

حکومت د شاه له خوا ټاکل کېده او بايد له پارلمان څخه يې د باور رايې اخيستلای. حکومت د کورني او بهرني سياست لارښوونه کوله او له بهرنيو هېوادو سره يې تړون لاسليک کولای شو.

شاه د لوړ حاکم په توګه د دولتي جوړښت په سر کې په يو ډول د عامه موسساتو د کړنو څارنه کوله. سکه د شاه په نوم جوړېدله او خطبه د شاه په نوم لوستل کېده. ده د لويې جرګې او پارلمان د پرانيستو واک درلود او عادي قوانين يې توشيح کول.

د ۱۹۳۱م کال په اساسي قانون کې يو څپرکی د خلکو حقوقو او دندو ته ځانګړی شوی و.

د ۱۹۶۴م کال (د ظاهر شاه د سلطنت وخت) لويې جرګې بل اساسي قانون تصويب کړ. دا اساسي قانون د منځپانګې (محتوا) له مخې بډای او د قانون جوړولو د جوړښت له پلوه تر ټولو دقيق او اساسي قانون دی، چې افغانستان ور څخه تر خپلې خپلواکۍ وروسته برخمن شوی دی.

د دغه اساسي قانون له حکمونو سره سم، په دقيقه او څرګنده توګه، له حکومت څخه د سلطنت په تفکيک سره په انګلو-ساکسون ډول د پارلماني نظام وړاندوينه وشوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پارلمان له دوو خونو سره پاتې شو. د پارلمان د قانون جوړولو ساحې زیاتې څرګندې شوې او د پارلمان له خوا د حکومت د څارنې چارې ډېرې مشخصې شوې. پارلمان په داسې حال کې، چې حکومت ته يې د باور رایه ورکوله، له حکومت څخه د باور د بېرته اخیستو واک پیدا کړ. پارلمان کولای شول په ځینو برخو کې له حکومت څخه پوښتنې وکړي.

د حکومت او سلطنت توپير وشو او له سلطنتي کورنۍ څخه په حکومت کې د ګډون حق واخیستل شو. د لومړي ځل لپاره د اساسي قانون په واسطه د سلطنتي کورنۍ غړي تعریف (وپېژندل) شول.

صدراعظم د شاه له خوا ټاکل کېده. نوموړي د کابینې وزیران ټاکل او وروسته يې له پارلمان څخه د باور رایې غوښتنه کوله. صدراعظم په حقیقت کې د سلطنت او نورو عامه اورګانونو ترمنځ د وصل کړۍ ګڼل کېده. نوموړي د وزیرانو جرګې ریاست پر غاړه درلود.

شاه له هغو اجرایي واکونو څخه، چې په پخواني اساسي قانون کې يې ورڅخه ګټه اخیستله، بې برخې شو. سلطنت زیاتره تشریفاتي بڼه غوره کړه. د شاه واک هغه څه ته را لنډ شو، چې معمولاً په پارلماني نظامونو کې د دولت په ریاست پورې اړه نیسي. (د قوانینو توشیح، د اضطراري حالت اعلان، د لویې جرګې او پارلمان پرانیستل او نور...).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې اساسي قانون کې د لوړې قضايي مرجع په توګه، د سترې محکمې جوړېدل منځته راغلل. قاضي القضات د شاه له خوا ټاکل کېده. ددې اساسي قانون بل نوښت، د اساسي قانون په متن کې د لويې جرګې د جوړښت داخلول و، د لويې جرګې جوړښت، د ولايتونو او جرګو د رئيسانو، د شورا د غړو او د شاه له خوا د انتصابي اشخاصو په ګډون جوړ شو.

لويه جرګه، خپل منل شوي قانوني جوړښت سره سم هېڅکله جوړه نه شوه. د ۱۹۷۴م کال اساسي قانون د يوې پوځي کودتا په څرګندېدو سره لغوه شو. افغانستان په خپل تاريخ کې د لومړي ځل لپاره د جمهوري نظام تر سيوري لاندې راغی. د دې نظام ارکان د هغه اساسي قانون په واسطه تنظيم شول، چې د ۱۹۷۸م کال د لويې جرګې له خوا تصويب شوی و.

د لومړي ځل لپاره د پارلمان د دوو خونو دوديز سيستم پر يو اتاقه سيستم واوښت. دا لومړی ځل و، چې په دولتي جوړښت کې د صدارت مقام له منځه لاړ او د دولت د رياست او د حکومت د رياست دندې سره يوځای شوې.

جمهور رئيس د لويې جرګې له خوا ټاکل کېده، نوموړي د ملي انقلاب د ګوند د مشر په توګه د دولت، حکومت او ملي شورا د لارښوونې واکې په لاس کې لرلې. د واکمنو طرحه دا ډول وه، چې د ټاکنو په صورت کې بايد د ملي انقلاب ګوند د يوازيني رسمي او پېژندل شوي ګوند په توګه، د يو اتاقه پارلمان زياتې څوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيسي او هغه حکومت ته د باور رايې ورکړي، چې ستره برخه يې په خپله له همدې رسمي ګوند څخه جوړه شوې وي.

د ۱۹۷۸م کال اساسي قانون په حقيقت کې د جمهوريت لاربنود ياني سردار محمد داود ته د ټول دولتي واک د راټوکېدو تمثيلوونکی و. سردار محمد داود په خپل لاس د ټول واک د اخيستلو له لارې د کمونيستانو پر وړاندې، چې د مېړيانو په شان يې د دولت په اورګانونو کې لارې کړې وې، خپل ځان جګړې ته تيار اوه.

✵✵✵

لکه څنګه چې يادونه وشوه، لويو جرګو د وروستيو ۲۵۰ کلونو په اوږدو کې د دولت د حقوقي ارکانو په تنظيم کې له ډېرو لومړنيو اساسي قوانينو څخه نيولې بيا د بشپړو اساسي قوانينو تر تدوين پورې او په ځينو برخو کې د دې قوانينو د وضع کولو له لارې ستر رول لوبولی دی.

د شاه امان الله له اساسي نظامنامې پرته، نورو ټولو اساسي قوانينو د عبارت په بدلون سره واکمني په ملت پورې تړلې ګڼلې.

د ۱۹۶۴م او ۱۹۷۸م کلونو اساسي قوانينو په خپلو متنونو کې لويې جرګې د ملي او دولتي واکمنۍ تر ټولو لوړې ممثلې ګڼلې دي. ټولو اساسي قوانينو د دولت د سياسي نظام بڼه يا شاهي او يا جمهوري ټاکلې ده او ځينو يې د واک د لېږد لاره تثبيت کړې ده. ګردو اساسي قوانينو د مرکز او ولايتونو ترمنځ د واک په وېش کې مرکزي سيستم غوره بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغانستان کې د دوه نيمو پېړيو په بهير کې د لويو جرګو تر جوړښت وروسته، لومړی ملي دولت را وټوکېده او وروسته دې دولت پورې تړلي رژيمونه له ټاکلي (محدود) سلطنت څخه مشروطه او پارلماني او په پای کې د جمهوريت نظامونو ته پورته شول.

دې پورته لويو جرګو د تاريخ په اوږدو کې د برحالو حکومتونو د واک په شرايطو کې، د سولې او جګړې، کورني او بهرني سياست په برخو کې د واکمنو پرېکړو ته مشروعيت ورکړی دی.

پر کوم وخت، چې په هېواد کې مرکزي حکومت موجود و، د افغاني ټولنې د حقوقي نظام په طرح کې د لويې جرګې رول د هغه باور په معيار پورې تړلی و، چې د واکمنو ډلو له خوا د لويو جرګو پرېکړو ته ورکړ شوی دی. دا باور د وخت او ځای او د واکمنو د سياسي مزاج تر اغېزو لاندې يو شان نه و، خو په هرحال! واکمنو ډلو له دې کبله، چې خپلو پرېکړو ته اجرايي بڼه ورکړي، ناچار وو، په پراخه معيار د لويو جرګو پرېکړو ته، چې په هغو کې د خلکو رايې او زيات نظرونه منعکس شوي وو، درناوی وکړي. له دې پرته واکمن د دولت د هيلو او غوښتنو په برخه کې، د خلکو له خوا له ستونزو سره مخامخېدل او د لويې جرګې له جوړېدو څخه، د مقاماتو لرلې هيله نه پوره کېدله.

سره له دې چې لويو جرګو په هېواد کې د حقوقو د دولت په جوړېدو کې بنسټيز رول لرلی دی، خو کله دا سې هم پېښ شوي، چې د واکمنو ډلو اجراات، د لويې جرګو له خوا د تصويب شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اساسي قانون د ځرګندو کرښو او یا د لویو جرګو د لارښوونو خلاف وي. په ځانګړي ډول د اساسي قوانینو هغه برخې، چې د خلکو حقوقو او ازادیو تنظیم ته ځانګړې شوې وې، یوازې د تیورۍ او روښنفکرۍ د هیلې تر بریده پاتې شوې او د اساسي قانون له متن څخه یې د ټولنې عملي ژوند انه ته لاره پیدا نه کړه.

سربېره پر دې د لویو جرګو له خوا تصویب شوي اساسي قوانین، د واک د سوله ییزې او قانوني لېږدونې په برخه کې، پر ۱۹۲۹م کال (د سقاو د اړ دوړ)، پر ۱۹۷۳م کال (د سردار داود کودتا) او پر ۱۹۷۸م کال (د کمونیستي کودتا) په واسطه ناکام شول.

خو دې سره سره په افغاني ټولنه کې د ملي مسالو د حل لپاره، د یو عمومي او سراسري ارمان په توګه، د لویې جرګې د جوړولو دود اوس هم خپله ځواکمني لري. کمونیست رژیم، د ملي هویت له دښمنۍ سره سره دوه ځله پر ۱۹۸۵م او ۱۹۸۷م کال په مسخه شوي ډول لویې جرګې جوړې کړې او اوس تر شلکلنې جګړې وروسته اسلامي ډلې، چې له ملي دودونو سره پر جګړو اخته وې، د هېواد د اوسني کړکېچ د حل، د حقوقو د دولت او د قانون د واکمنۍ د ټینګښت لپاره تر هر چا زیات د لویې جرګې د جوړېدو خبرې کوي.

هـ- سیمه پالنه او ملتپالنه:

په ۱۹مه پېړۍ کې د فرانسه یي مورخ او ټولنپوه ((ارنست رنان)) په اند، په یوه بشري ټولنه کې د یو ملت زېږېدنه د هغه ((د واحد ټولنیز وجدان)) او ((ګډ ملي روح)) له یو ځای کېدو څخه رامنځته کېږي. دا ګډ روح، چې کله په یوه واحد ټولنیز تن کې راټول شي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ په لوړو ژورو کې د خپلې شتمنۍ لپاره، د ملت د دفاع د هڅو سرچینه گرځي او د ملت د ژوند دوام له تېر څخه نن او له او سمهاله راتلونکي ته تضمینوي.

د افغانستان د تاریخ لوستنه دا پوره په ډاگه کوي، چې نه بهرني لامل (پردی یرغل) او نه کورنیو عواملو (د ژبې، قوم او مذهب بېلوالي) د افغان ملت واحد تن ټوټې کړی دی.

افغانستان ته له شوروي یرغل څخه راپیدا شوې جگړه او کړکېچ په هېواد کې د بنسټیزو سیاسي اختلافونو د څرگندېدو سبب شول. د دې اختلافونو په لړ کې له یو ډول انترناسیونالیزم نه د دفاع لپاره، د جگړه مارو ډلو ترمنځ، پټ او ښکاره رقابتونه موجود وو، د دې جنجال په یوه خوا کې مارکسست انترناسیونالیزم، چې د هېواد پالنې او ملتپالنې له ((بند)) څخه یې د ازادو انسانانو دیوې نړۍ د جوړېدو ادعا کوله، ولاړ و او بل پلو یې اسلامي انترناسیونالیزم ولاړ و، چې د وطن د مینې له وسوسې څخه د باندې یې له اسلامي امت نه د فاضلې مدینې د جوړولو ادعا کوله.

دې انترناسیونالیزم که مادي سرچینه لرله او که روحاني، په افغانستان کې د زیاتو سیاسي ډلو پام، بهرنیو هېوادونو ته واړاوه، نه د واکمنۍ د چلونکي په توگه افغان ملت ته.

بهرنیو هېوادو ته د جنگي ډلو د لېوالتیا لامل څرگند دی: له یرغلگرو سره د تودې جگړې او خپل منځي جگړو په شرایطو کې، کېدی شي له بهر څخه د جگړې د خړوبېدو پوره سرچینې ترلاسه شي، نه له داخل څخه. ملت ته د واک د همېشني څواک په توگه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې د سولې او روغې او د هغو دیموکراتیکو معیارونو په شرایطو کې، د ټاکنو له لارې پاملرنه کېدی شي.

د سیاسي ډلو بهرني لېوالتیا په داسې حال کې، چې افغان ملت یې د خپلې ارادې د څرګندولو، له سیاسي وسایلو څخه څه نا څه بې برخې کړ او د ټولنیز پیوستون مزي یې یو څه سست کړل، بهرنیو هېوادو ته یې په افغانستان کې د اوضاع د څارنې او لاسوهنې پوره وسایل په واک کې ورکړل؛ افغانستان د پردیو او دښمنو هېوادونو د متضادو ګټو د ټکر پر سیمه بدل شو. په داسې حال کې، چې کمونیست انترناسیونالیزم وروسته ماتې وخوړه، اسلامي انترناسیونالیزم هم له خپلې مذهبي او انقلابي ولولې نه په مالامال څېرې په زبات ونه رسېد: د سیمې اسلامي هېوادو د افغانستان خاوره د خپلو حسابونو د پاکولو لپاره ښه مناسبه وسیله وګڼله او په ډېرې چټکۍ سره ((د انترناسیونالیستو تنظیمونو)) په واسطه، د خپلو ((ملي ګټو)) ((د دفاع لپاره)) په افغانستان کې یو د بل پر ضد اخته شول.

دا خبره هم باید له پامه ونه غورځول شي، لکه څنګه چې تنظیمونو دعوه لرله، هغومره انترناسیونالیست نه وو. د هغو زیاتره د قوم او قبیلې په منځ کې جوړ شوي وو، نه د ملي او نړیوال محور په چوکاټ کې. له انترناسیونالیزم څخه دفاع، تنظیمونو ته د هغوی د تنظیمي یانې قومي مواضعو د ټینګښت لپاره، د بهرنیو او نړیوالو مرستو د لاسته راوړلو وسیله وه. د وطن نومونه (اصطلاح) په ولسي فرهنګ کې د سیمې او ځای په مانا کارېدلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده، له وطن څخه دفاع له سيمې څخه د دفاع مانا ورکوي، له همدې کبله پر افغانستان باندې د شوروي يرغل په بهير کې، په داسې حال کې، چې ملي اردو له ملي اشخاصو څخه تصفيه شوه او څه چې پاتې شول هغه د ښکېلاک په خدمت کې کښېوتل، د هرې سيمې خلکو له هماغه سيمه ييز وطن څخه دفاع وکړه.

د سيمې په کچه، د سيمه ييزو قوماندانانو ځرګندېدل، د دفاع د حياتي موضوع د پولو د ځرګندوني او ارزونې نښه ده. په افغانستان کې کورني لاملونه په لږ اغېز او بهرني لاملونه په ډېر اغېز، د داسې يو ملي مشر د راټوکېدو پرورانديې، چې وکړای شي د ټولو په ژبه وګړېږي او د ټولو باور خپل کړي، خنډ وګرځېدل.

په هر حال! سيمه پالنې ته د تنظيمونو له پاملرنې څخه زموږ منظور دادی، دا ټکی ځرګند کړو، چې د تنظيمونو له خوا هغو خلکو ته، چې تراوسه لا د يو واحد ملت په بڼه کې پاخه شوي نه دي، د اسلامي انترناسيوناليزم د شعارونو ورکول، په هماغه اندازه سرسري او نندارېز ښکاره کېدل، لکه د افغاني کمونيستانو (د نړۍ پرولتاريا سره يو موټی شئ) شعار.

خو بيا هم په افغانستان کې سيمه ييز استوګنځي ته لېوالتيا او نږدې کېدنه څه د مبالغې خبره نه ده. خپل اصلي استوګنځي سره مينه او لېوالتيا يوه طبيعي غريزه ده، چې په يوې لويې دايرې يانې ملت پورې د وګړيو پيوستون، له منځه نه وړي. سيمه ييزه لېوالتيا ان د اروپا د زړو ملتو ترمنځ هم په ډاګه کېږي: کله چې د مارسې (په فرانسه کې د ولايت نوم) د فوټبال ټيم د ګرونوبل (د فرانسې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولایت نوم) پر ټیم بری وموند ، ټول ډګر ، د مارسي د خلکو د سندرو او ولولو په اثر ، په لړزه و ، دا خبره له سیمه ییزو عواطفو او ولولو پرته بل کوم تعبیر لرلای شي؟

په افغانستان کې که سیمه ییزه لېوالتیا تر اروپایي هېوادونو څخه لږه نه وي، زیاته هم نه ده. هغه څه چې دا لېوالتیا ډېره ځرګندوي، د جګړې شرایط دي. تر جګړې دمخه، سیمې له خلکو سره په تننې ډول جاذبه نه لرله. په باوري توګه د جګړې له پای ته رسېدو سره به د پوهېدنې ښه زمینه برابره کړي، د ملي ارمانونو د عملي کولو لپاره د پیوستون او یووالي په لار کې به د ټولو ولولې یوځای کړي او د سیمې جاذبه به راکمه شي.

څو عوامل دي، چې د افغانستان د خلکو د ټولنیز رغښت په ټینګښت او د ملت تر بنې پورې یې په دې جوړښت کې مرسته کړې: دین، د قومونو ترمنځ د خپلوۍ اړیکي، ګډ دود و دستور او ګډ تاریخي ویاړونه له دې جملې عواملو څخه دي. د تاریخ په بهیر کې د افغان ملت له جوړونکو توکو سره باید سلطنتي نظامونه هم زیات شي. د سلطنت موسسه په حقیقت کې د ټولو پورتنیو لاملونو وصلوونکی اولارښوونکی عنصر ګڼل کېږي. د شاه واک د الهي واکمنۍ تمثیل ګڼل کېده. شاه او کورنۍ یې د بېلابېلو قومونو له غړو سره د خپلوۍ (مزاوجت) له کبله خپل ځان د قومي یووالي محور ګرځاوه. دی د ګډو دودونو (له هغې جملې نه د لویو جرګو) ساتونکی و ، د بهرني ځواک پر وړاندې د سولې او جګړې عملي نوښت د ده په لاس کې و ، د خلکو د کینې او سوله ییزې ولولې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه واحد چينل ته برابرولې او کله يې د هغو ويارونو، چې د ملت په وينو لاسته راغلي وو، ساتنه کوله. (د شاه شجاع يانو حساب له دې قاعدې نه مستثنی دی).

په دې کې شک نه شته، چې د افغانستان ځينو واکمنو له ټولنيزې او سياسي زمينې څخه د استبدادي او ارستوکراتيک واک د راټولېدو لپاره ډېره زياته ګټه واخيسته او د خلکو د روښانولو په لاره او ملت ته د پوهې او شخصيت په ورکړه کې يې سست ګامونه پورته کړل، خو دلته زموږ د خبرو موخه د سياسي ثبات د ټينګښت په برخه کې د شاه د رول څرګندول دي، چې خپله د ټولنيز پيوستون زمينه برابروي.

افغانستان د ملوک الطوايفي نظام لرونکي هېواد په توګه، تر هغه وروسته د ټولنيز او سياسي ثبات له نشتوالي سره مخامخ شو، د سلطنت موسسه چې له ځمکوالي (فيوډالي) رژيمونو سره سمون خوري. په داسې شرايطو کې يوې خوا ته کړ، چې د جمهوريت په چوکاټ کې لا د ډيموکراسۍ موازينو منلو ته تيار شوی نه و.

خو دې ټکي ته مو بايد پام وي، چې که چېرې په راتلونکي افغانستان کې شاه (نه سلطنت) ته سياسي رول ومنو، هغه رول به له ګډوډۍ څخه د امن، سولې، ازادۍ، ډيموکراسۍ او ملي واکمنۍ پر لورې د يو پُل د جوړولو تر بريده وي.

که له مطلب څخه لرې لاړ نه شو، په افغانستان کې د ډېرو زياتو ناخبره او غرضي بهرنيو ژورناليستانو او ډيپلوماتانو د نظر خلاف،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لرغوني تاريخ لرونكي يو ملت پخوانی جوړښت شته. هغه څه چې د يو ملت په توګه، د خلکو پېژندنه ناممکنوي، په مذهبي او قومي جګړه کې يو بل سره د اختـه وسلوالو ډلو شـتوالی دی، ځکـه نو د افغانستان خلک د هويت د تثبيت لپاره دوه لارې په مخکې لري:

ـ يو د جګړه مارو ډلو تر بېوسلې کولو وروسته مستقيمې، سري، عمومي او ازادې ټاکنې دي، د دې ټاکنو له لارې به مشر او ملي حکومت ټاکل کېږي او خلک به د کينه ګرو ډلو له حساب څخه خپل حساب بېلوي. په دې ټاکنو کې به په باوري توګه هغه شخصيتونه او ډلې ګټونکي وي، د هغه ملت ارمان، چې بې اتفاقي پرې تپل شوې وه، منعکس کړي.

په دې ترڅ کې به افغاني ناسيوناليزم ((ګډ ملي روح))، د بيا را ژوندي کولو او د انترناسيوناليزم له سيستم څخه، د ازاد ملي حکومت د ټينګښت لپاره، د لوی ازمېښت له خطر سره مخامخ وي.

د وسلې لېږد او د جګړې حالت څخه ټاکنو ته مخه کول، چې زموږ په هېواد کې عامو خلکو ته يوه نا اشنا پديده ده، عملاً څه نا څه د څو کلونو لپاره ناممکن کړي دي. له نېکه مرغه زموږ ټولنه د ډيموکراتيکو او ځرګندو دوديزو بنسټونو له نشتوالي سره، چې په اضطراري شرايطو کې ملي اراده ځرګنده کړي، مخامخ نه ده:

ـ لويه جرګه چې تاريخ يې د نوي افغانستان له راټوکېدو سره غوټه شوی، په هېواد کې د ملي واکمنۍ د ستونزې د حل لپاره منطقي ځواب دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويې جرګې د هېواد د تاريخ پـه اوږدو کـې، د قومونـو د يـو ځـاى کوونکي لوښي او د يوه واحد ملت پـه چوکـاټ کـې د ژونـد لپـاره د خلکو د ډول ډول ارادو ښرګندويې دي. نن ورځ د افغـانسـتان خلـک تر بل هر وخته، د لويې جرګې راټولوونکي رول ته اړتيا لري. بايـد د افغاني ديموکراسۍ تمثيلوونکې دې اصلي موسسې سره لاس يـو شي او هغـه د اخـواني انترناسيوناليزم لـه جفـا څخـه وژغـورل شـي. افغـان ملت د خپـل لاسـه تللـي ځـواک، د بيـا ترلاسـه کولـو لپـاره، دوديزو ډيموکراتيکو پديدو ته چې لويه جرګه له هغـې جملـې څخـه ده، زياته اړتيا لري. دې پديدو ته په پـاملرنې سره، د ا پديـدې هغـه ملت تـه، چـې پـه سوسيولوژيکه مانـا همـدا اوس ژونـدى دى، پـه سوله کې د ژوند ځواک او مشروعيت وربښي.

د افغانسـتان د خلکـو هوښـيارۍ او ځـواکمن ملـي احسـاس، پـه پاى کې، Olivier Roy (فرانسـه يي افغانسـتان پېژندونکى)، پـه افغانستان کې د ملت د شتوالي په باب، د ترديد له حالت څخـه بهـر کـړ. دى د ((ډيپلوماتيـک لومونـد)) مياشـتنۍ خپرونـې پـه ۴۷۲ مـه ګڼه کې د افغانانو د ژوندي ملي احسـاس شـتوالي تـه داسې اشـاره کوي: ((يو له هغو ټکو څخه، چې په افغانسـتان کـې شـخړې لـه نـورو نژادي شخړو څخه، چې په نړۍ کې د کمـونيزم تـر ړنګېـدو وروسـته راپيدا شوي، بېلوي، دا دى، چې په افغانسـتان کـې يـو ګونـد هـم د قومي ناسيوناليزم مـدعي نـه دى، د کـورنۍ خپلـواکۍ غوښـتنه نـه کوي او د خپلواکۍ او يا بهرنيو هېوادو پورې د خپل تړښت خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کوي)). د يوه بهرني له خولې، نو تر دې زيات غوخ او پراخ بل اعتراف ته اړتيا نه شته.

و - **د سلطنت موسسه:** پر مذهب، واکمن قوم او ځمکوالۍ (فيوډاليزم) ډډه لګوي.

يو - **مذهب:** د افغانستان پخوانيو اساسي قوانينو څرګندوله، چې شاه بايد مسلمان او حنفي مذهبي وي. په افغانستان کې اولی الامر د اسلامي شريعت د ساتنې او پالنې مسووليت پر غاړه درلود. تاج په مذهبي مراسمو سره د شاه پر سر ايښودل کېده. خطبه د ده په نوم ويل کېدله او سکه د ده په نوم جوړېدله. شاه ته بيعت کول، له شرعي پلوه، په يو ډول، د ده واک ته د مشروعيت ورکولو مانا ورکوله.

دوه- **واکمن قوم او د هغه پر جوړښت باندې واکمن تعاملات:** واکمنان (معمولاً شاه) به تل د افغاني ټولنې په جوړښت کې اکثريت او واکمن قوم ته منسوب و او همدې قوم له شخړې پرته، د واک تمثيل کړی دی، دا واکمن او اکثريت قوم پښتانه وو، چې د افغانستان د ۱۸مې پېړۍ حماسي او سياسي تاريخ يې جوړ کړ او د افغانستان د معاصر دولت بنسټ يې کېښود. دوی د ۱۹مې او ۲۰مې پېړۍ په اوږدو کې د خپلواکۍ او ځمکنۍ بشپړتيا د ساتلو لپاره د هېواد د نورو قومونو د مبارزې لارښوونه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان پخوانیو شاهانو د دې لپاره، چې د هېواد ګڼ قومیزه ټولنې ته سمون او یو رنګي ورکړي، (د نورو قومونو؛ اغېزمنو قومونو او قبایلو ته منسوبو بېلابېلو برخو سره یې په منکوحه او صیغه یي ډول ودونه کول او په دې ډول د لویو کورنیو د جوړښت په منځ کې پاتې کېدل. کله هم د شاه تر مړینې وروسته د سلطنت د واک د ترلاسه کولو لپاره د وراثت د مدعیانو ترمنځ لویې جګړې کېدلې او د ملي یووالي، قومي انډول او سیاسي ثبات د تامینوونکې وسیلې په توګه یې، د سلطنت رول یو څه کموه.

اکثریت او واکمن قوم د ځینو ګټورو ټولنیزو تعاملاتو په لرلو سره، په هېواد کې له نورو قومونو او قبایلو څخه بېلېده، دا تعاملات د قبیله یي ژوند چوکاټونه ګڼل کېږي، له جرګې، مرکې، ننواتې او تیږې څخه عبارت دي.

۱- **جرګه:** د سیمه ییزو او ملي مسایلو د حل د وسیلې په توګه د افغاني دیموکراسۍ تر ټولو اصیله پدیده ده. که چېرې جرګه په یوه محدوده جغرافیایي سیمه کې د یوې قومي (قبیله یي) ستونزې د حل لپاره جوړه شي. قومي یا قبیله یي جرګه بلل کېږي او په هغې کې د یوې سیمې، سیمه ییز استازي ګډون کوي. په داسې حال کې که جرګه د یو ملي او د ټولو د علاقې وړ موضوع په باب، د پرېکړې لپاره جوړېږي ((لویه جرګه)) ګڼل کېږي.

د قومي جرګې جوړېدل هغه وخت رامنځته کېږي، چې د دوو لوریو، اشخاصو یا ډلو ترمنځ د یوې ستونزې حل په پام کې وي. جرګه په افغاني دود او عنعنه کې لوړ ټولنیز مقام لري. د جرګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېکړه او حکم د قانون حیثیت لري، د جرګې له حکم غاړه غړونکي له (عامه) اخلاقي غندنو او سزا سره مخامخېږي.

جرګه د شخړې له دواړو غاړو څخه لازم واک اخلي او د خپل حکم د عملي کولو د تضمین په توګه، د دواړو لوریو په لګښت، یوه اندازه پیسې او وسلې (او یا یو له هغو څخه) د ((میچلګه)) په نوم ټاکي. میچلګه له هغه لوري څخه، چې د جرګې له حکم څخه سرغړونه کوي، اخیستل کېږي او جرګه له هغو سره د ټولنیزو اړیکو په شلون، خپله پرېکړه صادروي، یانې سرغړونکی لوری په یو ډول یوازې کوي.

په جرګه کې د ګډون سن ټاکلی نه دی، په جرګه کې زاړه او ځوانان، دواړه ګډون کوي. خو د زړو خبرې ډېرې درنې وي. جرګه د خپلو غړو له منځه هغه شخص، چې د نورو په اندول د زیات عمر، تجربې او پوهې لرونکی وي، د جرګې د رئیس په توګه ټاکي. د جرګې غړي غالباً د متلونو او روایاتو په ویلو سره، نور قانع کوي او خپله خبره په زبات رسوي. په جرګه کې پرېکړه غالباً د اکثریت رایو له مخې ترسره کېږي. خو پر ځینو وختونو، چې تر خبرو اترو لاندې موضوع د ځانګړې اهمیت لرونکې وي، د رایو په اتفاق پرېکړه کېږي.

په جزایي او حقوقي چارو کې، د جرګې د جوړېدو لګښت، د ګټندویو غاړو له خوا ورکول کېږي.[1]

---

[1] رښتین، صدیق الله، پښتني دودونه، سباوون مجله، د امریکا چاپ، ۱۹۹۴ کال اکتوبر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- مرکه: وړې جرګې ته وايي، چې له درېو يا څلورو تنو جوړېږي او وړې چارې لکه (د واده غوښتنه) ترسره کوي. د مرکې غړي (مرکچيان) غالباً له پوهو او څيرمنو اشخاصو څخه ټاکل کېږي.

۳- ننواتې: د يو چا کور ته د معذرت غوښتنې يا ګناه ښښنې لپاره تګ ته، ننواتې وايي. ننواتې د لويو ګناهونو (جنايت او سپکاوي) د ښښلو وسيله ګڼل کېږي. پښتانه د ننواتې د درناوي په خاطر، ان د وژنې له ګناه څخه تېرېږي.

د ننواتې په ډله کې سپين ږيري، روحانيون، مشران او ښځې ګډون کوي. د ننواتې په ډله کې د ښځو ګډون د هغو د لوړ ټولنيز مقام د تثبيت ممثل او د ټولنيزو کړکېچونو په کمښت کې د هغو د ونډې څرګندوی دی.

د ننواتې له دود سره سم پر هر چا، چې د ملامتۍ پړه پرته وي غالباً له پسه سره د مقابل لوري کور ته ورځي او پسه همالته حلالوي، د قرآن مجيد د وړلو دود هم شته.

۴- تيره ايښودل: تيږه ايښودل هغه وخت منځته راځي، چې د دوو کورنيو او قومونو ترمنځ جګړه يا اخ و ډب پېښ شي. هغه وخت د دواړو خواوو د غوښتنې له مخې او يا د ولسي جرګې په نوښت، د تيږې ايښودلو له لارې، د سولې او سلامتۍ موضوع منځته راځي. د تيږې ايښودل د سولې او روغې د بنسټ ډبرې د ايښودلو، د اور بند او ډزبندۍ د اعلان مانا ورکوي. تيږه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومي مشرانو، سپین ږیرو او ملایانو له خوا، چې د سولې د ډلې دنده لري، اینښودل کېږي. د تیږې د اینښودلو پر وخت یوه ناغه هم ټاکل کېږي. هغه لوری، چې د تیږې له لوز نه سرغړونه وکړي، د ((ناغې)) په ورکړه مکلفېږي.

جرګه، مرکه، ننواتې، تیږه، سوله او روغه په داسې ټولنه کې، چې د موضوعه قوانینو میکانیزم یې تراوسه د ټولنیزو مناسباتو د اوډنې لپاره ثابت او ډاډمن ځای پیدا کړی نه دی، د ټولنیزو شخړو د کمونې او په پای کې د له منځه وړنې، ګټور دودونه او چوکاټونه دي.

یاد شویو چوکاټونو په داسې حال کې، چې د حقوقو د دولت ستنې لا ټینګې شوې نه دي، د دود قانون په توګه، په افغانستان کې د پښتنو قومونو او قبایلو خپل منځي اړیکي سره تړلي او اوډلي دي.

یاد شوي قبیله یي دودونه (تعاملات) چې له غچ اخیستنې او ټولنیز کړکېچ نه، د یوې خلاصې ټولنې د جوړېدو موخه تعقیبوي، په پرېکنده ډول یې د حقوقو د دولت ټوکولو لپاره، ټولنیزه زمینه برابره کړې ده.

دري- ځمکوالي (فیوډالیزم): په داسې حال کې چې سلطنت په افغانستان کې د ارضي ارستوکراسۍ (اشرافیت) څرګندوی و، حاصلخېزه ځمکه او ملکیتونه یې په لاس کې وو. شاه مخورو اشخاصو ته د دولتي ځمکې په ورکولو سره، له سیاسي پلوه، هغوی د سلطنت د ارزښتونو په دفاع کې ودرول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر ډول ! د سلطنت موسسه د افغانستان په شان يو هېواد کې د مذهبي، ټولنيز او سياسي پيوستون رول درلود ، شاه د مختلفو مذهبونو او بېلابېلو قومونو او قبايلو د يووالي محور و او له سياسي پلوه د واک د ګڼ شمېر مرکزونو او ځمکنۍ ارستوکراسۍ په سر کې واقع و. د سلطنت دستګاه په ځانګړي ډول هغه وخت د واکمن قوم او ارستوکراسۍ ملاتړ درلود او پر مذهب باندې يې د يو مانيز او روحاني ځواک په توګه ډډه لګوله، چې د سياسي ثبات او د يووالي پر لامل بدله شوې وه، له دې سره سره د افغانستان په تاريخ کې کله چې د سلطنت موسسه د تاج و تخت د مدعيانو د رقابتونو له خطر سره مخامخ نه وه، څه نا څه يې د ټولنيزې روغې او سياسي قضاوت د مرکز په توګه، خپل اعتبار ساتلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم څپرکی

سياسي واک

په افغانستان کې د واک مهمې سرچينې دا دي: دين، قبيله او کورنۍ، شتمني، عمر او د ژوند تجربه، بوروکراسي، اردو، تکنوکراسي او ايډيولوژي.

الف- مذهب او دين: د ټولنيز ژوند تر ټولو بنسټيزه ستن ده. روحانيون، مذهبپوهان او ملايان تل د عام ولس د درناوي وړ وي او په ډېرو برخو کې يې د سياسي پېښو په ټګلوري کې بنسټيز رول لوبولی دی. د افغانستان واکمنو تل د روحانيونو ټولې د ملاتړ خپلولو ته خپل پام اړولی او له هغو څخه يې د خپلې واکمنۍ د دوام لپاره، د وسيلې په توګه کار اخيستی دی. هر کله چې شاه د ((کفر او الحاد)) په تور، د روحانيونو د اعتراض له خطر سره مخامخ شوی، د سلطنت دستګاه لړزېدلې او يا رنګه شوې ده. د انګلستان ښکېلاکګر او يرغلګر هېواد، د نولسمې پېړۍ په اوږدو او د شلمې پېړۍ په پيل کې، تل خپلې سياسي موخې د مذهب په پرده کې تاوې کړې او د يوې داسې زهرجنې دوا په څېر يې، چې په خواږه پوښ کې تاوه شوې وي، د خلکو تر ستوني تېره کړې ده. د انګرېز له دې ګوډاګيانو څخه ځينو يې د هند د نيمې وچې د ديوبند

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انګرېزي مدرسه کې سياسي مذهبي زده کړې ترسره کولې او د مدرسې تر فراغت وروسته، د دين د سياسي تبليغ لپاره افغانستان ته رالېږل کېدل، چې د افغانستان په کورنيو چارو کې د ښکېلاکګر انګلستان، د ځانګړو ګوډاګيانو په واسطه د ارامې، ناڅرګندې، خو اغېزمنې لاسوهنې څرګندوی و. پر افغانستان باندې د شوروي تر يرغل وروسته، د پېښو په ډلبندۍ کې مذهب پر يوې اغېزمنې سياسي وسيلې بدل شوی دی. د کابل کمونيست حکومت د افغان مسلمان ولس د غوسې د کمولو لپاره خپل ځان د مذهب تر شا ودراوه او جهادي تنظيمونو (مسلمانو ډلو) د خلکو د مذهبي ولولو د زياتې راپارونې له لارې خپل سياسي مورچلونه ټينګ کړل. په هرحال ! د تنظيمي اسلام تر پېنځه لسو زياتو ډولونو (په داسې حال کې چې د اسلام دين خپل پلويان د عقيدې او عمل يووالي ته رابولي) څرګندېدل دا په ډاګه کوي، چې ديني ارزښتونه د سياسي کتنو تر اغېز لاندې راغلي دي.

د جهاد بهير تجربې په ډاګه کړه، چې د افغانستان مسلمانان، د عقيده يي څرګندونو له مخې پر درېو برخو وېشل کېږي:

ـ هغه کسان چې د کينې تر بريده پر مذهبي موازينو ګروهمن دي. دا کسان مذهبي مناسک د خپل ذهن له اخيستنې او کينې سره سم ټکي پر ټکي عملي کوي. دې ډول خلکو ته اسلام يوازې د خپلو توجيهاتو په چوکاټ کې د پوهېدنې وړ دی او تر دې چوکاټه بهر بيا د شريعت پولې مسخه ګڼل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شریعت ټینګو پلویان د دې لپاره، چې خپل ځان او منځلارو مسلمانانو ترمنځ یې د بېلتون کرښه راکاږلې وي، خپل عقیده یې آرونه (اصول)، د اسلام له لومړنیو لارښوونو سره سم ګڼي او خپل ځان ته د مکتبي مسلمانانو په سترګه ګوري. مکتبي مسلمانان دین او مذهب له سیاست سره یوځای کوي، په دې ډول چې سیاست د مذهبي موخو د پر مخبیولو وسیله ګڼي.

دویمه ډله؛ اسلام ته په دې نړۍ کې د نفس د پاکولو او په هغې نړۍ کې د اخروي اجر د ګټلو د وسیلې په سترګه ګوري او په ملي او نړیواله کچه د اسلام دندې ته (هغه ډول چې د مکتبي اسلام لارویان یې تصور کوي) پام نه لري. مکتبي مسلمانان دویمې ډلې ته له مکتب نه د بهر ډلې په سترګه ګوري، چې د دوی په اند د شریعت آرونه په ټینګه نه عملي کوي.

ـ دویمه ډله اسلام ته د ځاني (فردي) عقیده یې ارزښتونو په سترګه ګوري، نه د یوې ایډیالوژۍ په توګه. د مومنانو دویمه لیکه د شریعت د آرونو په تعبیر او شننه (تفسیر) کې د پراخ نظر او د مخالفینو پر وړاندې د زغم او اوسېلې لرونکې ده.

ـ ټکنوکراتان، بوروکراتان د معارف او پوهنتون اهل کسان، په ځانګړي کته ګورۍ کې شاملېږي. د بنسټپال اسلام دفشار له کبله، سیاسي اسلام ته پاملرنه ددې سبب شوه، چې د مومنانو دا ډله نه یوازې د مذهبي مناسکو پر ترسره کولو ټینګه شي، بلکې د مجاهدینو په ډله کې د باور ګټلو لپاره، په مذهبي څادر کې خپل ځان تاو کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې ډول ځيني بوروکراتان، د ښوونځيو او پوهنتون فارغان، د ږيرې په پرېښودلو د جاينماز، تسبيح او خولۍ په کارونې سره د جګړې ډګر ته راووتل. دا موسمي (اقتضايي) ږيرې، چې په باوري ډول به د وخت په بدلون سره وخريل شي، د دې ډلې پر ګروهمنتيا (اعتقاد) باندې د بنسټپالو مسلمانانو شک راپيدا کړی دی. د ((حل و عقد)) له اهل جرګې څخه په ښکاره او کله هم د پټې جګړې په واسطه، د معارف او پوهنتون د اهل اشخاصو ايستل، چې په ځينو برخو کې د تروريستي غچ اخيستنې سبب کېږي، ټکنوکراتان او بوروکراتان د روحانيت له ټولي څخه لرې کړي دي.

ب- قبيله او کورنۍ: د ټولنپوهانو په اند قبيله او کورنۍ په افغاني ټولنه کې د واک غټ مرکزونه دي. د قبيلې ژوند ارزښتونه تر عقيده يي ارزښتو تل ډېر ټينګ او ډېر څرګند وي. لکه کمونيستي ايډيالوژي، چې د يووالي له خپلو ټولو امکاناتو سره يې ونه کړای شول د افغانستان کمونيست ګوند ته يووالی ور وبښي. دا ګوند پر دوو قومي ډلو خلق (اکثريت پښتنو) او پرچم (قومي لږکيو) ووېشل شو. د اسلام دين د خپل يووالي له لارښوونې سره سره په عملي ډول ونه کړای شول د يووالي يوې مستقيمې لارې ته د جهادي تنظيمونو لارښوونه وکړي. زياتره دا تنظيمونه د قومي او قبيله يي لېوالتياوو له مخې جوړ شوي دي او د دې تمايلاتو ټکر د اختلافونو سرچينه ګرځېدلې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوو جهادي ډلو (اسلامي حزب او اسلامي جمعیت) ترمنځ د پښتنو او تاجکانو د قومي او قبیله يي غوښتنو پر بنسټ وسلوالې جګړې شوي دي.

کورنۍ زیاتره په ښارو کې د مانیز ځواک سرچینه ګڼل کېږي او له لویو قبیلو او قومونو سره نږدې اړیکي لري. نامتو کورنۍ په ځانګړي ډول، د افغانستان له پخوانیو واکمنو څخه پاتې کسان او روحاني کورنۍ د ټولنیز اعتبار خاوندان دي او خپل مانیز ځواک په ارثي ډول پښت په پښت خپلو پاتې کسانو ته لېږدوي.

ج- شتمني: ځمکه، پولي او مالي پانګه، د ټولنیز واک نورې سرچینې دي، خو د ځمکوال او پانګوال واک هغه وخت د هغو د شخصي ځمکې او پانګې تر بریده د باندې خپل اغېز شیندي، چې د واک له نورو سرچینو یانې اشرافیت، مذهب، قبیلې او کورنۍ سره یوځای شي. ځکه نو په افغانستان کې د پرمختللو پانګوالو هېوادو پر خلاف، د واک مادي او اقتصادي ملاتړ، د هغه د سرچینې د ټولنیز ملاتړ له اړیکو پرته، زیات اعتبار نه لري.

د- عمر او د ژوند تجربه: د قوم او قبیلې سپین ږیري د لوی اخلاقي حیثیت څښتنان وي او ځوانان تل په شخصي او رسمي ژوند کې له هغو څخه مشوره اخلي. د اسلام سپېڅلی دین د با تجربه سپین ږیرو ټولنیز موقعیت ته د ځانګړي ارزښت په سترګه ګوري او د هغوی سپکاوی ګناه ګڼي. د باتجربه سپین ږیرو ټولنیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتبار هغه وخت د زيات اخلاقي واک سرچينه ګرځي، چې له روحاني اغېز څخه برخمن وي.

هـ - بوروکراسي: په بوروکراسۍ او دولتي دستګاه کې د مقام نيول، په افغاني قبيله يي ټولنه کې د واک نوې سرچينې ګڼل کېږي. دا سرچينه يوازې د مرکزي دولت د حيثيت په خپرولو او د قبايلو د مشرانو او مذهبي لارښوونکو د مقاومت په ماتولو سره ځرګنده شوه. واليان، ولسوالان او حاکمان د واک له کلاسيکو سرچينو سره پر رقابت اخته شول. پر ۱۹۷۸م کال د کمونيستانو کودتا د سياسي واک کلاسيکو مرکزونو ته يو ځل بيا پام را واړاوه.

و - د جهاد قومانده: وسلې له ډېرې پخوا څخه په افغاني ټولنه کې د سياسي واک د ګټلو او ټولنيزو ستونزو په حل کې رول لرلی دی. د کمونيستانو کودتا او افغانستان ته د وسلو د سېلاب په راتګ سره، د ټولنيز او سياسي واک د سرچينې په توګه، د هغې اهميت لا زيات ځرګند کړ. په وروستۍ لسيزه کې مختلفو سياسي ډلبنديو د زياتو او نويو وسلو د لاسته راوړلو لپاره له يو بل سره پر رقابت لاس پورې کړ. په دې ترځ کې د اسلامي تنظيمونو قومندانانو د جهاد د سوق او ادارې د بنسټيزو عناصرو په توګه ځان ځرګند کړ.

د سياسي حالت پرمختيا هم څه ناڅه د افغانستان د پېښو په تګلورې کې، د جهاد د قومندانانو تفاهم ته، د زياتې پاملرنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثرګندویـــه ده. ځکـــه نـــو قومانـــدانان د افغـــاني ټـــولنې پـــه سوسیولوژیکه شننه (تحلیل) کې د ځواک د یوې نوې سرچینې په توګه د محاسبې وړ دي.

ز- ټکنوکراسي او پوهه: د شعرونو ځینې بیتونه، د لویانو ویناوې او سیمه ییز متلونه، په داسې حال کې، چې د یو ملت د ژوند د فلسفې غوره ممثل ګڼل کېږي، کولای شي خپل ځان له هېرېدو څخه وژغوري، د تاریخ په حافظه کې وي او له یو پښت څخه بل ته ولېږدي، علم او پوهنې ته د درناوي په باب او له ((ټولنیز ځواک)) سره د هغو د اړیکو په باب، دري فرهنګ کې تر ټولو غوره بیت دادی:

توانا بود هر که دانا بود   ز دانش دل پیر برنا بود

ټکنوکراسي او پوهه زموږ په ټولنه کې د واک نوې پدیدې دي چې د معارف او پوهنتون د نوي تعلیم په راټوکېدو، له بهرنۍ نړۍ سره د افغانستان د خپلواک دولت د کلتوري اړیکو له پراختیا څخه رامنځته شوي او زموږ د ټولنې په منځ کې یې لا مناسب دریځ تر لاسه کړی نه و، چې کمونیستانو زموږ د هېواد د مسلمان ولس پراخه پرګنې، د هغو په مخالف لوري کې ودرولې.

ح- اردو: پـه افغانستـان کـې د سیاسي بدلونونو پـه رامنځتـه کېدو کې د اردو رول، تر ټولو لوی دی، د روسانو د پاملرنې وړ وګرځېد، دوی د خ.د.ګ (وروسته وطن ګوند) په واسطه په وسلوال پوځ کې نفوذ وکړ. د کمونیستي ډلې له خوا تر پنځوسمو میلادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونو وروسته، د اردو د منسوبينو په منځ کې کار پيل شو. پر ۱۹۷۳م کال د سردارمحمد داود پوځي کودتا، د نيمې پېړۍ د سياسي چوپتيا طلسم مات کړ او اردو يې د سياسي واک د ترلاسه کولو پر يوې اغېزمنې وسيلې بدله کړه. په دې کودتا کې کمونيستو ګوډاګيانو هم ګډون کړی و.

کمونيستانو پر ۱۹۷۸م کال د يوې بلې پوځي کودتا له لارې دا وسيله وکاروله. دا د افغانستان د معاصر تاريخ د غميزې پيل دی.

ط- ايډيولوژي: ايډيولوژي او سياسي ګروهه (عقيده) په افغاني ټولنه کې د واک په چارو کې نوي او تر يو حده لوکس عناصر ګڼل کېږي. د ډيموکراسۍ له ارزښتونو، لکه ټولنيزه خپلواکي، د خپرونو ازادي، د رايې حق، د ټاکنو ازادي، د مساوات تامين، د زبېښاک له منځه وړل، د ملي واکمنۍ حق او نورو څخه دفاع، له نړيوالې ټولنې سره د افغانستان د دولت د اړيکو د پراختيا پايله ده. ددې اړيکو ټينګښت په ځانګړې ډول له دوو لارو په افغانستان کې د ختيځ او لويديځ د پرمختللې صنعتي نړۍ فکرونو او سياسي ګروهو د اغېز زمينه برابره کړه: د ډله ييزو ارتباطي وسايلو (ماس مډيا) له لارې او له بهرنيو تعليمي مرکزونو او پوهنتونونو نه د افغاني فارغ التحصيلانو د بېرته راتګ له لارې.

له بهر څخه رالېږل شوې ايډيولوژۍ، د افغاني ټولنيز چاپېريال له ټينګو واقعيتونو سره په جګړه کې، تل ماتې خوړلې ده. دا د دوديز او تعاملي ژوند هغه واقعيتونه دي، چې ملي عمومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانـاوې او ان نړیـوالې سیاسـي ګروهـې، لکـه د رایـې ورکـول، خپلواکي، زبېښاک (استثمار) انترناسیونالیزم او نور یې تر سیمه ییزو، قومي او قبیله یي لېوالتیاوو (تمایلاتو) څخه واړه کړي دي. د افغانسـتان د سیاسـي ګونـدونو د جوړېـدو تـاریخ څـو بېلګـې وړاندې کوو.

یـو- ویښ زلمیـان: پـر ۱۹۴۷م کـال د ویښ زلمیـانو ګونـد پـه کنـدهار کـې جـوړ شـو او د هغـه پـه جوړښت کـې پښـتنو ډېـر زیـات اکثریت درلود. پر ۱۹۵۰م کال د خپرونو د لېبرال قـانون پـه رامنځتـه کېدو سره (انګـار، نـیلاب، اولـس، اینـه او نـورو) پـر خپرونـو پیـل وکـړ. ځینـې دا جریـدې وروسـته د سیاسـي ډلـو د جوړېـدو بنسـټ وګرځېدې. لړ تر لړه د افغانستان د قومي او مذهبي لړکیو څخـه دوه ډلـې یوځای شوې وې او د ویښ زلمیـانو د مقابـل لـوري وزنـه ګڼـل کېدلـه. د خپرونـو پـه مـنځ کـې د غـلام محمـد غبـار د (وطـن) او د عبدالرحیم محمودي (ندای خلق) جریدو پـر سیاسي فعالیت لاس پورې کړ. ځکه نو قومي پولو عمومي سیاسي ایډیالونه تـر سـیوري لاندې راوستل.

دوه- خلـق او پـرچم: پـر ۱۹۶۴م کـال د لېبـرال اساسـي قـانون د تدوین او د صدارت له څوکۍ نه د محمد داود استعفی، د سیاسـي فعـالیتونو لپـاره ښـه زمینـه برابـره کـړه. د ۱۹۶۵م کـال پـر جنـورۍ د افغانستان د خلکو دیموکراتیک ګوند جوړ شو، نورمحمد تره کـی یې د منشي او ببرک کارمل د هغه د مرستیال په توګه وټاکل شول. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوند د جوړېدو له همغه پیل څخه د نومورو دوو لارښوونکو شخصیتونو ترمنځ د مشرتوب د نیولو لپاره پټ رقابت پیل شو، دا رقابت په ګوند کې د بې اتفاقۍ او د دوو ډلو د رامنځته کېدو بنسټ وګرځېد او دا ډلې د قومي او قبیله یي اړیکو له مخې، له یو بل نه جلا شوې. روسانو یو موټی او متحد کمونست ګوند ته اړتیا لرله، چې له هغه څخه په افغانستان او سیمه کې د خپلو هیلو د پرمخبېولو لپاره، د یوه بې رقیبه ځواک په توګه کار واخلي. په همدې مقصد یې ګوند تل د نظر او عمل یووالي ته هڅاوه. وروسته دې ته متوجه شول، چې د افغاني ټولنې قومي او قبیله یي جوړښت تر دې څخه ډېر زیات سخت دی، چې وکړای شي د ایډیولوژۍ په تصنعي چوکاټ کې یو واحد او متجانس ګوند جوړ کړي.

دې ټکي ته په پاملرنې سره، چې د یو واحد ګوند څرګندېدل به د خپلواکۍ د احتمالي لېوالتیا په لرلو سره، د مرکز یانې ماسکو کنټرول له ستونزو سره مخ کړي، د خلق او پرچم د دوو کمونیستو ګوندونو د جوړښت لپاره، له قومي او قبیله یي اختلافونو څخه، د روسانو د پروخت ګټې اخیستلو په کار کې، یو بل لامل زیات شو.

پر ۱۹۶۸م کال د خلکو ډیموکراتیک ګوند د خلق او پرچم پر دوو ډلو ووېشل شو. نورمحمد تره کی او ببرک کارمل د یوې یوې ډلې مشران شول. نورمحمد تره کي ته د اکثریت پښتنو قومونو او قبایلو په منځ کې د جلب او جذب دنده وسپارل شوه، په داسې حال کې، چې کارمل د افغانستان د قومي او قبیله یي لړکیو، په ځانګړې ډول د تاجکانو په منځ کې د اغېز لپاره په کار لاس پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ او په دې کار کې یې د ملي ستم (ستم ملي) له ډلې سره نږدې ملګرتیا پیل کړه. ځکه نو د مارکسیزم لیننیزم ایډیولوژي، له خپلې ظاهري یو رنګۍ او ټینګښت سره سره، پر دې بریالۍ نه شوه، چې د افغاني ټولنې قومي کینې تر سیوري لاندې راولي او د افغانستان د زیار کښانو د مخکښانو په اصطلاح، عقیده یي سمون (هم اهنګي) د هغه څه په منځ کې، چې دوی طبقاتي ګټې ګڼلې، تضمین کړي. افغاني مارکسیستانو په داسې ټولنه کې، چې د یو ملت په چوکاټ کې د هغې د قومونو یووالی په پوره توګه نه و بشپړ شوی ((د نړۍ پرولتار سره متحد شئ)) شعار پورته کړ.

دری- د ملي ستم ډله: پر ۱۹۲۵م کال جوړه شوه او طاهر بدخشي یې مشر شو، دې ګوند د روسانو تر ملاتړ او د مارکسیزم د ایډیالوژۍ تر پردې لاندې، د قومي او قبیله یي بې اتفاقۍ د راپارولو لپاره هلې ځلې کولې. دې ډلې د افغانستان په شمالي سیمو کې د تاجک، ازبک، ترکمن او هزاره لږکیو قومونو په منځ کې د پښتنو پر ضد د ((جهاد)) د مفکورې په پرمخبیولو سره سیاسي کار کاوه.

حفیظ الله امین د طاهر بدخشي او دهغه د مرستیال قومي او سیاسي حساب ته ځان ورورساوه او دواړه یې د مرګ کندې ته ټیل وهل.

خلق، پرچم او ملي ستم له ایډیولوژیک پلوه له یوې سرچینې څخه خړوبېدل. یوه هیله یې تعقیبوله او د شوروي له خوا ورسره پولي، مالي، سیاسي، تبلیغاتي او د وسلو مرستې کېدلې. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلابېلو سیاسي نومونو او نښانونو، د مختلفو ډلبندیو له ملاتړ څخه د روسانو موخه دا وه، چې د هغو عمومي عقیده یي ارزښتونو د پراختیا مخه ونیسي، چې افغاني ټولنې ته یې یو رنګي (تجانس) ورباښه. دوی هڅه کوله د بېلابېلو شخصیتونو او قومونو په راجلبولو سره د خپلو بې اتفاقه او پر دښمنۍ اخته پلویانو په مرسته، ځان د افغانستان پوځي اشغال ته نږدې کړي. د سیاسي واک نیول او بیا د دولت په اداره کې د زیاتې ونډې اخیستل، ماسکو ته د نږدې کېدو او له هغه هېواد څخه د زیاتو مرستو راجلبول د خلق، پرچم او ملي ستم د ډلو ترمنځ د رقابت د ښرګندېدو سبب شول. دې رقابت د ښکېلاک پلان بشپړ کړ.

څلور- د شعله جاوید ډله: پر ۱۹۲۸م کال د ((د نوي ډیموکراتیک جریان)) په نوم راڅرګنده شوه. دا ډله وروسته د شعله جاوید په نوم یاده شوه. شعله جاوید د هغې جریدې د نوم راخیستنه وه، چې عبدالرحیم محمودي یې د امتیاز خاوند و. شعله جاوید د ټولو لپاره د ژوند د سیاسي او مادي شرایطو د تساوي پر تیوریکي ادعا، چې د هېواد په اداره کې یې قومي او قبیله یي لړکیو ته د زیاتو امتیازاتو او برخې اخیستنې د ورکړې هیله لرله، د مارکسیزم، ماهویزم تګلاره تعقیبوله. شعله جاوید د مارکسیزم له دروغجنې ایډیالوژیکي جذبې نه په ګټې اخیستو سره، په لړکیو او د عقدې پر ناروغیو اخته هزارګانو او تاجکانو کې پلویان پیدا کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولیز ډول کینې لاسو ګوندونو ته منسوب د افغانستان قومي لړکیو، د سیاسي واک د ترلاسه کولو لپاره، ان د انترناسیونالیزم له اصل سره د مارکسیزم، لینینزم فلسفه، (ملي ستم، پرچم) ته د شوروي د کمونستو دولتونو او (شعله جاوید، پیکار، ساما، اخګر، سازا، فازا، ګوافز او نورو ته) د چین د مرستو د راجلبولو وسیله ګڼله. د واکمنۍ د تاریخي چلوونکي په توګه د پښتنو د اکثریت د یوې خوا ته کولو لپاره په کورنۍ کچه بله هېڅ قهرجنه یا سوله ییزه لار موجوده نه وه. د روسانو لښکر کشۍ او ببرک کارمل ته د واک ورکړه، ځینو دې ډلو (د روسانو پلویانو) ته دا خوب پر واقعیت بدل کړ.

پینځه- د افغان ملت ګوند: هغه سخت ټولنیز کړکېچ، چې له ۷۰مو کلونو څخه د جهاد تر لسیزې (اتیایمو کلونو) پورې افغاني ټولنې ته بدلون ورکړ، د ځینو سیاسي ګوندونو د ناڅرګندتیا سبب شو، په داسې حال کې چې نور نوي ګوندونه راڅرګند شول. پر دې وخت له افغاني ملتپالنې (ناسیونالیزم) څخه، چې سخت د تهدید له خطر سره مخامخ وه، دفاع د یوې تاریخي دندې په توګه پاتې شوه. د افغان ملت ګوند چې د ۱۹۶۶م کال د مارچ پر ۸مه نېټه، د غلام محمد فرهاد په واسطه په کابل کې، د کمونیستي انترناسیونالیزم د توطیې د غبرګون په توګه منځته راغی، د افغاني ناسیونالیزم د دفاع لپاره ګروهمن پاتې شو او په دې ډول یې د کړکېچ په لوړو ژورو کې د خپل ژوند دوام تضمین کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان ملت ګوند د ګوتو په شمېر هغو ګوندونو له جملې څخه دی، چې د مدرنو تشکیلاتو ،له هغې جملې نه، د دارالانشاء، عالي شورا ، اجرائیوي شورا ، ګڼ شمېر کمېټو او مهالنۍ کنګرې لرونکی دی او خپل فعالیت د کړنلارې او تګلارې له مخې ترسره کوي.

د افغان ملت ګوند د وخت په تېرېدو سره د مخالفو قوتونو د یرغل پر وړاندې، چې د بهرنیو هېوادو د ملاتړ په سیوري کې، د توطیې له لارې د سیاسي واک د لاسته راوړلو په لټه کې وو، د بېلابېلو پښتنو قبایلو (او څه نا څه د نورو قومونو) پر مورچل بدل شوی دی. پر افغانستان باندې د شوروي تر یرغل وروسته، د افغان ملت ګوند د ملي لېوالتیا او له بهر سره د نه پیوستون له امله، له مادي پلوه د یو ضعیفه منځلاري او له اخلاقي پلوه د یو ځواکمن ګوند تر بریده، د روڼ اندو په منځ کې پاتې شو.

دې ګوند له کینهو او نسبي افکارو سره په مخالفت کې، ځان د سوسیال دیموکراسۍ پر منځنۍ لیکه ودراوه، د خدای ج، هېواد او ملت تر شعار لاندې یې د افغانستان د خلکو په جهاد کې برخه واخیسته. هغه وخت نو پر پښتنو سربېره، د اعتقاد له پلوه د زیاتو خلکو، له هغې جملې نه د ځینو نورو قومونو د روښنفکرانو د جلب او جذب پر مرکز بدل شو.

انترناسیونالیستو پرچمي کمونیستانو، پر افغاني ملتپالنې (ناسیونالیزم) باندې د باور له امله د افغان ملت ګوند له سخت ټکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره مخامخ کړ. پر ۱۹۸۲م کال دا ګوند د پرچمي حکومت د برید له خطر سره مخامخ شو او ځینې مشران یې زندان ته ولېږل شول.

په داسې حال کې، چې ددې ګوند ځینې مشران پاکستان ته کډوال شوي وو، د پاکستان حکومت هغوی ته د لوی افغانستان د جوړېدو لپاره د عقیده یې لېوالتیا له کبله، په خپله خاوره کې د فعالیت اجازه ور نه کړه. دا ټکی د افغان ملت؛ په ګوند کې د فعالیتونو د پاشلتیا او انشعاب یو لامل وګرځېد.

افغان ملت سوسیال ډیموکرات ګوند د **۱۹۹۵**م کال په جولای کې د ګڼ شمېر تیت و پرکو سیاسي فعالیتونو د مرکزونو د یوځای کولو لپاره خپله څلورمه کنګره جوړه کړه. په دې کنګره کې دوکتور انوارالحق احدي د ډاکټر محمد امین واکمن پر ځای، د ګوند د مشر په توګه وټاکل شو.

شپږ- اسلامي ډلې، د سیاسي ژوند ځانګړنې او د جګړه ییزې ستراتیژۍ غوراوی.

لومړی- جهادي تنظیمونه:

۱- عمومیات: ((پر ۱۹۶۴م کال د مسلمانو ځوانانو غورځنګ جوړ شو او لاندې اشخاصو یې مشري کوله:

سلام نیازي، برهان الدین رباني، محمد کبیر، موسی توانا، عبدالرب رسول سیاف، وروسته ځینې نور اشخاص له لومړنۍ کړۍ سره یوځای شول، هغه اشخاص دادي: عبدالرحیم نیازی، مولوي حبیب الرحمن، غلام رباني، ډاکتر عمر، سیف الرحمن،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلبدین حکمتیار، محمدجان احمدزی، فاروق، سید نورالله عماد او نور.

د مسلمانو ځوانانو غورځنګ تر خپل جوړښت وروسته په ډېرې چټکۍ سره د منځني ختيځ د اخوان المسلمین له شبکې سره اړیکې پیدا کړل او تر هېواده بهر اخواني ټولنو کې یې ځانته رسمیت ورکړ. مولانا مودودي، چې پر ۲۰مو کلونو په بېروت کې استوګن و، د مسلمانو ځوانانو له غورځنګ سره منظم اړیکي ټینګ کړل.))[1]

تر هغه وخته پورې، چې سیاسي مبارزه له تیورۍ څخه په عمل کې پلې شوې نه وه او له غورځنګ څخه د بهرنیو هېوادونو ملاتړ مطرح نه و، اخواني مشرانو بشپړ تیوریک تفاهم درلود. د ۲۰مو کلونو تر بدلونونو او په ځانګړي ډول پر افغانستان باندې د شوروي تر پوځي یرغل وروسته، مسلمان ځوانان پر مختلفو ډلو ووېشل شول. دا ډلبندۍ د سیمې، قوم، ژبې او مذهب ځانګړنو یوه له بلې بېلولې.

دا ټکی هم د یادونې وړ دی، چې د اتیایمو او نویمو کلونو د پېښو جبر هم ځینې اسلامي ډلې مجبوره کړې، چې د خلکو ډیموکراتیک له کمونیستو ډلو سره سازش او ایتلاف وکړي، دې کار د هغوی سوچه اعتقاد راکم او کینه ییز چلند یې لرڅه راټیټ شو.

---

[1] فضل غني مجددي، امید جریده، ۱۹۹۲م کال فبروري، ۲۰۱ ګڼه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژبې او کلتور له پلوه دوه ډلو جهادي تنظيمونو پر افغانستان باندې خپل کنټرول ټينګ کړ: (له تاجکانو او هزاره ګانو څخه جوړ) دري ژبي جهادي تنظيمونه او (له پښتنو قومونو څخه جوړ) پښتو ژبي جهادي تنظيمونه.

په جنوب کې پښتنو قبايلو د قبيله يي ژوند له دودونو سره د همغاړو تنظيمونو لکه د مجددي، محمدي او ګيلاني تنظيمونو سره پيوستون پيدا کړ. د مرکزي برخو کنټرول، چې زياتره هزاره وګړي پکې ژوند کوي، د شيعه ګوندونو په لاس کې پرېوت. په شمالي سيمو کې چې تاجکان، ترکمنان او ازبکان ژوند کوي، د جمعيت تنظيم او د دوستم ملي غورځنګ اغېز لري.

د ګوندونو جغرافيايي وېشنه اغېزمنونکې ده: د مقاومت پر لومړنيو کلونو په شمالي سيمو کې د اسلامي انقلاب حرکت او اسلامي حزب مقاومت د يادونې وړ دی. پورتنيو دوو تنظيمونو د بغلان، غوربند او بادغيس په پښتون مېشتو سيمو کې پلويان درلودل.

کوچيانو، بلوڅانو د قبيله يي دود پلوي تنظيمونو تابعيت کاوه. مخور نورستاني شخصيتونه د قبيله يي ژوند ملاتړ ته لېواله وو، له همدې کبله د دوديزوالو تنظيمونو پلويان وو، په داسې حال کې چې نورستاني ملايان، اسلامي بنسټپالنې او بنسټپالو اسلامي تنظيمونو ته متعقد وو. د هېواد په لويديځ کې د تنظيمونو د غړيتوب په لېوالتيا کې د قومي وېش په پرتله د محاورې ژبې ډېر رول درلود. (د شينډنډ او فراه په اوږدو کې) دري ژبي شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورزیـان اسـلامي جمعیـت پـورې وتـړل شـول. د ختـیځ پښـتو ژبـي نورزیان، د اسلامي انقلاب حرکت پلویان وګڼل شول.

د حکمتیار د اسلامي حزب لـه انشعاب څخـه، د مولـوي خـالص اسلامي حزب منځتـه راغـی. دې ګونـد د جهـاد پـر لومړیـو کلونـو د ((ننګرهـار) خوګیـاڼي قبایـل، د کابـل د جنـوب او د پکتیـا پښـتانه سره متحد کړل.

پـه ډېرو برخـو کـې ګـډ کلتـور، مـذهب، ژبـه او دیـن پـر دې نـه دي بریالي شوي، چې د یـو واحـد قـوم د بېلابېلـو ډلـو تـرمنځ د سیاسـي یـووالي او پیوسـتون موجبـات برابـر کـړي، ان سـیمه ییـز او محلـي اړیکي پر نوموړو څیزونو بریالي شوي دي. له همدې کبلـه بېلابېـل پښتانه قبایل د یوې واحدې ژبې، کلتـور او مـذهب پـه لرلـو سـره، د بېلابېلـو سـیمو لـه مخـې، پـه مختلفـو تنظیمونـو کـې تیـت او پـرک شول.

پښتانه پـه ځینو سیمو، لکه د هېواد پـه شمالي سیمو کـې د قبیلـه یـي ژونـد د چوکـاټ لـه اغېـزه بهـر ژونـد کـوي او لـه سـترو سیاسـي بدلونونو سره لاس او ګرېوان دي.

د شـمال سـیمو اسـلام، چـې نـه دودیـز حقـوق او نـه یـې کـومې ځـانګړې موسسـې پـر ورانـدې ولاړې وې، د جنـوب پـه انـډول اعتدالي او نرم ښکاري.

۲- د جلب او جذب سـیمې او ډلبنـدي: افغـاني مسـلمانان د عقیـده یـي لېوالتیـا لـه مخـې، کـولای شـو پـر دربـو ډلـو وویشـو: اخواني بنسټپال، د تصوف خاوندان او د مدرسو فارغان (طالبان).

(c) ketabton.com: The Digital Library

البته پورتنۍ ډلبندۍ کله نا کله يوه پر بلې اغېز ښندي، لکه د مجددي کورنۍ چې د مدرسه يي او تصوفي اړيکو لرونکې ده.

د هېواد په شمال کې بنسټپالې او تصوف پلوه ډلبندۍ د يو بل تر اغېز لاندې راغي. سربېره پر دې د يو سياسي مشر قوم له هغه څخه ملاتړ کوي، که څه هم له نوموړي مشر سره عقيده يي او سليقه يي اختلاف ولري.

الف- اخواني بنسټپال: پوهنتونونه، ښوونځي او تر يوې کمې اندازې مدرسې، د بنسټپالو د جلب او جذب ځواکمنې سيمې دي. په بله وينا اخواني بنسټپالو د ښارونو په کلتوري مرکزونو کې د جلب او جذب له امکاناتو څخه زياته ګټه اخيستې ده.

د مقاومت پر لومړنيو کلونو، په شمال لويديزو سيمو کې، د تصوف د پلويانو (اهلو) په منځ کې چې بنسټپالنې ته لېواله وو، د جمعيت تنظيم جلب و جذب تر سترګو شوی دی.

په شمال لويديزه حوزه کې د ښوونځيو او مدرسو فارغانو د فعالينو زياته برخه جوړوله. د هرات د جامعې مدرسې ځينې استادانو، د سيمه ييزه جبهو لارښوونه کوله.

د ښوونځيو او مدرسو له فارغانو سره، وروسته د اردو صاحب منصبان (لکه اسمعيل خان) او دولتي مامورين هم يوځای شول.

په شمال ختيزو سيمو کې اخواني روښانفکران که اسلامي حزب پورې تړلي وو که په جمعيت پورې معمولاً له پوهنتونو څخه راپورته شول. هغه کسان، چې د **۱۹۷۵**م کال (د سردار داود د حکومت وخت) له شورش څخه روغ پاتې شول، د شوروي ضد

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڅون پر لومړنیو کلونو یې په شمال ختیځ کې د مقاومت سیمه ییز کدر جوړ کړ.

بدخشان، تخار، کندز او پروان د جمعیت تر کنټرول لاندې راغلل. د فیض اباد په شاوخوا کې (د یفتل قوم ته منسوب) د رباني شخصي اغېز ستر رول لرلی دی.

په پنجشېر دره، مزارشریف، بغلان او غوربند کې په ډېر شدت سره د بنسټپالو اغېز څرګند شو. بغلان، کونړ او لغمان د حکمتیار د اسلامي حزب تر کنټرول لاندې راغلل.

ننګرهار د مولوي خالص، د سیاسي اغېز په کړۍ کې راغی. په لغمان او د هغه په شاوخوا سیمو کې سیاف خپل اغېز ټینګ کړ.

ب- د تصوف خاوندان یا لارویان: درې مهمې فرقې لري، نقشبندیه فرقه، قادریه فرقه او چشتیه فرقه.

له دې فرقو څخه نورې لړۍ راپورته شوې دي. داسې دود دی چې دوی خپل لارویان یوې لړۍ پورې تړي، لکه په هرات کې د خواجه احرار، خواجه محمد اصفهاني، شیخ نمک پوش، شیخ سبزي پوش، عبدالرحمن ابن عوف سلسله او نورې نومیالی لړۍ ګڼل کېږي.

پیران خپل سیمه ییز اغېز لري. د اغېز معیار د هر پیر د شخصیت په انډول توپیر لري. د پیرانو ترمنځ د مرتبو لړۍ وي. مثلاً ممکنه ده یو سیمه ییز پیر خپل ځان پر تېر وخت د یو بل مخور پیر ځای ناستی (خلف) وګڼي. د جهاد په بهیر کې متصوف مریدان د دوو پیرانو پر شاوخوا راټول شول: دا پیران یو سید احمد ګیلاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملي اسلامي محاذ موسس او بل حضرت صبغت الله مجددي د ملي نجات جبهې مشر و. عامه ذهنيت دا سې دی چې حضرت صبغت الله مجددي پير نه دی، خو د کورنۍ له لوی اعتبار څخه برخمن دی. د مجددیانو د لړۍ وروستی پیر محمد ابراهیم مجددي نومېده. ملي اسلامي محاذ او ملي نجات جبهه، د اعتدالي (منځلاري) اسلام ملاتړ کوي. اسلامي محاذ د سلطنت د نظام د بیا ټینګښت ملاتړ کاوه. شاید یوه وجه یې دا هم وي، چې سلطنتي نظام او د پیر مریدان د پښتون له واحدې قومي چینې څخه اوبه څښي.

په ټولیز ډول غلزي مریدان د دراني (ټبر) پلوي کوي. کورنیو اړیکو دا پیوستون ټینګ کړی دی. د امان الله خان مېرمن د ګیلاني او محمدزي له پښتنه وه. د سید احمد ګیلاني مېرمن محمدزۍ وه.

صبغت الله مجددي هم د عثمان د کورنۍ له لارې له پخواني سلطنتي کورنۍ سره اړیکي پیدا کړي دي. ((د ګیلاني او مجددي تنظیمونه، د مذهبي پوهانو له کینې سره مخالف دي او له اخواني بنسټپالو سره بشپړ ضدیت لري. دا دوه تنظیمونه Laicisme ته د یو ډول متمایل اسلام پلوي کوي.[1]

د ګیلاني او مجددي تنظیمونه د سیاسي ځواک له پلوه کمزوري پاتې شول. خو دې سره سره د لوګر د احمدزیو په قوم او کندهار په شاوخوا کې د هغوی اغېز څرګند و.

---

[1] افغانستان Le Roy Olivier، پاریس، ۱۹۸۴م کال، ۱۲۳مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج- د مدرسې اهل: مدرسه د مدرس او طالب ترمنځ د مانيزو اړيکو بنسټ ايښودونکې ده. د هغو اړيکو په شان، چې د يو پير او مريد ترمنځ کېدی شي، موجود وي.

سره له دې چې په افغانستان کې د مجددي کورنۍ له سياسي (انقراض) سره، د مذهبي علماوو د لارښوونې جغرافيايي يا سياسي مرکز له منځه لاړ، خو اوس هم د مذهبي پوهانو پراخ قشرونه پاتې دي. دا پوهان غالباً له مدرسو څخه فارغ شوي دي.

ځينو پښتنو مذهبي پوهانو په پېښور کې زده کړه کړې ده. هغوی په قبايلي سيمو کې با اعتبار شخصيتونه دي. د جهاد په بهير کې د مولويانو نا رسمي شبکه د کابل په شاوخوا کې (مولوي شفيع الله)، ننګرهار (مولوي خالص)، غزني او ګردېز (مولوي نصرالله منصور) او کندهار کې فعاله وه.

په جنوب لويديځ کې تيت و پرک مولويان پاتې شول او په شمال او زابل کې يې په ټاکلو سيمو کې اغېز پاتې شو او فراه کې د تصوف له پلويانو سره ګډ ل شول.

له مدرسې نه په راټوکېدلو ګوندونو کې د اسلامي انقلاب حرکت او اسلامي وحدت ګوند دريځ پياوړی دی.

ـ د اسلامي انقلاب حرکت: د مقاومت پر لومړنيو کلونو يې له مدرسو څخه د فارغانو مذهبي علماوو زياته برخه په خپلو ليکو کې جذب کړې وه. له دې کبله د مقاومت په غورځنګ کې د ځواکمن اکثريت لرونکی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څنګه چې مولوي محمد نبي د غزني او لوګر په مدرسو کې د ښوونکي (مدرس) دنده لرله. نوموړو مدرسو اسلامي انقلاب حرکت ته زيات کدرونه روزلي وو، دغه راز محمدي په هلمند کې د کرنې ځمکه لرله او له دې پلوه د خپل سياسي اغېز د شيندلو لپاره په ښه دريځ کې و.

مذهبي عالمانو، د اسلامي انقلاب حرکت تنظيم کې يو ناسياسي ګوند يا د سنيانو يوه ټولنه تر سترګو کوله. په حرکت تنظيم کې د مرکزي جوړښت، ټينګ سازماني تشکيل او ايډيولوژۍ د نشتوالي له کبله په خپله سطحه، د مذهبي عالمانو د جلب او جذب لپاره يو اعتدالي او منځلاری غورځنګ دی.

د اسلامي انقلاب حرکت تنظيم په داسې حال کې، چې د شريعت د پلي کېدو ملاتړ کوي، د اسلامي جمهوريت د ټينګښت خبره نه يادوي. د حرکت تنظيم له اخواني بنسټپالو (چې د حکومت د واک لاسته راوړل يې د پروګرام په سر کې ځای لري) او د سلطنت له پلويانو سره (چې د Laique دولت د ټينګښت پلوي کوي) يو شان مخالف دی.

له دې سره سره د حرکت تنظيم، له لومړنۍ ډلې سره د شريعت په پلي کېدو او له دويمې سره د سلطنت او اسلام د سمون په باب سر خوځوي. له اخواني لېوالتيا پرته، بنسټپالې تګلارې، د شوروي د يرغل پر لومړنيو کلونو، د اسلامي انقلاب حرکت تنظيم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتدالي مسلمانانو د پراخه قشرونو د جلب او جذب پر مرکز بدل کړ.[۱]

د اسلامي انقلاب حرکت په سيمه ييزو جبهو کې غالباً د ناحکومتي مذهبي مدرسو په منځ کې د فعاليت لاربښوونه کوله. هلته نو مدرس مولوي، عموماً د لوستونکو طالبانو سياسي مشري کوله. په دې ډول د هېواد په زياتو سيمو کې، د اسلامي انقلاب حرکت تنظيم تر اغېز لاندې، د ديني مدرسو د طالبانو جبهې راڅرګندې شوې.

په فارياب کې مولوي غفور (يو ازبک چې د نقشبنديې مريد هم و) پر **۱۹۷۳**م کال يې د خواجه عبدالروف په نوم يوه مدرسه جوړه کړه. نوموړي د شوروي يرغل پر لومړيو کلونو، د اسلامي انقلاب حرکت او وروسته د اسلامي جمعيت تنظيم د يوې سيمه ييزې فرقې مشر و او له طالبانو څخه يې يوه جبهه جوړه کړه، چې د جبهې قوماندانې ملا غوث ته ورکړل شوه. د مقاومت پر لومړيو کلونو دا ډول جبهې په بادغيس، نيمروز، فراه او زابل کې منځته راغلې.

په هرحال ! سره له دې چې ټول مذهبي عالمان له حرکت تنظيم سره يوځای نه شول، خو هغو ټولو تل له سياسي تړښتونو پرته د جمعيت العلما او يا د عالمانو د يوې شورا په چوکاټ کې، له يو بل سره د سازماني اړيکو د ساتلو لپاره خپله لېوالتيا څرګنده کړې ده، چې له دې لارې د سياسي اسلام پر وړاندې خپله خپلواکي

[۱] افغانستان Le Roy Olivier، پاريس، **۱۹۸۴**م کال، **۱۲۲**مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وساتي او د خپلو واحدو ليکو په واسطه د اسلام د وحدت بېلګه وړاندې کړي.

اسلامي وحدت ګوند (حزب وحدت اسلامي): د G.Doronosoro فرانسه يي خبريال په وينا[1] د ايران ((پاسداران انقلاب)) د ګټو د ساتنې لپاره لږ تر لږه يوه سياسي ډله نېغ په نېغه د ايراني مقاماتو په نوښت جوړه شوه. په دې مانا چې پر ۱۹۸۱ م کال هزاره جاتو ته د جعفر زاده او هاشمي (په ټوله نړۍ کې د امام د ليکې له پلوي ډلو نه د هغه وخت د دفاع مسوولين) تر يو سفر وروسته، د ايران انقلاب له ګېډې نه د افغانستان په خاوره کې د ساتونکو (پاسدارانو) ماشوم وزېږېد. پر هغه وخت ايران خپلې پلوي ډلې دې ته هڅولې، چې په انقلابي ډول سياسي واک ترلاسه کړي.

دې تګلارې د شيعه ګانو بنستپالې ډلې، د منځلارو شيعه-ګانو، چې لويه برخه يې د محسني د حرکت او ((شورا)) په واسطه تمثيلېدله، له ټينګ مخالفت سره مخامخ کړې. له ۱۹۸۱م کال نه تر ۱۹۸۴م کلونو پورې د افغاني شيعه ګانو ترمنځ نښتې د هغو اختلافونو څرګندوي وې، چې ورو ورو پر دښمنۍ واوښتل. د شيعه مجاهدينو ترمنځ ټکر په داسې حال کې، چې د ايران د دولت لپاره د خواشينۍ سبب و، د يو بل پر وړاندې د هغوی کړنې، د خپلواکۍ څرګندوی بلل کېدې. د ايران دولت د دې بېلابېلو ډلو د

---

[1] د افغانستان اخبار مجله، پاريس چاپ، ۱۹۹۱م کال جون.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشرۍ د لاسته راوړلو لپاره، په دوو پړاوونو کې اغېزمنې هڅې پیل کړې:

لومړی، د ایتلاف پړاو: ایراني مقاماتو پر ۱۹۸۷م کال د ((نیش و نوش)) په تګلارې سره د افغانستان اسلامي ایتلاف شورا (اته ګوني ایتلاف) رامنځته کړه. تهران ددې شورا مقر وټاکل شو. د شورا غړو په داسې حال کې، چې په ځینو برخو کې له یو بل سره اختلافونه درلودل، د امام خیمني د روحاني مشرۍ په منلو متفق وو.

د ۱۹۸۸م کال پر فبرورۍ له افغانستان نه د شوروي ځواکونو تر وتلو وروسته، دوه ټکي د ایراني مقاماتو د زیاتې پاملرنې وړ وګرځېدل:

ـ د ایران په ګاونډ کې د سنیانو د یو بنسټپال اسلامي حکومت د ټینګښت مخنیوی او له همدې کبله:

ـ تر ایتلافه د باندې د سیاسي مذهبي ډلو په جلب او جذب سره د ایتلاف د جبهې پیاوړتیا.

دویم ټکی پر ۱۹۸۹م کال د ایتلاف شورا کې د (بهشتي) تر مشرۍ لاندې د یووالي شورا د رامنځته کېدو سبب شو. په دې ډول نهه ګوني شورا رامنځته شوه. دا شورا د هزاره جاتو د شیعه ګانو په بېلابېلو لیکو کې د ایران انقلاب د پلویانو د سیاسي او پوځي سمون په نوښت، د بامیانو ولایت د کنټرول او لاسته راوړلو سبب شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ایران دولت د یوې سرسري او ساده ریاضي د شمېرنې لـه مخې هڅه کوله، د پېښـور اووه ګـوني ایـتلاف پـر وړانـدې، چې لـه سـني ګوندونو او ټولنو څخه جوړ و، که نهه ګوني ایتلاف ته د راولپنډۍ پـه مشـورتي شـورا او پـه پاکسـتان کـې د مجاهـدینو پـه موقـت حکومت کې دوه زیات امتیازونه لاسته رانه وړي، نـو لـږ تـر لـږه خو به یې پـه پېښـور کې د مقاومت پـه غورځنګ کې د یـو څو ضـلعي متحد پـه توګه څرګند کړي وي.

تر ۱۹۸۹م کال وروسته هغه وخت، چې د افغانستان د لنډ مهالې اداري په اورګـانونو کـې د ایـران پلوه افغـاني مجاهـدینو (لـوړې او ژورې) غوښــتنې، د اوه ګــوني ایــتلاف لــه ســخت مخالفــت ســره مخامخ شوې، د هغوی غوښتنې ورو ورو لـږ څه کمې شـوې. د خبـرو اتـرو د ناکـامۍ د نښـو نښـانو څرګندېدل، د دې سبب شـول، چـې د ایران دولت له یوې خوا له کابل حکومت سره د یـو سـازش لـه مخې معامله وکړي او له بلې خوا شیعه ډلې لـه یـو بـل سیاسي ازمېښت سره مخامخ کړي. هغه وخت د هغو د یووالي پلان طرحه شو.

دویم- د یووالي پړاو: د ۱۹۸۹م کال پر جولای له شیعه افغاني مجاهدینو سره د ایراني مقاماتو تر پرله پسې خبرو اترو وروسـته د نصـر، پاسـدارانو او شـورا ډلـو تـرمنځ ((د وحـدت چوکـاټ)) لاسلیک شو. د دې چوکـاټ لـه مخې موتلفینـو ژمنـه وکـړه، چـې پـه ایتلاف کې داخل ګوندونـه بـه منحلوي او د وحدت ګونـد تـر بیـرغ لاندې به خپل جهاد ته ادامه ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تشکیلاتي پلوه د نظارت شورا ، د وحدت ګوند په راس کې راغله، چې په هغې کې ایران ته ژمنو د افغاني شیعه ګانو مذهبي مشرانو غړیتوب درلود. شورا ټولواکه وه او په ورسپارل شویو چارو کې یې له مرکزي شورا څخه، چې ظاهراً له منتخبو استازو جوړه وه، مشوره اخیسته. بامیان د مرکزي شورا مقر وټاکل شو.

د وحدت ګوند د مشرۍ مقام په ټاکلو کې د ایران لاسوهنه، د شیعه ګانو د مشرانو، چې لږ و ډېر د افغاني او ملي تمایلاتو لرونکي وو، د غم او خفګان سبب شوه: شیخ محمد اصف محسني د اسلامي حرکت مشر له نوي سیاسي ډلبندۍ نه، (پښتنو او هزاره ګانو) د مذهبي او قومي نښتو د مسوولینو د نیولو او سزا ورکولو د نه څارنې له کبله ځان ارزګان ته وکښه او د ځینو ملاحظاتو او احتیاط له مخې یې د خپلو سیاسي فعالیتونو مقر له ایران نه پاکستان (اسلام اباد) ته ولېږداوه. د ایران دولت د ۱۹۹۰م کال پر سپټمبر په ټول ایران کې د اسلامي حرکت د نمایندګیو دفترونه وتړل او د دفترونو پانګه یې په ایراني بانکونو کې ضبط کړه.

د **۱۹۹۵**م کال د مارچ پر **۱۳**مه علي مزاري د نصر ګوند پخواني مشر او وروسته د وحدت ګوند رئیس له طالبانو سره په یو ټکر کې مړ شو، خلیلي د هغه پر ځای کېناست.

پر **۱۹۹۵**م کال د کابل جنوب په جګړو کې، چې د طالبانو د پرمختګونو وخت و، د وحدت ګوند د ایران د مرستو په هیله و. د ایران دولت، چې د کابل اداري سره د اړیکو د ښه کېدو په درشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي، وحدت ګوند ته يې له مرستې نه ډډه وکړه. دې کار د ايراني مقاماتو او وحدت ګوند ترمنځ اړيکې سستې کړې.

د ۱۹۹۴م کال پر اوږدو د ايراني مقاماتو په لارښوونه، د اکبري په نوم يو شخص له وحدت ګوند نه ځان رابېل او له کابل ادارې سره يې ايتلاف وکړ. ايران غوښتل له وحدت ګوند سره د اړيکو د خرابېدو په صورت کې، د اکبري ډلې ځخه د خپلو هيلو د پرمخبيولو لپاره ګټه واخلي.

د وحدت ګوند د افغانستان د جهاد د وخت د ګوندونو په کورنۍ کې له دې کبله ګوښه دی، چې يوازې له هزاره قومونو او شيعه ګانو ځخه جوړ شوی او تېنګه قومي او سکتاريستي لېوالتيا لري.

دويم- طالبان:

۱- د طالبانو رامنځته کېدل: ابو ذهاب د افغانستان اخبار په مجله کې ليکي: ((د ۱۹۹۴م کال د نومبر په پيل کې د پاکستان د سوداګرۍ پر مالونو بار د ۳۰ ګاډو يو کاروان، د پاکستان د کورنيو چارو وزير نصير الله بابر په لارښوونه، د کويټې او چمن له لارې د کندهار او هرات پر لوري حرکت وکړ، چې خپل مالونه د منځنۍ اسيا جمهوريتونو ته ورسوي. د پاکستان د کورنيو چارو وزير، د دې هڅې د توجيه لپاره د افغانستان او پاکستان ترمنځ د ۱۹۶۵م کال د ترانزيت تړون او همدارنګه د افغانستان، پاکستان او ترکمنستان ترمنځ پر تړون استناد کاوه.[1]

[1] د افغانستان اخبار مجله، ۲۸ ګڼه، ۱۹۹۵م کال، پاريس.

(c) ketabton.com: The Digital Library

I.S.I (د پاکستان پوځي استخبارات) د دې ډول پخوانيو معاملو د ماتې له کبله، د نصيرالله بابر هڅه تر وخت د مخه ګڼله او له هغې سره موافق نه و.

له افغانستان سره د متقاعد جنرال نصيرالله بابر علاقه، له ډېرو لرې وختونو سره اړه پيدا کوي: نوموړی پر ۱۹۷۳م کال د شمال لويديځ سرحد ايالت والي و. دا هغه کال دی، چې د افغانستان ځينې اخواني مشران (حکمتيار، رباني او مسعود) د سردار محمد داود د امنيتي مقاماتو د څارنې له کبله، پاکستان ته وتښتېدل. دې فراريانو په هغه شورش کې برخه واخيسته، چې د پاکستان د حکومت په ملاتړ په لغمان او پنجشېر کې رامنځته شوی و او د کابل حکومت ړنګونه يې موخه وه.

په هرحال! د پاکستان د سوداګريز مال کاروان، چې د شلو ښښت تنو پوځيانو له خوا بدرقه کېده، د مجاهدينو د يوې ډلې له خوا ودرول شو. (۲۵۰۰) تنه بشپړ وسلوال افغانان چې د ((طالبانو)) په نوم ياد شول، دا کاروان د يرغلګرو له منګولو څخه خلاصوي. کاروان په داسې حال کې، چې د پخواني پاچا د زرګونو پلويانو له خوا يې ملاتړ کېده، د منځنۍ اسيا د جمهوريتونو پر لوري خپله لار وهي او د دسمبر پر مياشت په بيا راګرځېدو کې، له ترکمنستان څخه اخيستل شوی مالوچ لېږدوي.

ګڼ شمېر طالبانو په بلوچستان او پښتون مېشتو سيمو کې د جمعيت العلمای اسلام په مدرسو کې زده کړه کړې ده. له نښو نښانو څخه څرګندېږي، چې افغانستان ته د طالبانو د راتګ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هڅونه کې نصیرالله بابر له جمعیت العلمای اسلام (د پاکستان د خلکو گوند موئتلف، چې د ۱۹۹۲ م کال تر اکتوبر پورې یې حکومت په لاس کې و) سره ضمني توافق درلود.

طالبانو د نومبر پر ۵مه د کندهار تر نیونې وروسته د هلمند (د چرسو او تریاکو لوی تولیدونکی)، زابل، غزني او لوګر ولایتونو کنټرول ترلاسه کړ او په هرځای کې یې خلکو ته د سولې او اسلامي عادل حکومت د ټینګښت وعده ورکوله.

((طالبان او پاکستان لږ تر لږه د افغانستان په جنوب او شمال لویدیځ کې د سولې په ټینګښت کې یو بل سره ګډې ګټې لري. په دې توګه طالبان تر هغه وخته پورې، چې د پاکستان د اقتصادي ستراتیژۍ د تامین لپاره اهمیت لرونکي دوه متحدین، یانې په شمال کې دوستم او په هرات کې اسمعیل خان یې له خپل ځان خفه کړي نه وي، کولای شي د پاکستان پر روغ نیتۍ حساب وکړي.))[1]

طالبان د پاکستان د جمعیت العلمای اسلام په شان، د سنیانو له بنسټپالنې څخه، چې په ټینګه د شیعه ګانو له معتقداتو سره کینه لري، دفاع کوي. له دې کبله ایران د شیعه ګانو برخلیک ته خواشینی دی.

۲- جمعیت العلمای اسلام او مدرسې: جمعیت العلمای اسلام د هندوستان د جمعیت العلما وارث دی. نوموړې ټولنه پر ۱۹۱۹م کال د انګلیس د ښکېلاک پر وړاندې، د اسلامي خلافت د

[1] دا نظر د طالبانو له خوا د هرات تر نیونې دمخه څرګند شوی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفاع په نیت، د دیوبند د عالمانو د یوې ډلې له خوا جوړه شوه او مولانا مفتي محمود يې مشري کوله.

پر ۱۹۴۵م کال مولانا شبیر احمد عثماني د هندوستان د جمعیت العلماء ټولنه، د پاکستان د جمعیت العلمای اسلام د جوړېدو په نیت پرېښودله.

د جمعیت العلمای اسلام زیاتو پلویانو د پښتنو له سیمو سر راپورته کړ. جمعیت العلمای اسلام پر ۲۰ میلادي کلونو د شمال ختیځ سرحد او د بلوچستان د پښتنو سیمو په ډېرو دودیزو کلیو او بانډو کې زیاته وده وکړه. جمعیت العلمای اسلام، د ۱۹۷۰م کال په انتخاباتو کې د پښتونستان (د شمال ختیځ سرحد ایالت) په سلو کې ۲۵ او په بلوچستان کې په سلو کې ۲۰ رایې لاسته راوړې. دې گوند په نوموړو دوو ایالتونو کې له نیشنل عوامي گوند سره گډه حکومتونه جوړ کړل.

د ۱۹۷۷م کال پر مارچ د جمعیت العلمای اسلام د پلوي مدرسو زرگونه شاگردان، د پاکستان د ملي یووالي له غورځنگ سره، چې د ذوالفقار علي بوټو د حکومت پر ضد جوړ شوی و، یو ځای شول، چې د ۱۹۷۹م کال د جولای پر میاشت د جنرال ضیاءالحق په واسطه د واک د نیونې لپاره لاره هواره شي.

وروسته جمعیت العلمای اسلام، د پاکستان د ملي یووالي له غورځنگ سره خپل اړیکي پرې کړل او پر ۱۹۸۱م کال د ولسواکۍ د ټینگښت له غورځنگ سره یوځای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ۱۹۷۹م کال مولانا فضل الرحمن، چې په ۱۹۵۳م کال زېږېدلی، د خپل پلار (مولانا مفتي محمود) پرځای د جمعیت العلمای اسلام مشري واخیستله. له جمعیت العلمای اسلام څخه یوه رابېله شوې ډله، چې مولانا عبدالحق او د هغه زوی مولانا سمیع الحق یې مشران وو او د ((اکوړه خټک)) د لویې مدرسې پالنه او اداره یې کوله، د افغانستان د داعیې د ملاتړ لپاره راپورته شول.

پر وروستیو کلونو د پنجاب په جنوب او د بلوچستان د بلوڅو په سیمو کې د جمعیت العلمای اسلام اغېز زیات شوی دی. په بلوچستان ایالت کې د ۱۹۹۰م او ۱۹۹۳م کلونو په ټاکنو کې د جمعیت العلمای اسلام دریځ په ډاګه کړه، چې ددې ګوند تر اداري لاندې مدرسې له سیاسي پلوه په پوره ډول فعالې دي. د یادونې وړ ده، چې په بلوچستان کې استوګن ګڼ شمېر افغان پښتانه، چې لږ ډېر یې له اصولي لارو پاکستاني تابعیت تر لاسه کړی، د جمعیت العلمای اسلام له فعالو مبارزینو څخه شمېرل کېږي او په انتخاباتو کې د جمعیت العلمای اسلام د سړیو د ډاډ وړ برخه جوړوي.

په بلوچستان کې ټول فعال سیاسي ګوندونه، د هغې شمېرنې او پېژند کارت مخالف دي، چې تر ۱۹۸۰م کال وروسته افغانانو ته ورکړل شوي وو.[1] د ضیاءالحق د واکمنۍ پر وخت د مدرسو د

---

[1] په بلوچستان کې یو ملیون افغانان ژوند کوي. ددې شمېر نیم یې په کویټه کې استوګن دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پراختیا او ودې زیاته ګټه د جمعیت العلمای اسلام په برخه شوه. په داسې حال کې، چې پر ۱۹۴۷م کال په پاکستان کې ۱۳۷ مدرسې وې، خو اوس یې شمېر نږدې ۱۷۵۰۰ مدرسو ته رسېږي.

ددې مدرسو په سلو کې ۲۰ مه برخه د زکات په واسطه خړوبېږي او له ګوندونو سره تړاو نه لري. نږدې ۲۰ زرو طالبانو د جمعیت العلمای اسلام په مدرسو کې خپل نومونه لیکلي دي. له هغې جملې نه ۲۰۰۰ تنه په افغانستان کې اوسېږي. د جمعیت العلمای اسلام له خوا ورکړل شوي شمېره تر هغه رقم څخه ډېره اوچته ده، چې یاده مو کړه. د دې شمېر مطابق د هغو طالبانو شمېر چې په دیني مدرسو کې یې نومونه لیکلي له (۴۰) زرو څخه تر (۵۰) زرو پورې رسېږي. له هغې جملې نه یوازې له کچه ګړۍ او ناصر باغ کمپونو څخه له ۵ تر ۷ زرو تنو پورې په افغانستان کې اوسېږي.

په مدرسو کې درسونه په داسې حال کې، چې ټول له مذهبي جنبه لري، له سیاسي تملایلاتو هم بې برخې نه دي. پوځي مضمون هم ددې مدرسو د نصاب برخه ده. د دې علت دا هم دی، چې پر افغانستان باندې د شوروي یرغل پر وخت پاکستان غوښتل د طالبانو له لښکر څخه په افغانستان کې د جهاد د پوځي فعالیتونو د ځواکمنۍ لپاره ګټه واخلي او بیا د شوروي یرغل تر دفعې وروسته، د طالبانو له ملېشو څخه په کشمیر کې د ملیشايي عملیاتو لپاره کار واخلي. د مدرسو په پراختیا کې باید درې لاملونه دخیل وګڼل شي. د ضیاءالحق له خوا د مذهبي بنسټونو ځواکمني، د افغانستان جګړه او د ایران مذهبي انقلاب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ایـران انقـلاب او پـه ځـانګړي ډول د خلـیج د جګـړې پـر وخـت (اسـلامي جماعـت د عـراق ملاتـړ وکـړ)، لـه اسـلامي جماعـت سـره د سعودي عربستان د اړیکو تر خرابېدو وروسته نوموړي هېواد د جمعیـت العلمـای اسـلام د مدرسـو د زیـاتې برخـې مـالي لګښـت پـر غاړه اخیستی دی.

دا مرستې چې سعودي عربستان او یا د خلیج نور هېوادونه یې سرچینې دي، کـه لـه ځـانګړو سـرچینو او یـا هـم لـه عامـه (دولتـي) سرچینو څخه لاسته راتلې، د جمعیـت العلمـای اسلام تـر کنټرول لاندې، هغـو مدرسـو تـه ورکـول کېدې، چې د پښتونستان (شـمال ختیـځ سـرحد ایالـت) او د بلوچسـتان د پښـتنو اسـتوګنو سـیمو (پښین، ږوب، لورلایي، سیف الله قلعه او زیارت) کې پرتې دي او په حقیقت کې د ایران د پراختیا غوښتنې خطر پـر وړانـدې یـوازېنی کمربند جوړوي. هغه سیمې چې د سند سیند پر غـاړه پرتـې دي، پـه ځانګړي ډول دیره اسمعیل خان، چې هلته د جمعیت العلمای اسلام مفتي مولانا فضل الرحمن مدرسه جوړه ده، له همدې مدرسې څخه ګټه اوچتوي.

جمعیت العلمای اسلام په بشپړ ډول د شیعه ګانو مخالف دی. د شیعه ګانو پر ضد سازماني جګړه، چې ګمراه عناصر ګڼل کېږي لـه لسو کلونو راپه دېخوا د پاکستان د سپاه صحابه په واسطه، چې د جمعیـت العلمـای اسـلام لـه خـوا یـې لارښـوونه کېـږي، پرمخـوړل کېږي. هغه نښـتې، چې ۱۹۹۴م کـال د جګړې سیمې (د پنجـاب پـه جنـوب) کـې راښـولې وې، پـر دې تـازه وختونـو پـه کراچۍ کـې هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راڅرګندې شوې دي. ګڼې پر ورو ستيو کلونو د پاکستان په خاوره کې د ايران او سعودي عربستان ترمنځ رقابت ډېر راڅرګند شوی دی.

افغان پښتانه په دوديز ډول د پاکستان د پښتنو سيمو په مدرسو کې شامليږي. ګڼ شمېر طالبانو له مجاهدينو سره په جهاد کې تر ګډون د مخه، په همدې مدرسو کې زده کړه کړې ده. طالبان د نجيب الله د حکومت تر ړنګېدو او د مجاهدينو د مختلفو ډلو ترمنځ د اختلاف تر څرګندېدو وروسته، په نهيلۍ سره بېرته خپلو مدرسو ته وګرځېدل. د طالبانو زياته برخه د ټولنې له غريبو قشرونو راپورته شوې وه او غالباً د جګړې بې سرپناه يتيمان وو. د ياد وړ ده، چې د پاکستان د سرحدي مقاماتو په واسطه د شمال ختيزو پولو په اوږدو، په ځانګړي ډول په ((دال باندين)) کې د زده کړې کمپونه جوړ شوي دي، چې د طالبانو لپاره اسانتياوې ولري. د پاکستاني مدرسو افغان طالبان، ټيک مخکې تر هغې، چې د پاکستاني سوداګريزو مالونو کاروان، د افغاني مجاهدينو د قوماندانانو له خوا ودرول شي، د خپلو مدرسو په پرېښودلو پيل وکړ. نږدې (۴۰۰۰) طالبانو د پښتونستان (د شمال غرب ايالت) مدرسې، په ځانګړي ډول هغه مدرسې چې په اکوړه خټک، مردان، بنو، چارصده او پېښور سيمو کې پرتې وې، کندهار ته د تلو په نيت خوشې کړې. په دې ډول د ډېرو مدرسو دروازې وتړل شوې.

۳- د طالبانو غورځنګ انقلابي خصلت لري: انقلاب د يوې ټولنې د سياسي، ټولنيز او اقتصادي نظم ناڅاپي بنسټيز

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون دی. دا بدلون د واکمنې ډلې د واک او اتوریتې پر وړاندې د یوې ډلې د غړو د بغاوت په واسطه پلی کېږي. د طالبانو پاڅون د بڼې او مانا له پلوه یو ټولنیز اوښتون (انقلاب) دی.

ـ د شکل له پلوه په دې مانا، چې د وګړیو یوې ډلې د خلکو له ملیوني پرګنو سره په پوره سمون او همغږۍ کې د واکمن فساد د واک پر وړاندې د پاڅون مشرۍ پر غاړه واخیسته. په دې پاڅون کې کارګرانو، بزګرانو، روحانیونو، د قوم مشرانو او لنډه دا چې ټولو ټولنیزو قشرونو ګډون کړی دی.

ـ د منځپانګې (محتوا) له پلوه په دې مانا، په هغو شرایطو کې چې ملي واکمنۍ، قانون، امنیت، مصونیت، خپلواکي، مدني حقوق او بالاخره ټولنیز نظم موجود نه وي، د دغو ارزښتونو د لاسته راوړلو لپاره پاڅون، یو بشپړ مترقي او انقلابي حرکت دی.

هغه انقلاب، چې پرګنې یې لارښوونه کوي، ممکن په خپله محتوا او متن کې محافظه کارانه او ان ارتجاعي افکار منعکس کړي او ښي پلوه ښوېدنې ولري. دا احتمال هم شته، چې انقلابي حرکت له کیڼ لاسو تمایلاتو نه اغېزمن شي.

په سترو ټولنیزو انقلابونو لکه (۱۷۸۹) م کال د فرانسې لوی انقلاب او پر (۱۹۶۶) م کال د چین کلتوري انقلاب کې ډېر ځله داسې پېښ شوي، چې کیڼ لاسو او ښي لاسو تمایلاتو د موخې پر لوري د انقلاب د عرادې د پرمختګ پر وړاندې خنډونه رامنځته کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فرانسه کې پر (۱۷۹۲) م کال د مظنونینو د قانون پر نافذېدو سره د انقلاب له اصولو انحراف پیل شو. د دې قانون پر بنسټ همدا چې پر یو چا د انقلاب ضد اشتباه پیدا کېدله ګیوتین (وژنځي) ته را کښل کېدل.

د فرانسې لوی انقلاب ان پر خپلو رښتینو زامنو لکه روبسپیر، دانتون، بابوف او نورو هم رحم ونه کړ او ټول یې په اعدام محکوم کړل. یوازې پر ۱۹۷۵م کال د بېنوایانو تر بغاوت او په هغه پسې د مظنونینو د قانون او د انقلابي محکمې تر لغوې او حذف وروسته، د انقلاب تاو لږ څه کېناست.

د جمهوریت او دیکتاتورۍ په شان د انقلابي نظامونو جفاوو خلک دومره تر پوزې راوستي وو، چې د (۱۸۳۰)م کال په یو شاګرز سره د پخواني حکومت (سلطنت) د ټینګښت په مقصد یې په نامستقیم ډول د انقلاب ټینګې کړنې محکومې کړې. په دې ډول د سلطنتي نظام مشري لومړي لویي فلیپ ته وسپارل شوه او تاریخ بېرته شاته مخ وګرځاوه.

د روسیې د انقلاب په پیل کې په ټېنو سترګو د سوسیالیزم د ایډیالوژیکو آرونو پلي کولو، اقتصادي وده ورو کړه. له ۱۹۲۱م څخه تر ۱۹۲۹م کال پورې نوی اقتصادي سیاست (NEP) پلی شو، چې د لیبرالو اقتصادي اصولو ښکارندوی یا نې ښي پلو ته متمایل و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خونړۍ ګوندي پاکونه (تصفيه)، چې ستالين له ۱۹۳۴م څخه تر ۱۹۳۸م کال پورې تر لاس لاندې ونيوله، کېنې پلو ته، د کمونيست ګوند ښويېدنه ښکاره کوي.

پر ۱۹۵۶م کال د کمونيست ګوند د شلمې کنګرې د پرېکړې له مخې، د ستاليني تګلارې له منځه وړل او د کمونيستي مشرانو له هديرې څخه، د ستالين د جسد ايستل، منځنۍ (اعتدالي) تګلارې ته د ګوند د بيا ګرځېدنې ښکارندوی دی.

د چين په کلتوري انقلاب کې کېڼ پلو ته تر ټولو غټه ښويېدنه د ماهو په څرګندېدو سره منځته راغله. ماهو د هغو شيانو ملاتړ ته را ودانګل، چې افراطيونو هغه د انقلاب آرونه بلل. له دغو آرونو د دفاع له کبله د ښارونو او کليو د خلکو ترمنځ خونړۍ نښتې رامنځته شوې. روڼاندي او هنرمندان په ډله ييزه توګه اعدام شول او (لرغوني او ليکلي) تاريخي، هنري اثار په بې رحمۍ سره له منځه لاړل.

په ټولنيزو انقلابونو کې کېڼ پلوي او ښي پلوي تمايلات په دې ډول توجيه کېږي، چې د انقلاب مخکښي ډ پرګنو په لاس کې ده. پرګنې د ټولنيزو ارزښتونو د سمبالښت لپاره ورته نظر نه لري او د سازماني او ايډيولوژيکي آرونو تابع نه دي. د انقلاب په بهير کې ممکن د خلکو مختلفې ډلې په نوبت سره د انقلاب مشري ترلاسه کړي. هغه وخت به انقلاب په احتمالي توګه ښي يا کېڼ پلو ته ښويېدنې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طالبانو انقلاب د خپل مضمون په یوه برخه کې د بشر (په ځانګړې ډول د ښځو) د حقوقو په ځینو برخو کې ښې پلوی او ان ارتجاعي خصلت لري، خو د جګړې او کړکیچ په حالاتو او اوضاعو کې موږ د بشر تر حقوقو د افغانستان سلامتیا (د طالبانو د مبارزې مرکزي ټکې) ته زیاته اړتیا لرو. د هېواد په لرلو، د افغانستان په لرلو سره به موږ هر څه ولرو، خو خدای مه کړه د هغه په نه لرلو سره به له هر څه څخه بې برخې شو.

طالبان د مرکزي حکومت ټینګښت او د ځمکنۍ بشپړتیا ساتنه خپله دنده ګڼي، د همدې ټکي په پام کې نیولو سره ښې پلو ته د هغوی د ښویېدنې، هغو کسانو ته، چې له تجزیې څخه د افغانستان د ژغورنې مبارزې ته لومړۍ درجه اهمیت ورکوي، د زغم وړ ګرځولې دي. په هغو سیمو کې چې اداره یې د طالبانو په لاس کې ده، د خلکو د پرګنو ملاتړ د دې واقعیت ښکارندوی دی، چې خلک د طالبانو د پاڅون د ارتجاعي تمایلاتو په اندول د هغو مثبتو لاسته راوړنو (د ملي خپلواکۍ او ځمکنۍ بشپړتیا ملاتړ، د سولې راوستلو، د تنظیمونو ړنګولو، د مرکزي حکومت جوړولو او نورو) ته زیاته پاملرنه کوي. خلک د طالبانو ښې لاسي او ارتجاعي تمایلات د ټینګو او تېزو احساساتو او ولولو زېږنده ګڼي، چې د نوي ژوند له سختو واقعیتونو او د انقلاب له عمومي ستراتیژۍ سره سمون نه لري او ژر یا لږ به خپل ځای واقعیت ته پرېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبان چې د کومو ولایتونو اداره په لاس کې لري، د خلکو له بالفعل ملاتړ او هغه ولایتونه، چې د دوی په کنټرول کې نه دي، د خلکو له بالقوه ملاتړ څخه برخمن دي.

له طالبانو سره د خلکو ملګرتیا او په پخواني حکومت پورې د تړلیو قوماندانانو پیوستون، د طالبانو د ښکاره پرمختګ زمینه برابره کړې ده. د طالبانو د راتلونکي بریالیتوب نښې، د افغانستان د اداري یووالي په تامین کې ښکاره کیږي.

له دې سره سره له کومه ځایه چې انقلاب ضد کسان خپل مقاومت ته دوام ورکوي، طالبانو تراوسه پورې د پېژندنې وړ حکومت جوړ کړی نه دی او د افغانستان پر ټوله خاوره یې خپل واک ټینګ کړی نه دی، کېدی شي، داسې وانګېرل شي، چې د طالبانو انقلاب د خپل بریالیتوب په لومړي پړاو کې دی. د طالبانو د انقلاب وروستی بریالیتوب په لاندې لاملونو پورې اړه لري:

ـ د انقلاب له ارزښتونو نه د دفاع لپاره د خلکو د زیات ملاتړ راجلبول. طالبان باید ددې مقصد لپاره لومړی خپلو عقیده یې ارزښتونو ته د نوي ژوند له غوښتنو سره سمون ورکړي او بیا د چارو په اداره کې ټولو خلکو ته د ګډون حق ورکړي.

ـ د ملګرو ملتو د موسسې د ملاتړ راجلبول. طالبان باید ددې مقصد لپاره د خپل فعالیت سوله ییز اړخونه، د ملګرو ملتو د موسسې د سولې له پلان سره همغاړي کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ د ټولو ګاونډيو هېوادونو د ملاتړ راجلبول او يو د بل په چارو کې د نه لاسوهنې د غوښتنې له تضمين سره هغو ته د ډپلوماتيکې پېژندنې غوښتنليک وړاندې کول.

ـ له روسانو سره تر جګړې وروسته مسايلو باندې د چلند لپاره د ملي ګټو پر بنسټ د يوې غوڅې تګلارې رامنځته کول.

ـ په افغانستان کې د ملي خاينانو او د جګړې د جنايتکارانو په باب د مجددي او رباني د حکومتونو د بښنې د اعلان لغوه کول، د محاکمې مېز ته د اوسنيو بدمرغه حالاتو د لومړۍ درجې مسوولينو راکشول.

ـ د ملي مسلکي اردو بيا جوړول.

ـ د اضطراري لويې جرګې د جوړولو لپاره د بېړنيو تدبيرونو پيلول.

ـ پوهو کسانو ته د حکومت د چارو واګې سپارل، روڼاندي او بوروکراتان، همدارنګه د طالبانو د اتلولۍ قدرداني او د چارو په اداره کې د هغو د ګډون تضمين، دولتي عالي شورا بايد په دولتي تشکيلاتو کې ځای شي. دا شورا به د مشورتي واک لرونکې وي.

ـ د اساسي قانون تدوين او د ټاکنو دايرول.

۴- د طالبانو د رامنځته کېدو منطق: طالبان په حقيقت کې د کابل اسلام ډوله ايتلافي ادارې، چې تر ۱۹۹۲م کال وروسته يې واک ترلاسه کړ، د زور او زورواکۍ پر وړاندې د خلکو عکس العمل ګڼل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کابل اداره د تخت او یا تابوت له شعار سره، چې د غلو په ژبه تاوېده، سیاسي ډګر ته داخله شوه، ټولې سیاسي ډلې یې له ځانه لرې کړې او د اهل حل و عقد د اخیستل شوې شورا په واسطه یې د انحصاري واک په توجیه کولو سره، ټولو مخالفینو ته د جګړې اعلان وکړ.

اسلامي حزب (په پیل کې خالص، حکمتیار)، د اسلامي انقلاب حرکت تنظیم، د ملي محاذ تنظیم، دملي نجات تنظیم، د وحدت حزب، ملي اسلامي غورځنګ، د طالبانو غورځنګ او په یوه مانا ټولې هغه ډلې، چې د افغانستان د سیاست په برخه کې پېښې رازېږولای شي، د کابل ادارې مخالفت ته راودانګل. دې مخالفت تیت و پرک شکل درلود او د کومې متحدې جبهې په واسطه یې لارښوونه نه کېدله، ځکه نو زور ته په زور ځواب ورکول تر پرله پسې کلونو پورې یوازې د یوې هیلې په توګه پاتې شو.

طالبانو تر یوه حده وکړای شول د کابل د ادارې زورواکي، تاخت و تاز تر یوې اندازې پورې مهار کړي او د هغې په کلابندي کولو او وروسته د پایتخت په نیولو سره د افغانستان پر درېیمه برخه خاوره خپله واکمني ټینګه کړي. هغوی په داسې شرایطو کې چې د کابل ادارې د سولې ټول پلانونه که کورنۍ سرچینه یې لرله که بهرنۍ رد کړل او د یوه ممثل حکومت لپاره یې د ټاکنو له منلو ډډه وکړه، د افغانستان د خاورې له درېیمې حصې زیاته برخه د توري په زور ونیوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبان د ټولو هغو افغاني ډلو او قومونو لپاره د هيلو سرچينه شوه، چې د کابل اداري د زور واکۍ، له منطق او د ځينو جهادي قوماندانانو له خپل سريو او بې باکيو څخه، تر پوزې راغلي وو.

طالبان د افغانستان په سياست کې د زور ځرګندولو په ډګر کې، د واک په واسطه د واک لپاره، د پولې د ټاکلو مناسب او طبيعي ځواب ګڼل کېږي.

طالبان د هغو مظلومو خلکو د فريادونو ښکارندوی دي، چې د زور په منطق سره يې د جګړه مارو، د امن دښمنانو، د ولسواکۍ او ټولنيز عدالت مخالفينو د ځپلو او له منځه وړلو لپاره يې د مرګ او ژوند جګړې ته دانګلي دي.

د کابل اداري، په زوره واک تر لاسه کړی و، د زور په کارونې يې هغه ساته او په زور له صحنې نه وايستل شول.

د کابل اداره په کينه ييز ډول، له باطل څخه د دفاع په ليکه کې ولاړه وه او طالبانو د حق د مدعيانو په توګه د زور په واسطه مغلوبه کړه او بيا پر ټول افغانستان باندې د سولې او امنيت غړ خور شو. يوازې سوله او امنيت د دې امکان برابروي، چې د حق د يو ملاتړي ځواک په جوړولو سره، په هېواد کې د حقوقو دولت د جوړښت لپاره لاره هواره شي.

دريېم- د سياسي ژوند ځانګړنې: له هغو ببلګو څخه، چې د ډلبنديو او سياسي ډلو د جوړښت په اړه مو وړاندې کړې، ځرګند يږي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ پر ۲۰مو او ۷۰ مو کلونو په ټولنه کې سیاسي ژوند پر دوو مخالفو ؛ کینړ او ښي لورو تشکل موندلی و. ددې خبرې علت (د مارکسیزم او اسلامي انترناسیونالیزم) پر بنسټ، له بهر سره د کینړ او ښي ایډیولوژیک او عقیده یي تړون و.

د مارکسیزم د ایډیولوژۍ آرونه او د ((مکتبې اسلام)) عقیده یي ارزښتونه د هغو خپرونو په واسطه، چې له بهر څخه په افغانستان کې خپرېدلې، د ډلو د مفکوره یي او سیاسي تګلوري په ټاکلو کې یې مرسته وکړه. خو په ورو ورو ډول د مارکسیزم د فلسفي ټولیز مفاهیم او د مکتبي اسلام د نړۍ لید معتقدات، د افغاني ټولنې د دودیز قبیله یي ژوند له واقعیتونو سره په چلند کې، په خپلې لومړنۍ مانا پاتې نه شول: مارکسیزم لیننیزم او ماهویزم تر لسو نه پر زیاتو ډلو تقسیم شو او اسلام لږ تر لږه په پینځه لسو فراکسیونونو وویشل شو. ددې ډلو (مارکسیزم او اسلام) تر منځ کړکیچ یوازې د ګړني (شفاهي) اختلاف تر بریده پاتې نه شو: چین پلوو مارکسیستانو له روس پلوه مارکسیستانو سره پر وسله والو نښتو لاس پورې کړ او د ځینو جهادي تنظیمونو ترمنځ خونړۍ جګړې ونښتې.

ـ په افغانستان کې سیاسي مبارزې تل د سیمه ییزو شخصیتونو په شاوخوا دوام موندلی دی، نه د مدني ژوند د ارزښتونو او د ټولیزو عقیده یي او ارماني آرونو د ګټو د ساتلو او یا د یو ملي شخصیت د دفاع په شاوخوا کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ایډیولوژیک او د ډیموکراتیک مفاهیم په ډېره کمه کچه (هغه هم د ښاري روڼاندو په وړو کړیو کې) د سیاسي او ټولنیز واک سرچینې ګڼل کېږي. په پرمختللې نړۍ کې ایډیولوژیک او ولسواک ارزښتونه د سیاسي ګوندونو د تشکل محور جوړوي، دا ارزښتونه په افغانستان کې تل د سیمې، قوم، ژبې او مذهب پر قوانینو بدل شوي دي.

ځلورم- د جهادي مشرانو له خوا د جګړه ییزې ستراتیژۍ غوراوی: له افغانستانه د شوروي ځواکونو تر وتلو وروسته، د تنظیمي حسابونو د تصفیې او سیاسي موخو د ترلاسه کولو لپاره جګړه تر خبرو اترو او مفاهمې غوره وګڼل شوه. جګړه د هرې جګړه مارې ډلې لپاره د هغو امتیازاتو د ګټلو سبب کېدله، چې د سولې او خبرو اترو په شرایطو کې د هغو د لاسته راوړلو امکان میسر نه و. مثلاً د اسلامي جمعیت لپاره جګړه پر اکثریت باندې د اقلیت د ارادې د تحمیل وسیله وه. د اسلامي حزب لپاره جګړه د واک د انحصار حربه او د یو تیوکراتیک مستبد حکومت د ټینګښت وسیله ګڼل کېدله. د دوستم او وحدت حزب د ډلو لپاره جګړه له اکثریت سره د ازبکو او شیعه ګانو د قومي او مذهبي اقلیتونو د مساوي حقوقو د لاسته راوړلو اله وه.

د جګړې تر شا ناوړه هیلې او د جګړې د خړوبونې د واحدې سرچینې ګډ علتونه موجود وو. دا واحده سرچینه د بهرنۍ مداخلې لاس دی، چې مختلفې ډلې یې تل پر جګړو اخته ساتلې او د ملت

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکثریت د ارادې پر وړاندې یې د هغوی کینه ژوندۍ ساتلې ده. په افغانستان کې د اکثریت اراده، چې د لویې جرګې او یا تاکنو په واسطه لـه ځواک نـه عمـل تـه راځـي منطقاً پـه جګړه کې د ښکېلو تنظیمونو د سیاسي ګټو په مخالف لوري کې واقع ده. د اکثریت د ارادې پـه څرګندېـدو سـره بـه، لکـه د جمعیـت او پـرچم د اقلیـت حکومت، پر اکثریت باندې د خپلې ارادې د تپلو وس پیدا نه کړي او اسلامي حزب به د واک انحصار لپاره په خپلو هڅو کې پاتې راشي.

په همدې ډول به قومي او مذهبي لږکي، په داسې حال کې، چې د اقلیتونو له طبیعي حقوقو څخه به برخمن شي، لـه اکثریت سره د مساوي حقوقو د ګټلو لپـاره بـه، د خپلـې دعـوې پـه طرحـه کـې د ولسواکۍ له ځېونکي منطق سره مخامخ شي.

څه چې مو وویل له هغو څخه په ډاګه کېږي، چې د جګړې پایته رسېدنه د ځینو ډلو د سیاسي ژوند لـه پایتـه رسېدو او د ځینـو د اغېز له کمښت سره سمون خوري. لـه ټاکنو، لویې جرګې او پـه یـوه مانا له سولې سره د جګړه مارو ډلو دښمني له ځاني دفاع نه پرته بل منطق لرلای نه شي. د مورچل له شا نه د ټاکنو تر حوزې پورې د لارې وهل تر ټولو ستره ستونزه ده، چې جګړه مارې ډلې ورسره مخامخ دي.

د کار ستونزه په دې کې ده چې:

لومړی: دا چې د مورچل کسان اکثره نالوستي دي او سیاسي شعور نه لري. هغوی په داسې حال کې، چې پـه رندو سترګو د خپـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشرتابه تر اغېز لاندې راغلي دي، د يو لړ ملي او عمومي هيلو د دفاع لپاره خپلواک نظر نه لري. د دې ټوپکيانو ځينې هغه اجيران دي، چې د خپلو ځاني ګټو لپاره د دوو ، ان دښمنو ډلو ترمنځ واټن په داسې چټکۍ سره وهي، لکه يو توغندی چې پر ښار ولې.

په هرحال ! د جګړې پلويان، چې په هره کچه وي په دې شرط چې اړوند تنظيم ته ژمن پاتې شي، د مشر لپاره د سولې او جګړې په شرايطو کې ستر غنيمت ګڼل کېږي. په ټوليزډول هغوی داسې کسان دي، چې له ولسواکۍ د دفاع د عمومي بهير لپاره په درد نه خوري. هغوی د ټاکنو پر وخت يوه کوچنۍ ټولنه جوړوي، چې د خپلو هڅو په واسطه نه شي کولای د مشرانو د لوړتيا غوښتنې هيلې خړوبې کړي.

دويم: مذهبي مشرانو، د مذهبي پلويانو ولولې په داسې شرايطو کې راوپاروليږ، چې جهاد د دوستانو د مجلس نقل او د دښمنانو د روحياتو د ځپنې وسيله وه. داسې ښکاري، چې د جهاد په پايته رسېدو سره به مذهبي مشران له يو خوا په خپله تنظيمي کړۍ کې، د خپلو پلويانو دساتنې او له بلې خوا د چوپ اکثريت د نظر د خپلونې لپاره، د ويلو څه ونه لري او نه به د جلب او جذب لپاره څه ځواک ولري. داسې فکر کېږي، چې د مجاهدو قلموالو د لوړو ژورو خبرو تر اغېز لاندې به يې ځينې پلويان له چوپ اکثريت سره همغږي شي او خپلې رايې به د هغو کانديدانو په صندوقونو کې، چې د ملي او عمومي ګټو دفاع کوي، واچوي. مشران يې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې برخه کې بدګومانه کېږي او هغوی د سولې او روغې پر وړاندې مخالفت ته هڅوي.

درېيم: د مذهبي مشرانو زيات شمېر د بهرنيو لاسوهونکو هېوادونو زېږنده دي. د دې مشرانو سياسي پوځي فعاليت د مقاومت په بهير او تر هغه وروسته د بهرنيو ځواکونو په مرسته خړوبېده او لاربښوونه يې کېدله. د سولې شرايط د دې ډلو لپاره ځکه د مړينې مانا لري، چې د بهر له سياسي، پوځي، پولي او مالي ملاتړ څخه بې برخې کېږي. پرته له دې چې له مشروعو او قانوني (کورنۍ سرچينې، د ګډون ونډې، د غړيتوب ونډې او نورو) لارو د دې مرستو د جبران ډاډ يې په لاس کې وي.

څلورم: د موسسو او ډلو په سطحه، هم د سياسي اقليتونو او هم د ملت په کچه د قومي لړکيو له خوا د انتخاباتو د نتيجو نه منل د سولې د بهير د سياسي مبارزې نورې ستونزې دي. هغه اساسي پوښتنه، چې د ځواب پيدا کولو لپاره ورته ډېره ځيرتيا په کار ده دا ده چې: ايا لړکي د يو اقليت په توګه د خپلو قانوني حقوقو په ساتلو سره خپل ځان د اکثريت ارادې ته د درناوي ملزم ګڼي؟ مثلاً کله که انتخابي پارلمان پرېکړه وکړي، چې وسلوالې ډلې دې په درېو مياشتو کې خپلې وسلې دولتي مقاماتو ته تسليم کړي، داسې پرېکړه چې د اکثريت د ارادې ښکارندويه ده، ايا د پلي کېدو ضمانت به ولري؟ هر کله که د افغانستان سني مذهب اکثريت په پارلمان کې د خپلو استازو په واسط پرېکړه وکړي، چې يوازې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حنفي مذهب په محکمو او قضاوو کې رسمیت ولري، ایا د اقلیت شیعه مذهب ډلې به خپل ځان د دې پرېکړې په درناوي ملزمې وګڼي؟ په همدې ډول په لسګونو نورې پوښتنې راولاړېدی شي. هغه څه چې ځرګند دي دا دي، چې د ډیموکراسۍ سیستم په ورو او پرله پسې پلي کېدو کې، د سیاسي زده کړې او تربیې په لاسته راوړلو سره، د اکثریت او اقلیت مقوله د درک او زغم وړ ده. په خواشینۍ سره زموږ ټولنه د خپل سیاسي بلوغ هغه حد ته نه ده رسېدلې، چې د خپلې سلامتیا او بشپړتیا لپاره، په شعوري توګه د سیاسي ډیموکراسۍ ارزښتونه ومني، سربېره پر دې د جګړې او کړکېچ په دوو لسیزو کې په تنظیمي کړیو کې د زورواکۍ او حکم عادت ډېره زیاته وده کړې ده. یوازې د خلکو نماینده او د قوي امنیتي ځواک لرونکی یو مرکزي دولت به دې ځواک ولري، چې د اکثریت د پرېکړو پلي کېدل تضمین کړي.

ټوپکوال مجاهدین خپل ځانګړي سیاسي و حقوقي کلتور لري. دا کلتور د لویدیزې نړۍ د سیاسي ماشین د محصول په پلمه د ولسواکۍ او ملي واکمنۍ له حق سره مخالف دی:

ـ ولسواکي د مکتبي اسلام په تعبیر له دې کبله، چې له اهل حل و عقد شورا څخه واک اخلي او خلکو ته یې سپاري، د اسلام له موازینو (هغه ډول چې اخوانیت یې تعبیروي) سره اختلاف لري. پر دې انګېرنو باندې په داسې شرایطو کې ټینګار کېده، چې ډېر اسلامي هېوادونه د حل و عقد شورا له نامه سره اشنا نه وو او رژیمونه یې د ولسواکۍ د آرونو له مخې جوړ کړي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ د بنسټپالو په نظر، د ملي واکمنۍ حق په یوه بې سرحده خیالي نړۍ کې د اسلامي امت له ایډیال تحقق سره سمون نه خوري. دا نړۍ په جهاد ودانېږي او د کفر او الحاد نړۍ، خپل لاسونه هغه ته د تسلیمۍ د نښو په توګه پورته کوي... !

له پورتنیو څرګندونو ښخه په ډاګه کېږي، چې اکثرو تنظیمي مشرانو ته هره وسیله، چې د سولې د راوستلو سبب شي، که هغه دیو تشکیل (لویې جرګې) په بڼه وي او یا د یو سیاسي شخصیت (پاچا) په ښېره کې، له دې کبله د تایید وړ نه ده، چې پر ملي ګټو باندې ټینګار د هغو تنظیمونو ګټو ته، چې په جګړه کې یې روزنه او پالنه شوې، په ټینګه زیان رسوي.

داسې ښکاري، چې د جګړه مارو ډلو غېږ اخیستونکو ولولو د کانالیزه کولو لپاره، یو له قهر نه ډک او بل سولهییز الترناتیف شته، چې یو د بل بشپړوونکي دي.

یو: د سولې په پروسه کې د ملګرو ملتو د سوله ساتونکو فعاله برخه اخیستنه. سره له دې چې د نړۍ په ځینو کړکېچنو سیمو کې د سولې لپاره د ملګرو ملتو پوځي مداخلې بشپړ بریالیتوبونه نه درلودل، خو په ځینو برخو کې بري ته نږدې دي او په ځینو قضیو کې یې سوله ټینګه کړې ده. د افغانستان د قضیې په اړه یوازینۍ ستونزه، چې موجوده ده، هغه داده، چې له هېواد ښخه د شوروي ځواکونو تر وتلو او د کمونیستي امپراتورۍ تر ړنګېدنې وروسته، د افغانستان قضیه د ملګرو ملتو د امنیت شورا د اجنډا په حاشیه کې راغله او ګومان نه کېږي، چې لویدیز هېوادونه، مثلاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې اردو د يو غړي، چې په افغانستان کې به د سولې په ځواک کې شامل وي، د پوزې د وينې کېدلو د ليدو زغم ولري.

دوه: د ملګرو ملتونو په مرسته د افغانستان په سياست کې د ټولو اغېزمنو ډلو او اشخاصو په ګډون، د يوې اضطراري لويې جرګې جوړول. که چېرې دا جرګه د جګړه مارو ډلو، ټولو سياسي تنظيمونو او ټولو قومي، مذهبي او ملي شخصيتونو په رښتيني ګډون سره جوړه شي، د سولې ساتنې په کار کې به له ستر اخلاقي او مانيز اغېز څخه برخمنه وي.

د ۱۹۹۴م کال په لومړيو کې د داسې يوې جرګې د لرليد اغېز په افغانستان کې د سولې کورني او بهرني دښمنان وويرول.

د اضطراري لويې جرګې د جوړېدو له اوازو سره سم، د دې لپاره چې دا نوښت پايلې ته ونه رسېږي، دلته او هلته ظاهراً د جګړې د ختمولو، خو په واقعيت کې د سولې پر طرحې د بريد لپاره، يو لړ تشبثات پيل شول. د هجرت په خپرونو کې د نشر شوي خبر له مخې:

ـ د مارچ مياشتې پر وروستيو د اسلامي هېوادونو يو شمېر پوهانو (!) په پاکستان کې د ازادو قبايلو په يوه سيمه کې، د افغانستان له جهادي مشرانو سره غونډه وکړه او تر خبرو اترو وروسته د مولوي خالص په مشرۍ يو هئيت کابل، چاراسياب او مزارشريف ته سفرونه وکړل او له دښمنو خواوو سره يې د نظر تبادله وکړه.

ـ د اپريل پر مياشت د قوماندانانو يو هئيت د اوربند د يو تړون لپاره، په اوسنۍ جګړه کې له ټولو اخته غاړو سره ليده کاته وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ پر مې میاشت په غزني ولایت کې د نړدې شلو ولایتونو د استازو په ګډون، د جنوب لویدیځ د سولې هئیت د یوې اوونۍ غونډې په ترځ کې، د جګړې د غندلو په برخه کې یو پرېکړه لیک صادر کړ.

ـ د مې میاشتې په لومړیو کې د پاکستان، ایران او سعودي عربستان هېوادونو، په سعودي عربستان کې د سولې په یوې غونډې کې د ګډون لپاره د مجاهدینو استازو ته بلنه ورکړه. د ملګرو ملتونو تر څارنې لاندې د سولې د یوې رښتینې جبهې په منځ کې، د درز د پیدا کولو په موخه، په دې غونډه کې د ګډون لپاره د پخواني پاچا استازي ته هم بلنه ورکړل شوه.

د محمود مستیري په مشرۍ د ملګرو ملتو د سولې هئیت د تشبثاتو د خنثا کولو لپاره په ټینګه هڅې پیل شوې. د دې هڅو ګډه وجه په دې کې وه، چې افغاني وسلوالو ډلو د بهرنیو لاسوهونکو هېوادونو په مرسته د سولې له هر نوښت سره، چې په هغه کې د افغانستان چوپ اکثریت د خپلو ارمانونو د ځلونې امکان پیدا کړي، په مخالفت کې واحده جبهه جوړه کړې وه. د وسلوالو ډلو او لاسوهونکو بهرنیو هېوادونو له خوا د سولې د ټینګښت لپاره د چلوټې جوړول، په شعوري ډول په داسې شرایطو کې ترسره کېږي، چې پر تېر وخت په راولپنډۍ، اسلام اباد، پېښور، جلال اباد او مکه مکرمه کې دې ته ورته هڅې، د جګړې د پایته رسولو په لار کې هېڅ ډول عملي نتیجې ته نه دي رسېدلي. هغو کسانو، چې دا ډول جالونه یې غوړولي، پر دې ښه پوهېدل؛ هغه امتیازات یې، چې په جګړه کې یې ترلاسه کړي، په سوله کې به یې له لاسه ورکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریېم څپرکی

قهر او روغه

الف- د قهر او زور کارول: افغانستان د داسې قبیله یي ټولنې لرونکی دی، چې د هغې پر سیاسي ژوند واکمن قوانین دودیز او قومي خصلت لري. په دې ټولنه کې د قهر او زور کارول تل د سیاسي ژوند مسلط توکي دي. د هېواد په معاصر تاریخ کې د بېلګې په ډول ۱۹مه پېړۍ د قهر او غوصې له پېښو څخه ډکه ده، چې د هغې په بهیر کې د دولت د واک نیول د کورنیو او قبیله یي دښمنیو (رقابتونو) د منځ ټکی ګڼل کېده.

په افغاني ټولنه کې د قهرجنې روحیې په زېږېدو او ځواکمنۍ کې مختلفو لاملونو ونډه لرلې ده. له دې جملې نه د جغرافیایي، ټولنیز او سیاسي عواملو سپړل ډېر مهم دي:

یو- جغرافیایي لامل:

۱- جیوپولټیک لامل: افغانستان د هندوستان د افسانه یي هېواد د دروازې په توګه تل د تاریخ د فاتحینو او نړۍ نیونکو د پاملرنې مرکزي ټکی و. دې موقعیت زموږ هېواد د سترو بریدونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یرغلونو له خطر سره مخامخ کړي، چې د هغو په ترڅ کې خلکو د خپل ځان د دفاع لپاره قهر ته په قهر ځواب ویلی دی.

د تاریخ په بهیر کې د افغانستان پر خاوره د بهرنیو بریدونه او یرغلونه ډېر زیات دي، چې په پای کې دوی ته د ژوند او ځاني دفاع لپاره د قهر څرګندول پر یو نه انکارېدونکي اصل بدل شوی دی.

۲- فزیکي لامل: افغانستان یو غرنی هېواد دی. د ډېرو ټولنپوهانو په اند هغه خلک، چې په سختو او لوړو جغرافیایي او فزیکي شرایطو کې ژوند کوي، د ژوند د تامین لپاره ناچار دي، د طبیعت له قهرجنو ځواکونو سره مجادله وکړي. دا مبارزه د هغو خنډونو د لرې کولو لپاره، چې د یوې موخې د پلي کېدو په لاره کې پراته دي، د زور پر کاروني باندې باور پیدا کول، د سړي تحت الشعور ته ننباسي او ورو ورو هغه د ټولنیز ژوند په یوه ډول اړوي.

که چېرې د ټولنیز قهر په تولید کې د جغرافیایي لامل رول (هم جیوپولټیکي او هم فزیکي) د مدني ژوند (د ښوونې او روزنې بشپړونه، د ولسواکۍ عامېدنه او د سیاسي شعور او چتیا) د شرایطو د پرمختیا په واسطه له منځه لاړ نه شي، نو کمزوری خو به ضرور شي. افغانستان د پرله پسې پېړیو په بهیر کې د (۲۰) مې پېړۍ د تمدن د نعمت له لاسته راوړلو بې برخې شوی دی، ځکه نو زموږ هېواد کې مدرن او مدني عامل ډېر کم او نامحسوس قهر لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه- ټولنیز لامل: افغان قبایلو ته زور او قهر مختلفې ماناوې لري. پښتنانه قبایل ((ټوپک)) ناموس او یا لږ تر لږه له ناموس نه د دفاع وسیله (د هغه په پراخه مانا چې د کورنۍ او ملي ژوند د ارزښتونو ساتنه په کې راځي) ګڼي او د زوی زېږېدنه د ((ټوپک)) په ډالۍ سره نمانځي. ټوپک یانې د زور وسیله، د مشرۍ کیلي او په خپل زړه د ټولنیزو شخړو حل.

په افغانستان کې یو ځل د سلطنت پر وخت د فرانسه یي ((لوموند)) ورځپاڼې خبریال له محمد ظاهر شاه سره مرکه کړې وه. فرانسه یي ژورنالیست د خپلې دې مرکې په یوه برخه کې د وزلوبې (بزکشۍ) په تشویق کې د شاه د انګېزې په اړه داسې لیکلي وو: ((دا لوبه چې زموږ په ذهن کې د چنګیزیانو د قساوت او بدویت یاد ژوندی ساتي، په داسې حال کې، چې د افغانستان په ګاونډیو هېوادو (د شوروي ازبکستان او ترکمنستان) کې پرېښودل شوې ده، له دې کبله یې د شاه له خوا ملاتړ کېږي، چې د خلکو له قهر او غوصې نه ډکې ولولې په یوه ګرموونکي او سوله ییز ځای کې سره راټولې شي، له دې پرته به سلطنت له بې ثباتۍ سره مخامخ شي)).

دا چې د فرانسه یي خبریال نظر به تر کومه بریده د وخت د سلطنت د سیاست څرګندوی و، موږ ورسره کار نه لرو، رښتیا خبره داده، چې افغاني ازبک او ترکمن قبایلو د ((ټوپک)) پر ځای د قهر د څرګندولو لپاره وزلوبه، چې د قهر او قوت له څرګندولو نه ډکه لوبه ده، ټاکلې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنيز ژوند کې د قهر څرګندول، په شعر، ادبياتو او هنر کې هم منعکس شوي دي: د فردوسي اثار (په شاهنامه کې د رستم او سهراب داستان) او د خوشال ختک اثار له رزمي شعرونو ډک دي: خوشال خان وايي:

د افـغـان پـه ننګ مې وتړله توره
ننګيالی د زمانې خوشال ختک يم

ملالۍ د ميوند په جګړه کې د دې لنډۍ په ويلو سره، چې د وطن د مينې روح په کې څپې وهي، غازيان او مجاهدين يې پر دښمن باندې بريد ته وهڅول:

که په ميوند کې شهيد نه شوې
خدايږو لاليه بې ننګۍ ته دې ساتينه

هغه وخت، چې د دې اثر ليکوال د استقلال ليسې زده کوونکی و ((د ښوونکي ورځ)) په شاندارو مراسمو سره لمانځل کېدله. د هغه کمپ په مخامخ دروازه کې، چې مېلمنو به د هغه مخې ته محفل جوړاوه، دا بيت پـه يوه اوږده ټوټه کې پـه ځلانـد او مشـقي ليک ليکل شوی و:

دست مشاطه به رخسار عروسان نکند
انـچـه بـر چـهره تـو سيـلی استاد کند

ملي اتڼ د سپورټ، رزمي حرکتونو او جګړه ييز تمرينونو تر ټولو ښه بېلګه ګڼل کېږي. اريانا دايرة المعارف په دې باب ليکي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((اتڼ د افغانانو يو ډېر لرغونی ملي ورزش دی، چې له ۱۱۰۰کلونو راپه دېخوا د مختلفو وختونو په ادبياتو کې منعکس شوی دی.))

هماغه ډول چې نارينه د اتڼ لپاره سندرې او نارې (ولسي سندرې، چې په لوړ غږ ويل کېږي) لري، ښځې او پېغلې هم په ښکلو سندرو او نارو سره اتڼ کوي.

په اتڼ کې د بدن د ټولو غړو د ښېرازۍ لپاره ټول جنګي او رزمي حرکتونه ترسره کېږي. په اتڼ کې هغه پاروونکې نارې، چې د جګړې، بريد او يرغل پر وخت د دښمن د ماتې، ډار او د خپل ځواک د څرګندونې لپاره، له خولې څخه راوځي، شاملې دي.

د اتڼ په بهير کې د جګړې او تېښتې تمثيلوونکي حرکتونه په اسانۍ سره څرګندېږي. پرمختګونه، شاتګ، پر دښمن باندې بريد، د دښمن د بريد دفع، په اتڼ کې په موزونو حرکتونو سره افاده کېږي.

خېزونه، پورته کېدنه او د اتڼ په پای کې تونـد او چټـک حرکتونه، پر دښمن باندې د بريد او يرغل څرګندوی دي. تر هغه وخت پورې، چې تن په تن جګړه دود وه او توره اصلي وسله ګڼل کېدله، افغاني ځوانانو له تورې او يا چوړکۍ سره اتڼ اجرا کاوه. د هېواد په ځينو سيمو کې اوس هم د اتڼ د اجرا پر وخت له چوړکيو نه کار اخلي. په هغو جګړو کې چې افغاني ټولنه ورسره مخ وه، په ورو ورو ډول ټوپک د تورې او چوړکۍ ځای ونيو. هغه وخت نو د اتڼ د اجرا پر وخت د ټوپک کارول دود شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغانستان په ځينو سيمو کې داسې دود و، چې د ((ورا)) په نوم د زوم کورنۍ چې د ناوې د پلار له کوره د ناوې د بيولو لپاره تلله بايد وسلوال وای. هغوی د ناوې په کلي کې، په جګړه کې د توري وهلو، نېزې او هدف ويشتلو د ازمېښتونو له لارې خپل استعداد په زبات رساوه. يوازې په دې ازمېښتونو کې د برياليتوب تر ګټلو وروسته يې د ناوې د بيولو حق ترلاسه کاوه.

سربېره پر دې د افغانستان په ځينو سيمو کې د واده او نکاح د حاصلولو لپاره، زوم د دې ډول جګړه ييزو ازمېښتونو له تېرولو سره مخامخېده: د لرګيو څو خادې يې په ټينګه يوه له بلې سره تړلې چې اوږدوالی يې ۲۰ ګزه شي. د تړليو خادو په يوه نرۍ برخه کې يې يو چرګ تاړه، چې ((دار)) نومېده، د جلۍ غوښتونکي دنده لرله، چې پر اس سور شي، د چرګ وزر خپل هدف وټاکي او هغه جګ کړي. تر هغه وخته، چې د لرګي له پاسه د چرګ وزر په رپېدو و، ناوې اجازه نه لرله، چې د مېړه کور ته لاړه شي.

د هېواد په ځينو نورو کليو کې يې د چرګې هګۍ پر ځمکه ايښودله چې پر اس سپور سړی، چې په واقعيت کې راتلونکی زوم و، خپل ځان ټيټ او هغه پورته کړي.

په ځينو سيمو کې به يې له يو نه تر درېو پورې د لرګيو مېوږې پر ځمکه ټکوهل او سپور سړي ياني راتلونکي زوم ته يې دنده سپارله، چې دا مېوږې د اس د ځغاستې پر وخت د نېزې په واسطه له ځمکې وباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځینو نورو کلیو کې یې د اوبو پر سر وربښمین دسمال اچوه او جلۍ غوښتونکي سپور سړي بیا دا دسمال پر توري دوه ځایه کاوه.

له پورتنیو خبرو څخه دا سې ښرگند یږي، چې په افغانستان کې د کورنۍ جوړونې لپاره لومړنۍ هڅه، له هغو ازمېښتونو سره یوځای وه، چې د ناموس په توگه د کورنۍ دفاع لپاره د نارینه جگړه ییز ځواک ثابتوي.

البته د کورني ناموس دفاع، د ټولنې او هېواد د ناموس دفاع لومړنی گام گڼل کېږي، چې نارینه د کورنۍ د جوړېدو له لومړیو ورځو نه هغو ته ژمنه کوي.

په زده کړې، تفریحي لوبو (وزلوبه، غشي ویشتل، اتڼ، پهلوانۍ)، د کورنۍ په جوړښت، د ټولنیزو شخړو په حل او په پای کې د سیاسي واک ترلاسه کولو کې د زور ښرگندول، د افغاني ټولنې طبیعت دی. دې حالت شخصیتونه روزلي دي. دا قهر په ډېرو برخو کې له مېړانې او زغم سره یو ځای و او د خپلواکۍ، د حق او عدالت د دفاع په لار کې ورڅخه گټه پورته شوې ده.

د خراسان عیاران، د کندهار پایلوچان او د کابل کاکه گان، نه ماتېدونکي سیمه ییز پهلوانان وو، دا پهلوانان، لکه د خوشال خټک په شان د هېواد د ناموس دفاع لپاره د همت ملا تړي او هېواد د یوې امپراتورۍ پر مرکز بدلوي.

د افــغـان پــه ننگ مې وتړله توره
ننگیالی د زمانې خوشال خټک یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به نو افغانستان د ژبې، فرهنګ او تاکلي دين د صادرولو پر سرچينې بدلېده.

د افغانستان تاريخ په ۱۸مې، ۱۹مې او ۲۰مې پېړۍ کې د ګاونډيو هېوادونو د تاريخ په انډول د زياتو خونړيو پېښو مرکز و، چې د هغه په بهير کې زيات واکمن د سياسي رقيبانو په واسطه معيوب او يا وژل شوي دي. د بهرنيو يرغلګرو پر ضد جهاد، کورنۍ جګړې او نور، چې له يوه پښت نه بل ته يې قهر و کينه او غچ اخيستل لېږدولي دي، د افغانستان تاريخ ته يې داسې خوځون او تحرک ورکړی دی، چې بېلګه يې لږ تر لږه په ګاونډيو هېوادو کې ليدل شوې نه ده.

درې- سياسي لامل: د تاريخ په اوږدو کې د افغاني ټولنې په جوړښت کې د ګډو قومونو او قبايلو ترمنځ د سياسي واک د لاسته راوړلو لپاره پټه او ښکاره مبارزه موجوده وه. دې مبارزې کله کله قومونه د يو بل پر وړاندې د دښمنۍ، غچ اخيستنې او قهر په مورچه کې کېنولي او سياسي او ټولنيز ثبات يې له منځه وړی دی.

د ۲۰ مې پېړۍ په اوږدو کې د سياسي واک د ترلاسه کولو لپاره د نويو رقيبانو د څرګندېدو وېرې، د افغانستان پاچايان او چارواکي تقريباً د مشروطيت او ولسواکۍ له ټولو غورځنګونو او سياسي ډلبنديو سره مخالف کړي وو. تاريخ ته مخ اړوو:

پر **۱۹۰۳**م کال د امير حبيب الله خان د سلطنت پر وخت د لومړي مشروطيت غورځنګ (پټه ملي ټولنه) په شاهي مدرسه کې جوړ شو. دې غورځنګ پر **۱۹۰۵**م کال د عبدالروف کندهاري په مديريت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سراج الاخبار په نوم د يوې جريدې د خپرېدو اجازه ترلاسه کړه. ددې جريدې لومړۍ گڼه پر ۱۹۰۲م کال په ۳۲مخونو کې له چاپه راووته او بيا يې د چاپ اجازه ترلاسه نه کړه. که څه هم امير يې د اساسي قانون د جوړېدو له لارې خلکو ته د سياسي خپلواکيو ورکولو ته راباله، خو غورځنگ په پټه خپلو فعاليتونو ته دوام ورکړ. د امير په واسطه، د هغوی استبدادي ضد فعاليتونه کشف شول او د ټولنې ۴۳ تنه غړي اعدام او يا زنداني شول. امير وروسته وويل: ((ما د دې ټولنې د نورو غړو له نيونې او سزا ورکولو څخه ډډه وکړه که نه نړۍ به په وينو لړل شوې وه.))[1]

د دويم مشروطيت غورځنگ پر ۱۹۱۱م کال جوړ شو. د يوه مشروطه غوښتونکي او ملتپال محمود طرزي په مديريت، د سراج الاخبار جريدې خپرېدل له سره پيل شول. دا غورځنگ د امير د وژنې په دليل، د خپل يو غړي (عبدالرحمن لودين) د ناکامې هڅې له کبله د لومړي مشروطيت پر برخليک اخته او تار په تار شو. محمد نادرشاه په داسې شرايطو کې واک ترلاسه کړ، چې د حبيب الله کلکاني (د سقاو زوی) له حکومت څخه راپيدا شويو شرارتونو او گډوډيو د ټول افغانستان خلک خواشيني کړي وو. نادرشاه د مرکزي حکومت د ټينگښت په نيت د زور په واسطه ټول مخالف سياسي شخصيتونه او ډلې وځپل.

---

[1] عبدالحی حبيبي، د افغانستان لنډ تاريخ، ۱۹۸۹م کال، خپرندوی، د افغانستان د مهاجرينو سازمان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظاهر شاه د سلطنت په لومړۍ لسيزه کې، ياني هغه وخت، چې هاشم خان د وخت صدراعظم و، د صدارت محبس او د کابل د دهمزنګ زندان له سياسي زندانيانو ډک و.

له ۱۹۴۷م کال څخه تر ۱۹۵۲م کال پورې (د شاه محمود خان صدارت پر وخت) سياسي ژوند نوې ساه واخيسته. پر ۱۹۴۷م کال په کندهار کې د ويښ زلميانو ګوند جوړ شو او پر ۱۹۵۹م کال د هغه کانديدانو د شورا د اوومې دورې په ټاکنو کې ګډون وکړ. پر ۱۹۵۰م کال د مطبوعاتو قانون تصويب شو. شخصي جريدو ونه کړای شول د مطبوعاتو په قانون کې له مطرح ازادۍ نه په احتياط او نرمۍ سره کار واخلي. پر دولت باندې د پرېزياتې نيوکې، چې ځينې وخت يې تحربه يې اړخ هم درلود، د واکمنې ډلې د قهر او غوسې سبب شوې او د ۱۹۵۱م کال پر وروستيو يې د نوموړو جريدو د خپرېدو مخنيوی وکړ. پر ۱۹۵۲م کال د اتمې دورې لپاره ټاکنې پيل شوې. تر رايو ورکولو وروسته پر حکومت باندې په ټاکنو کې د لاسوهنې تور ولګېد او د سياسي ډلو له خوا د دولتي ضد مظاهرو له لارې ټينګ غبرګون ښکاره شو، چې د هغه په بهير کې زيات شمېر سياسي شخصيتونه زنداني شول. پنځوسمو کلونو د سردار محمد داود له صدارت سره سمون درلود. د نوموړي حکومت د استبداد او اختناق سياست، هېڅ شخصيت او سياسي ډلې ته د فعاليت مجال ور نه کړ.

شپېتم کلونه د ولسواکۍ د ازمېښت لنډه مرحله ده. د ۱۹۲۴م کال اساسي قانون هغو عقدو ته چې د منځنيو پېړيو د استبداد او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطلقيت په بهير کې راټولې شوې وې، په يو واريز ډول د ځرګندتيا زمينه برابره کړه. شخصي جريدو (کاروان، افغان ملت، ګهيځ، خلق، پرچم، شعله جاويد، روزګار او نورو) ته د خپرېدو زمينه برابره شوه. د دې خپرونو په شاوخوا کې مختلفو سياسي ګوندونو پر جوړېدو پيل وکړ. د ټولنيزو عقدو پر ناروغيو باندې ککړو ځرګندونو د افغاني ټولنې سياسي ژوند کيڼ او ښي پلو ته بوته. کيڼو او ښيو بهرنيو لېوالتياوو، چې د کمونيستي او اسلامي انترناسيوناليزم له ايډيالوژيکي تومنې سره يې غوټه پيدا کړې وه، په شپېتمو ميلادي کلونو کې يې د هېواد سياسي پېښې له ځينو خونړيو ټکرونو سره مخامخ کړې. سوله ييزې سياسي مبارزې، ټاکنو او پارلمنتاريزم ونه کړای شول، زموږ د سياسي ژوند د ټګلورې په ټاکلو کې ثابت رول ولوبوي، په ځانګړې ډول دا چې د خلکو ډيموکراتيک ګوند له خپلواکۍ نه د ګټې اخيستنې طرز، د خپلواکۍ پر ضد وکاراوه. د قهر او غوسې کرغېړنو څپرو د ولسواکۍ او خپلواکۍ د ښکلي خو لړزېدونکي ماسک تر شا افغان ټولنه بېرته د خپل سياسي ژوند هغه طبيعي بنسټ (زور) راګرځېدو ته رابلله، قهر ته په قهر ځواب ورکړ شو. پر ۱۹۷۳ م کال سردار محمد داود د يوې پوځي کودتا په ناوړه ازمېښت سره ولسواکۍ او ټاکنې له منځه يوړې. د پوځي کودتا له لارې د سياسي واک د نيونې لپاره لاره هواره شوه. سردار محمد داود هغه پارلمنټاريزم، چې له هغه څخه د افغانستان د ولسواکۍ غورځنګ د سياسي تاريخ په اوږدو کې، له وروستيو هڅو کو پرته نور څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې نه وو، خاورو کې ښخ کړ او د جمهوري رياست په نږدې پينځو کلونو کې يې (د پارلمان په غياب کې) د جمهوريت د مرکزي کمېټې د تقنيني فرمانونو د صادرولو له لارې حکومت وکړ. د داود خان د وخت د ۱۹۷۸م کال اساسي قانون د تطبيق مجال پيدا نه کړ. د ۱۹۷۸م کال د اپريل د کمونيستي کودتا غميزه د نوي قهر او زور ازمويلو پيلامه شوه. د محمد داود د کودتا له پيله، افغانستان ته د شوروي لښکرو د راتګ تر لومړي کال پورې، د نږدې اوو کلونو په بهير کې شپږ دولت رئيسان يا صدراعظمان وژل شوي دي. پر همدې وخت لږ تر لږه څلور ناکامې کودتاوې کشف او په سلګونو تنه عاملين يې ځپل شوي دي.

په افغانستان کې له ۱۹۲۱م کال (د لومړني ليکلي اساسي قانون له تدوين) څخه تر ۱۹۷۸م کال (د ثور غميزې تر رامنځته کېدو) پورې د نږدې ۵۷ کلونو په واټن کې، څلور اساسي قانونونه جوړ شوي دي. د هر يوه د انفاذ عمر نږدې څوارلس کاله کېږي. د همدې وخت په بهير کې لس صدراعظمان د لسو حکومتونو په راس کې راغلي دي. په همدې زماني واټن کې د مطلقه سلطنت، مشروطه رژيمونه، لېبرال جمهوري او ديموکراتيک جمهوريت نظامونه ننداري ته وړاندې شوي دي. که يادو پېښو ته پام وکړو، نو د هېواد د سياسي او ټولنيزي اوضاع د ثبات د نشتوالي او د سياسي پېښو په حل کې له زور نه د کار اخيستنې څرګندويي کوي.

تر ۱۹۹۲م کال وروسته په کابل کې اسلام ډوله ايتلافي اداره منځته راغله. دا اداره له همغه پيله د مخالفينو، چې کله کله به په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل منځ کې جنګېدل، د توغندیو او بمونو تر ګوزارونو لاندې راغلې.تر (۳۰۰۰۰) تنو څخه زیات مړي او په لسګونو زره ټپیان چې تقریباً ټول ملکي کسان وو، دا د کابل په اصطلاح اسلامي ادارې څلور کلن بېلانس دی. دې ادارې، چې دعوه یې کوله د مسلمانو پرګنو له منځه راپورته شوې ده. عملاً د خلکو پر خونړي دښمن بدله شوې وه او د ژوند یوه ورځ یې، چې زیاتېدله ډېر نور انسانان یې له ژوند نه بې برخې کول.

له پورتنیو یادونو څخه څرګندېږي، چې په افغانستان کې اوس هم د قانون د احکامو د رعایت لپاره چاره او ټوپک د سوله ییزې مبارزې بڼه خپله کړې نه ده.

ب- د ولسواکۍ (لویې جرګې، اساسي قانون) د اصولو رعایت: په داسې حال کې، چې زور او قهر د افغاني ټولنې طبیعي دود او مسلط توکي دي، پر قبیله یي ډیموکراتیکو دودونو ډېره لګول، په ټولنیز ژوند کې تر استثنا څخه یو څه زیات رول لري او د یو سوله ییز تعامل په توګه یې د ټولنیزو او سیاسي شخړو د حل او یا لږ تر لږه د کمونې لپاره، د تاریخ په بهیر کې خپله لار پرانیستې ده: قومي جرګو د ټولنیز ژوند په روغ ساتلو کې وقایه یي (د ټولنیز کړکېچ مخنیوی) او یا معالجه یي (د ټولنیزو شخړو له منځه وړل) رول لرلی دی.

له سیمه ییزو قومي جرګو څخه د ژوند د ډیموکراتیکې نښې په توګه، زیاتره پښتنو قومونو او قبایلو ګټه اخیستې ده، ځکه نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغاني ټولنې د جوړښت د جوړوونکو نورو قومونو په ټولنیز ژوند کې یې رول کمزوری دی. په داسې حال کې، چې لویه جرګه د افغاني ولسواکۍ بله پدیده د ملي پولو په ټولو برخو کې عمومي اغېز لري.

د افغان ملت په سیاسي ټولنیز ژوند کې د لویې جرګې اغېز په لاندې برخو کې ډېر څرګند دی:

ـ د ملي یووالي، سولې او ټولنیز ثبات تامینول.

ـ د اساسي قانون او قانون په چوکاټ کې د ملي ژوند تنظیمول.

ـ د افغاني ټولنې په جوړښت کې د ټولو شاملو قومونو او قبایلو ترمنځ د ملي مسایلو د حل لپاره، د خبرو اترو او د نظر د تبادلې لپاره د زمینې برابرول.

ـ واکمنو ته د ټولنیز ځواک په ورکولو سره، د هغوی د پرېکړو د پلي کولو تضمینول.

ـ له یوه لاس نه بل ته د سیاسي واک سوله ییز لېږد.

(د یادونې وړ ده چې په ۱۸مه پېړۍ کې د افغانستان د نوي دولت تر څرګندېدو وروسته، د لویو جرګو د جوړېدو نوښت او په هغو کې د بحث وړ موضوعګانو د طرحې واک زیاتره د پاچایانو او چارواکو په لاس کې و).

د سیاسي ولسواکۍ نوي آرونه (د ګوندونو جوړېدل، د وینا ازادي، د مطبوعاتو ازادي، عقیده یي ازادي او د انتخاباتو ازادي) په افغاني ټولنه کې د اساسي قوانینو د منځته راتلو پر بنسټ ژورې ریښې نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لومړي ځل لپاره پر ۱۹۲۱م کال اعلیحضرت امان الله خان هڅه وکړه د لومړني لیکلي اساسي قانون په اوډنې (تدوین) سره د پارلماني ولسواکۍ بنسټ کېږدي.

امان الله خان له خپلو ټولو لیبرال ډیموکراتیکو ارمانونو سره، د کینې له مخې د حبیب الله (د سقاو زوی) د اړو دوړ په واسطه له منځه یووړل شو. ځکه نو له دې ازمېښته د ولسواکۍ د ژورو ملو د وسیلې په نوم، څه شی د افغاني ټولنې په نصیب نه شول.

سره له دې چې د ۱۹۳۱م کال د اساسي قانون په درشل کې نادرشاه ترور شو، خو بیا هم تر مخکني اساسي قانون او وروستیو اساسي قوانینو څخه د دې قانون د تطبیق زمینه زیاته وه او ۳۵ کاله یې د قانون په واسطه د هېواد د ادارې دوام تضمین کړ. د ۱۹۳۱م کال اساسي قانون د وراثت د آر (اصل) له مخې، د سلطنتي واک د سوله ییز لېږد بنسټ شو.

د پارلمان اسکلیټ (د شورا د ټاکنو په برخه کې تقریباً د حکومت له همېشنۍ لاسوهنې سره) وساتل شو. دا اسکلیټ د شورا په اوومې او اتمې دورې کې په ولسواکۍ سره ښکلی شو. د دې ازمون عمر لنډ و: چارواکو د مخالفینو د کښنته و پورته خبرو د اورېدو زغم نه درلود، یا دا چې زموږ خلکو له سیاسي ازادیو نه د ګټې اخیستنې لپاره په تدبیر او احتیاط سره لازمه وړتیا نه دده ښودلې؟ موږ اوس له دې سره کار نه لرو، چې د چا ګناه ده. رښتیا خبره داده، چې زور او ټولواکي د ولسواکۍ او ازادۍ د آرونو د رعایتولو پر نېکې ارادې بر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ۱۹۶۴م کال یو بل اساسي قانون د هغه د خیر غوښتونکو جوړونکو په ارادې، چې اکثره د لویدیزې نړۍ د لیبرالې سیاسي فلسفې تر اغېز لاندې وو، جوړ شو. دا اساسي قانون له دې کبله چې افغاني ټولنه یې د یو پر مختللي صنعتي لیبرال هېواد په اندول ارزیابي کوله، له واقعیت نه لرې و.

په افغانستان کې له ۱۹۶۴م نه تر ۱۹۷۳م کال پورې د اساسي قانون د تطبیق د لسو کلونو په بهیر کې، پینځو حکومتونو د چارو واګې په لاس کې واخیستې، په دې ډول د هر حکومت عمر په منځنۍ کچه دوه کاله و، په داسې حال کې، چې اساسي قانون د قانون جوړولو د یوې دورې د رایو د باور له مخې د حکومت د دوام وخت څلور کاله ټاکلی و.

د ۱۹۶۴م کال اساسي قانون، زموږ د ټولنې د سیاسي ژوند د واکمن توکي په توګه د ((زور او قهر)) په واسطه، چې دا ځل د یوې پوځي کودتا په چوکاټ کې رامنځته شوي وو، لغوه شو.

د ۱۹۷۳م کال پوځي کودتا په هېواد کې د اساسي قانون د رول له پایته رسولو سره یوځای وه. داود خان د جمهور رئیس په توګه لږ تر لږه پینځه کاله ((د جمهوریت د مرکزي کمېټې)) د تقنیني فرمانونو په واسطه حکومت وکړ. هغه اساسي قانون چې د داود خان د واکمنۍ پر وروستي کال جوړ شو، د کمونیستي کودتا په رامنځته کېدو سره د پلي کېدو مجال پیدا نه کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویمه برخه

پر ټولنیز او سیاسي ژوند د ۱۹۷۸ م کال د کمونیستي کودتا اغېزې

لومړی څپرکی: د ۱۹۷۸ م کال د اپریل کمونیستي کودتا د دولت جوړښت یانې سلطنت او پارلمان، د قومي او قبیله یې اړیکو او ملتپالنې بنسټونه ویجاړ کړل. مذهب د سیاسي موخو د پرمخوړلو وسیله شو او د روڼاندو د سیاسي خوځون په لاره کې ګڼ شمېر خنډونه رامنځته شول.

دویم څپرکی: له هېواد څخه د شوروي ځواکونو تر وتلو وروسته، په افغاني او بهرنیو سیاسي کړیو کې د ناپېیلي حکومت د ټینګښت طرح د خبرو اترو ګرمه موضوع شوه.

دریېم څپرکی: د سولې او سیاسي ثبات د ټینګښت لپاره د یوې معقولې لارې په توګه، د ناپېیلي حکومت د جوړېدو هیله بریالی نه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واک نویـو ملاتړیـو ، لکـه جهـادي تنظیمونـو او د مقاومـت قوماندانانو د سـولې د ټینګښـت لپـاره خدمت ونـه کړای شـو ، بلکې په خپله د بې ثباتۍ لامل شول.

ځلـورم ځپرکـی: د جهـاد پـر کلونـو د دښـمن سـرزورۍ، قهـر زمـوږ د ټـولنې لپـاره د یـوې اشـنا پدیـدې پـه توګـه دښـمنۍ تـه د مناسب ځـواب ورکولـو د وسـیلې او وروسـته د سیاسـي واک، د ګټلـو لپـاره پـر یـوې حربـې بـدل کـړ. د ولسـواکۍ د آرونـو منـل د سولې او روغې پلې کېدل د یوې هیلې تر بریده پاتې شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی څپرکی

د دولتي جوړښت د بنسټونو ړنګونه

کمونیستي کودتا او په هغې پسې د شوروي پوځي مداخلې، د دوديزې افغاني ټولنې د اخلاقي، ټولنيز او سياسي ژوند زياتو جوړښتونو ته بدلون ورکړ. د روس د لاسوهنې پر ضد د ګټې لرونکو هېوادونو له خوا، د خلکو د پرګنو په منځ کې په پراخه کچه د وسلو تيتول، په بهر پورې د تړلې مرکزي حکومت، چې په خپله د کړکېچ او شخړې پر ډېرو لاملونو بدل شوی و، لوړتيا له منځه يوړه. تر کومه ځايه چې نظام، له حقوقي او سياسي اتوريتې سره، د خلکو د استازيتوب په لاسته راوړلو بريالی نه شو د قانون له لارې د ټولنې اداره لاسته راوړي، د جهاد د دوام په نږدې دولسو کلونو کې د ګډوډۍ يو ډول، بې ځايه ازاديو او ستونزو د افغاني ټولنې او دولت د جوړښت بنسټونو ته ځينې نه جبرانېدونکي زيانونه واړول. پر ۱۹۹۲م کال د جمعيت، پرچم، ستم د ايتلافي اداري په رامنځته کېدو سره د دولتي جوړښت پاتې بنسټونه له منځه لاړل.

الف- سلطنت او پارلمان: د ۱۹۷۳م کال تر پوځي کودتا وروسته د سلطنتي دستګاه ړنګېدنه، چې په نورو مخ پر ودې هېوادو کې له دود سره سم، څو نورې ناکامې او بريالۍ کودتاوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته وپېښې شوې، د حکومت جوړونې په چارو کې د اردو د لاسوهنې خراب پیل و، چې د نوې ځرګندې شوې سیاسې ولسواکۍ غوښتنې ته یې ګوزار ورکړ. په هر حال! د کمونیستي او ناکمونیستي کودتاوو بریالیتوب په ډاګه کړه، چې سلطنتي موسسې د ژوند د دوام لپاره لازم ټینګښت او وړتیا نه لرله او ویې نه کړای شول، چې په یوه نه یو ډول د ټولنې د ټولنیز، اقتصادي، سیاسي او رواني ژوند له بدلېدونکو شرایطو سره توافق وکړي، چې د رنګېدنې زمینه یې برابره نه شي. په بله وینا سلطنت په خپل ځان کې د ځان د له منځه وړنې او رنګونې لاملونه وپالل او د ولسواکۍ د آرونو په بشپړونې کې یې له واقعیتونو، ژورې کتنې او د پرمختللو هېوادونو (انګلستان او جاپان) چې شاهي مشروطه نظامونه یې لرل، له تجربو څخه ګټه وانخیسته.

پارلماني رژیمونه د اروپایي هېوادونو د اقتصادي ودې زېږنده دي. ددې ودې په بهیر کې د ځمکوالي نظام په پاشل کېدو سره بورژوازي د یو نوي ټولنیز قشر په توګه څرګنده شوه. پانګوالي د خپل پرمختګ د چټکتیا لپاره اقتصادي خپلواکیو (ازادي او د خصوصي مالکیت حق، د یوې تصدۍ د جوړېدو او اداري ازادۍ، د راکړې ورکړې ازادۍ، د سوداګرۍ ازادۍ او نور)، سیاسي خپلواکي (د رایې حق، د ټولنو خپلواکۍ...)، مدني خپلواکي (د عقیدې، وینا، مطبوعاتو، لیک او مخابرې خپلواکۍ...) ته اړتیا درلوده. له ځمکوالي نظام څخه راپیدا شویو ارستوکراتیکو بندیزونو، له دې خپلواکیو نه دګټې اخیستلو په لار کې خنډونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنځته کول، چې د پانګوالي نظام لپاره یې تر ټولو اوچت ارزښت درلود. د فرانسې د ۱۷۸۹م کال انقلاب د اروپايي ټولنې د زوړ او وراسته جوړښت پر وړاندې، د نوي څرګند شوي ناراضه ټولنيز قشر، د غوښتنو د بغاوت ډېر ښه څرګندوی دی، چې د پانګوالي نظام د ودې او پرمختګ له لارې د دې بنديزونو د ماتېدو سبب شو. د دې بنديزونو په له منځه وړلو سره د اقتصادي، سياسي، مدني او نورو خپلواکيو لپاره لاره هواره شوه، چې د هغې له مخې پارلماني نظامونو د خپل پرمختګ پړاوونه ووهل.

د هندوستان تجربې په ډاګه کړې ده، چې پارلماني نظامونه له يو څه تو پيرونو سره په يوه مخ پر ودې هېواد کې هم فعال پاتې کېدی شي. ځکه نو په افغانستان کې د اقتصادي پرمختګ سستيا په تېرو اوو لسيزو کې نه شو کولای د پارلماني سيستم په تعبيه کې ټولنيز خنډونه رامنځته کړي. زموږ په هېواد کې واکمنه ډله له ځمکوالو، ارستوکراتو او وړو بورژوازانو او روڼ اندو څخه جوړه وه. له کمزوري اقتصادي پرمختګ نه راپيدا شوي ټولنيز غورځنګ، تر دې بريده سياسي ځواک تر لاسه کړی نه و، چې د سلطنت د ارستوکراتيکي دستګاه د بنديزونو او فشارونو پر وړاندې د پارلمنتاريزم له غورځنګ څخه، د دولت د ډيموکراتيکې ادارې د يو سيستم په توګه، دفاع وکړي، خو هر کله چې په شپېتمو ميلادي کلونو کې د شورا د اوومې او اتمې دورې په بهير کې د مکتبي او پوهنتوني روڼاندو له خوا، د پارلمان د دريځ د تثبيت په خاطر کومې ناوړه هڅې ترسره کېدلې، د وخت د چارواکو له پراخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او سېلي او زغم سره مخامخېدلې، په ورو ورو ډول مشروطه پارلماني نظام له خپلو ټولو ځانګړنو (د ټولنو ازادۍ، د مطبوعاتو ازادي، ټاکنو او نورو ازاديو) سره راټوکېده او د سلطنتي نظام پاتې شوني له ولسواکۍ سره د يوځای شوي سيستم د يوې برخې په توګه تضمينېدل. سربېره پر دې د سياسي ولسواکۍ او پارلمنټاريزم نظام په خپله د کمونيزم د پرمختګ ((د مخنيوي)) پر يو سوله ييز او ډيموکراتيک لامل بدلېده. په داسې حال کې، چې د لويديزې اروپا کمونيستي هېوادونه د شپېتمو کلونو په بهير کې په سياسي لوبو کې د مذهب له کمزوري اغېز سره سره، پر دې بريالي نه شول، چې د ټاکنو او د پارلماني اکثريت په ګټلو سره واک ته ورسېږي، د افغانستان په اسلامي هېواد کې خو د مذهب د ټولنيز ځواکمن اغېز له کبله د هغو په واسطه د دولت د چارو لاسته راوړل، يوه ناممکنه خبره وه. ځکه نو ټاکنې او پارلمان زموږ په هېواد کې کېدی شول، د کمونيزم د ځينې په ښو وسيلو واوړي.

د ۱۹۶۴م کال لېبرال اساسي قانون د لويديزو هېوادونو په ډول په داسې شرايطو کې له سياسي خپلواکيو نه د ګټې اخيستنې امکان برابر کړ، چې کمونيستانو په بهرني ملاتړ سره د وخت له غوښتنو سره سم په پرمختللي تکتيک او ستراتيژۍ سره خپل ځان راټول او تيار کړي و، هغه هم په داسې حال کې چې اکثره خپلواک ملي او اسلامي ګوندونه د اساسي قانون په اعلان او نافذېدو سره پيل شوي وو. په بله وينا کمونيستان له همغه پيله تر نورو په سياسي مقابله او رقابت کې دمخه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ۱۹۶۴م کال اساسي قانون هغو خلکو ته، چې د تېرو پېړيو ظلم او ستم يې د سياسي او رواني عقدو د ټوکېدو سبب شوي وو، د زياتو ازاديو ورکول، د زمان او مکان له غوښتنو سره سمون نه درلود. کمونيستانو، چې د يو ځواک په توګه څرګند وو، له دې خپلواکيو څخه د ولسواکۍ د رنګوني لپاره د يوه راټول شوي ځواک په توګه ګټه پورته کړه.

لکه څنګه چې دمخه مو يادونه وکړه، د ولسواکۍ د آرونو د مراعاتولو په عادي شرايطو کې، د خلکو ډيموکراتيک ګوند په واسطه، د سياسي فعاليت د پرمختګ او احياناً د سياسي واک د لاسته راوړلو امکان موجود نه و.

د ۱۹۶۴م کال اساسي قانون نيمګړتياوې وروسته د سردار داود د وخت د ۱۹۷۸م کال اساسي قانون په واسطه له منځه يوړل شوې. دا اساسي قانون د واکمنې ډلې تر نيمې پېړۍ د زياتې سياسي تجربې زېږنده و، چې د خپل څرنګوالي له مخې د دولت د سياسي او حقوقي سازمان د راټولوني له پلوه د ۱۹۶۴م کال اساسي قانون له لسيزې نه د راپيدا شوې ګډوډۍ پر ضد، د مبارزې ډېره ښه وسيله ګڼل کېدله. د دې اساسي قانون د تطبيق لپاره د ناپوهو کسانو ګومارل، چې په دولت کې يې د هغه د ناکامۍ سببونه رامنځته کول. د سردار داود پر ضد د ۱۹۷۸م کال د اپريل کودتا، د خپل پايښت لپاره د جمهوري نظام د هغې کمزورۍ څرګندويه ده، چې له اساسي قانون نه رازېږېدلې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ب- له مذهب نه سياسي ګټه اخيستل: کمونيستانو د لينن په نظر مذهب او دين ته د پرګنو د ترياکو په توګه کتل او د مذهبي پوهانو ځينه او له منځه وړنه يې په اصطلاح ((د ټولنې پاکولو)) پروګرام په سر کې ځای کړل. وروسته د خلکو مقاومت، چې په ډېرو برخو کې يې پر مذهبي ولولو ډډه لګوله، کمونيست حکومت مجبور کړ، چې د ديني ارزښتونو د دفاع تظاهر وکړي. په بله مانا مذهب او دين د سياسي موخو لپاره وکاروي.

ځينې روحاني ډوله کسان په پيسو واخيستل شول او له هغو نه د مبلغ په توګه ګټه واخيستل شوه. د دښمن له خوا قومي او قبيله يي اختلافونو ته په ټينګه لمن ووهل شوه او بېلابېلو جهادي تنظيمونو د دې اختلافاتو په شاوخوا کې د اسلام پينځه لسګوني بيرغ اوچت کړ او مومنانو ته يې تر هغو لاندې د فی سبيل الله جهاد بلنه ورکړه. بهرنيو مسلمانو هېوادو دا تفرقه نوره هم پياوړې کړه او اسلام ته په سياسي رنګ ورکولو سره يې، د ټولنې په روحاني او مانيز يووالي کې د هغه رول کمزوری کړ، په داسې حال کې چې د پخوانيو نظامونو د واک د وختونو په اندول يې د هغه جګړه ييز ځواک زيات کړ.

د يوې عمومي ارزونې له مخې اسلام پر هغه وخت، چې جهادي تنظيمونه منځته نه وو راغلي او يا له خپل شتوالي سره سره، د جهاد د سوق او ادارې امکانات يې نه لرل، د يرغل پر وړاندې يې د مقاومت د طبيعي لامل په توګه په خپل سر بنسټيز رول ولوباوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج- قومي او قبيله يي اړيکي: د افغانستان بېلابېلو قومونو او قبايلو د تاريخ په اوږدو کې خپل ځان ((د افغان ملت)) لويې کورنۍ ته منسوب ګڼه او په سوله او جګړه کې له يو بل سره په مانيز پيوستون کې وو. په افغاني ټولنه کې د قومونو او قبايلو ترمنځ خپلمنځي اړيکي د واحدې کورنۍ په توګه ((مشر ورور)) ته د درناوي څرګندونکي وو. د کورنيو اخلاقو د پوړيو د مراعت له مخې دا درناوی د سياسي او ټولنيز ثبات له لاملونو څخه شمېرل کېده.

کمونيستي افت د دې اخلاقي پوړيو سلسلې ته زيان ورساوه او د ټولنې په اداره کې د اکثريت او مسلط قوم او قبيلې رول، چې د افغاني ټولنې د جوړښت طبيعي توکی او زموږ د ملت د جوړښت د يوې برخې په توګه، د ولسواکۍ د اغېز څرګندوی و، له پوښتنې سره مخامخ کړ.

د روسانو او د کابل د لاسپوڅي حکومت له خوا په سياسي، کلتوري او پوځي برخو کې د قومي او قبيله يي نفاق د راپيدا کولو لپاره اغېزمن او منظم پروګرام پر مخ يوړل شو او د قومي اکثريت اغېز له پوښتنې سره مخامخ شو.

يو- په سياسي برخه کې بې اتفاقي: د قومي او مذهبي لږکيو د لمسون په نيت (د ولسواکۍ د نورمونو خلاف) له پښتنو اکثريت سره د مساوي حقوقو د لاسته راوړلو د ادعا د طرح کولو لپاره د دولت په جوړښت کې بدلونونه راڅرګند شول. د جمهوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریاست، صدارت، وسلوال پوځ او په اصطلاح د ملیتونو چارو وزارت کې بدلونونه رامنځته شول. د دولت د مامورینو او نورو خلکو د حقوقي هویت د تثبیت لپاره په دولتي موسسو کې د ګومارنې په فورمو کې په اصطلاح د ((ملیت))(!) ستون ځای شو. په داسې حال کې چې لږ تر لږه پینځه لس کاله مخکې پخواني حکومت د قومي تعصب او کینې له دې توپیرونو سره هېڅ علاقه نه درلوده.

د خلکو ډیموکراتیک ګوند د پښتون ضد احساساتو د راپارولو لپاره دولت ته د پښتون ضد بانډ ((ملي ستم)) د ملګرتیا په جلبولو سره د سیاسي موخو د ترلاسه کولو په لار کې بریالی شو.

دوه- په کلتوري برخو کې بې اتفاقي: د ببرک تر راتګ وروسته انیس ورځپاڼې د ۱۹۸۱ کال په بهیر کې د یوې لیکنې په ترڅ کې پښتنو ته د بې فرهنګه اکثریت خطاب کړی و. تر هغه وروسته په رسمي خپرونو کې د دري فرهنګ، پښتون ضد لیکنې پیل شوې، چې د هغه په بهیر کې د هغو پښتنو نومونو (اصطلاحاتو) پر ځای چې لسګونه کلونه وړاندې په دري فرهنګ او ژبې کې دود شوې وې، د ایراني فارسي او ان د انګلیسي یا فرانسه یي نومونې وکارېدلې. پر ۱۹۸۹م کال په پېښور کې ((جرگه های برزگ ملی)) په نوم کتاب چاپ شو. مولف یې ((محمد علیم فیض زاده)) په دې کتاب کې هڅه کړې ده د لویې جرګې د نومونې پر ځای د ((جرگه های بزرگ ملی افغانستان)) نومونه وکاروي. په داسې حال کې چې د لویې جرګې افغاني او ملي نومونه زموږ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ او ملي فرهنګ نه بېلېدونکې برخه ده، خو لیکوال په همدې کتاب کې نه ده کارولې او یا یې د زړه له پاسه په زور کارولې ده. د کتاب په نورو مخونو کې یې په اصلي ډول د بهرنیو کلماتو له کارونې څخه ډډه نه ده کړې. مثلاً د کتاب په ۲۳ مخ کې د ((محافظ شاهی)) پر ځای د ((ګارد شاهی)) نومونه کارېدلې ده. ایا د لویې جرګې نومونه د شاهي ګارد له کلمې څخه ډېره پردی او سخت مانیزه ده؟

په داسې حال کې چې روسانو د منځنۍ اسیا په جمهوریتونو کې ازبکي، تاجکي او ترکمني لیکدود په روسي لیکدود اړولی و او د روسي ژبې تدریس یې جبري کړی و، په افغانستان کې هڅه وشوه په هغو سیمو کې چې ازبکان، ترکمنان او بلوڅان ژوند کوي د واکمن دري او پښتو فرهنګ او ژبې اغېز له منځه یوسي.

دري- په پوځي برخه کې بې اتفاقي: د اردو په چوکاټ کې د هزاره ګانو، ازبکانو او د نورو قومي غونډو جوړول، چې په وسلوال پوځ کې د پښتنو او تاجکانو د واکمنۍ پر وړاندې انډول بلل کېده، د روسانو د تفرقې اچونې د سیاست بل اړخ و. د کابل کمونیست حکومت تل د یوې سیمې او قوم له پوځي ټولګي نه د بلې سیمې او قوم د لوټ او وژنې لپاره کار اخیستی دی.

هغو سیمو ته چې پښتو ژبې او دري ژبې په کې اوسېدل، د غلا لپاره له ازبکانو او ترکمنانو څخه جوړې د ((دوستم)) او ((ګلم جم)) جوزجاني ملېشو لېږل، د سیاسي موخو لپاره له قومي دښمنۍ نه د ګټې اخیستنې ښکاره څرګندوېې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روسانو لـه خـوا د څارنـدوی اداره ((پـولیس)) خلکیـانو ((اکثریت پښتنو)) ته وسپارل شوه او هغوی یې د وسلوال پوځ د یـوې برخې، پـه څانګړې ډول د خاد د مشری پـر وړانـدې، چې د پرچمیانو (غالباً تاجکانو) په لاس کې وه ودرول.

د- ملتپالنه، پان اسلامیزم او د جهاد نړیوال کېدل:

ناسیونالیزم (ملتپالنه) په افغاني ټولنه کې د بېلابېلو قومونو او قبایلو او بېلابېلو مذهبونو یوځای کوونکی لوښی دی. افغاني ملتپالنې پر هېواد باندې د پردیو د یرغل پر وخت دفعه کوونکې اړخ درلود او هر کله چې ځواکمنو واکمنو د چارو واګې تر لاسه کولې، د ناسیونالیزم یرغلیز او هژمونستي اړخونه څرګند یدل، چې د هغو په بهیر کې افغانستان ګاونډیو هېوادونو ته د مذهب، افغاني فرهنګ او ژبې د لېږد پر مرکز بدلېده، په دې ډول ملتپالنه د یـوې امپراتـوری د جوړېدو د ډاډ وړ سـرچینه ګرځېدلـه. افغـاني ملتپـالنې کـه دفـاعي اړخ درلـود کـه یرغلیـز، د ملـي او ټـولنیز پیوستون لپاره یې تل له مذهب او دین نه مرسته غوښتې ده.

له ملتپالنې سره د افغـاني مارکسیسـتانو دښمني لـه سیاسي او ایډیالوژیک پلوه موجه څلول کېده: د مارکسیزم ایډیولوژی د کـارګري انترناسیونالیزم د آرونو پـر بنسـټ، د واحدې طبقـې پـه توګه د کارګرانو په لیکو کې د بورژوازی د تفرقې اچونې تیـوري ګڼله: له سیاسي پلوه پر افغانستان باندې د شوروي اتحاد یرغـل، افغاني انقلاب تـه د یـو دوست هېـواد د نړیوالې مرستې پـه توګه تبلیغېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکسیزم او مکتبي اسلام، دواړو د افغانستان د نړدې دوو لسيزو جګړې په بهير کې د ملتپالنې مخالفې هڅې ترسره کړې. مارکسيستانو ملتپالونکي ډله ډله زندانونو او وژنځايونو ته يوړل او بنسټپالنو ګوندونو پر هغوی باندې د کفر او الحاد تور پورې کړ او يو شمېر يې ترور کړل.

د اسلام تاريخ د خپلو چارواکو او سياستوالو د ولولو په لوړو ژورو کې ځينې وخت د روحاني يووالي او پايله کې د اسلامي ټولنو د يووالي لپاره د روشنفکرانه او ذهني ايډيالونو څرګندوی دی. د يووالي د موخې د پلي کېدو لپاره له پوځي (فتوحاتو)، سياسي (لکه د عرب ليګ او د يووالي د موخې لرونکو سياسي ګوندونو لکه اخوان المسلمين او بعث ګوندونو جوړول) او حقوقي (د يو کانفدراسيون يا فدراسيون د جوړېدو لپاره د نړيوالو تړونو لاسليک کول) لارې ګټه اخيستل شوې ده.

په ټوليز ډول پان اسلاميزم د يو روحاني- سياسي ښوونځي په توګه په ملي او نړيواله سطح د سياسي موخو لپاره ګومارل شوی دی. په دې مانا چې د مسمانانو چارواو د هېوادونو د نيونې هيلې تل د پان اسلاميزم له ولولو سره اغېز پيدا کوي او ان ښکېلاکګرو نامسلمانو هېوادونو غالباً خپل مقصدونه د پان اسلاميزم په پوښ کې تاو کړي دي. د انګليس ښکېلاک پان اسلاميزم تر لومړۍ عمومي جګړې د مخه په منځنۍ ختيځ کې د خپلو استعماري دښمنانو له هغې جملې نه (عثماني ترکيې) پر ضد د ايډيالوژيکي مبارزې وسيله کړی و. د دې ښکېلاکيزې تګلارې په برکت ځينې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوموركي كورنۍ لكه په سعودي عربستان كې د آل سعود كورنۍ، د تاج و تخت، شهرت او اغېز خاونده شوه. پان اسلاميزم د ماركسيست انترناسيونالیزم په شان تل د سيمه ييز ژوند له واقعيت سره په چلند كې له ماتې سره مخ شوى او بيا د مسلمانانو بنسټپالو ګوندونو په لاس كې د چارواكو د پراختيا غوښتنې د موخو د فردي او سياسي شعور نه درلودونكو مسلمانانو پرګنو د تېر ايستلو لپاره د يوه كشوونكي سراب په توګه پاتې شوى دى.

په افغانستان كې د جهاد په ديارلسو كلونو كې اسلامي انترناسيونالیزم د ماركسيست انترناسيونالیزم پر وړاندې وكارول شو. زموږ په هېواد كې سياستوالو روحانيونو او (په ځينو برخو كې د ګوتو په شمېر روحاني سياستوالو) دې ته پام و چې له نړيوالې صبغې او د بهرنيو هېوادونو له مرستې پرته د جهاد د غوښتنو پرمخبيول امكان نه لري. د بهرنيو هېوادونو د مرستې راجلبول په داسې حال كې، چې د اسلامي تنظيمونو لپاره په خپلمنځي او كورني اړو دوړ كې د سياسي دريځ د ټينګښت او تثبيت وسيله شوې وه، د سيمې د مسلمانو دولتو لپاره يې د افغانستان په جهاد كې د پرله پسې او ګټورې سياسي پانګه اچونې امكان برابر كړ.

بهرنيو هېوادونو د مذهبي او سياسي پيوستون او يو څه هم د قومي او كلتوري اړيكو له مخې په افغانستان كې ځانګړې ډلې له خپلو پوځي، سياسي او تبليغاتي مرستو څخه برخمنې كړې، د اسلامي هېوادونو د ټولو پوځي مرستو د اوډنې (كاناليز) لپاره يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغـاني سياسـي واحـد مركـز هـم موجـود نـه و: افغانســتان د لاسـوهونکو هېوادونـو د ګټـو د ټکـر پـر سـيمه واوښت. دې کـار د افغاني ټولنې بېلابېل قومونه او قبايل لـه بهرنيـو هېوادونـو سره د مذهبي، سياسي، قومي او کلتوري تړښتونو لـه مخې تيت و پـرک کـړل او د ټـولنيز پيوسـتون او يـووالي د يـو تـوکي پـه توګـه يـې د ناسيوناليزم اغېز يو څه کم کړ. په مخالف لوري کې د افغانستان د کمونيست ګونـد لـه خـوا مارکسيسـت انترناسـيوناليزم د واک د بهرنيـو سـرچينو د خپلـونې ايډيولوژيکـه وسـيله وګڼـل شـوه او روسانو له هغه نه د امپرياليستي موخې د تطبيق د حربې پـه توګـه کار واخيست. په دواړو حالاتو کې د سياسي واک د نيولو لپاره د سياسي مشرانو پاملرنه د خلکو پـر ځـای چې ملـي ليـدر شـيپ تـه د اعتبـار ورکولـو اصـلي سـرچينې دي، تـر پولـو د بانـدې بهرنيـو لاسـوهونکو هېـوادو تـه واوښـتله. دې کـار د بهرنيـو لاسـوهونکو هېوادونـو پـه ګټـه پـه سـوله او جګـړه کـې لـه مـوږ نـه هر ډول نوښت واخيست او د يوې نيمې لسيزې په اوږدو کې يې زموږ خلکو تـه تـر ټولو ناوړه سياسي زده کړه ورکړه.

د جهاد د دورې مذهبي مشرانو، چې انترناسيوناليزم يې د عـرب شيخانو او د ايران د ايت الله ګانو او حجت اسلاميانو ((د پطرولـو خزانـې)) د يـوې برخـې د لاسـته راوړلـو لاره ګڼلـه، ملتپالنـه يـې د مسلمانو پر ګنو پـه روحيـاتو کـې ووژلـه او تـر دې زيـات يـې لا د يـو سـپېڅلي اتحـاد لـه لارې لـه سـړې او ګرمـې جبهـې نـه د ملتپـالو د ايستلو لپـاره او پـر ټولـو هغـو کسـانو بانـدې، چې د افغانسـتان لـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه سره يې مينه لرله، د كفر او الحاد تور ولګاوه او ان ځينې يې شهيدان کړل. مذهبي لارښوونکو ددې لپاره چې ((د وطنپالنې ګناه)) پر ((پردې پالې ثواب)) واړوي، له بېلابېلو لارو يې د ملتپالنې پر ولولو ګوزارونه وکړل. له هغې جملې:

ـ د هغو تنظيمونو او سياسي ډلو د نومونو په جوړښت کې، چې د جهاد په کړکېچن مهال کې څرګند شوي وو، د ((ملي)) او ((افغانستان)) د اصطلاحاتو ځای کولو ته په عمل کې هېڅ ډول پاملرنه ونه شوه. خو د دې خلاف د ((اسلام)) پر نومونې زيات ټينګار وشو (اسلامي حزب، اسلامي جمعيت، اسلامي انقلاب حرکت او نور) په بله وينا د ګوندونو مسلمانتوب د هغوی مليتوب او افغانيت تر سيوري لاندې راوستی و.

ـ اسلامي تنظيمونو د مسلمانو پرګنو پاملرنه له افغانستانه بهر سياسي معبودونو لکه ايت الله خميني، ضياء الحق او نورو ته واړوله. تر هېواده بهر د ځينو سياسي او مذهبي شخصيتونو د روحاني پوړيو او کراماتو په اړه مبالغه او ان په ښکاره ستاينه کېدله او هغو ته يې له سياسي شعور نه بې برخې، د افغانستان د پرګنو د معتقداتو په متن کې، د اسلامي نړۍ د لارښود په توګه(!؟) ډاډمن ځای پيدا کاوه.

ـ د هېواد د داخلي جګړې جبهې يې د اسلامي نړۍ د خلفاوو او مشرانو په نومونو لکه د عمر فاروق جبهه، د خالد بن وليد جبهه او داسې نورو په نومونو مبارکې او سپېڅلې کړې. ګنې د افغانستان د ملي او مذهبي لارښوونکو لکه ملامشک عالم، محمد جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غازي، د ميوند فاتح محمد ايوب خان او نورو په مسلمانۍ کې څه شک او گمان پيدا شوی دی.

ـ د اسلامي نړۍ د عمومي گټو پر وړاندې د افغانستان گټې وړې او بې اهميته وگڼل شوې. په هغو شرايطو کې، چې د روسانو د پوځي شتوالي له کبله په افغانستان کې ستر جهاد د مبارزې د مورچلو پياوړتيا ته ډېره زياته اړتيا درلوده، د اسلامي انترناسيوناليزم د بيرغ ساتونکو يوازې پر ۱۹۸۰م کال نږدې پينځه زره افغاني مجاهدين د عراق د جمهور رئيس صدام حسين پر ضد د جهاد(؟) لپاره د ايران ايت الله گانو د توپ خولې ته وتړل. پر ۱۹۹۱م کال ۳۵۰ تنه مجاهدين د لنډ مهالي افغان حکومت له خوا د امريکا او سعودي عربستان تر څنگ (د کويټ د ازادولو))(!) لپاره د عراق د اسلامي هېواد پر ضد ودرېدل: په داسې حال کې چې افغانستان پر همدې وخت د کمونستانو تر اسارت لاندې و. اسلامي حزب پر همدې کال تياری څرگند کړ، چې د سرېو او مهماتو له لېږلو سره د هندوستان د مرکزي حکومت پر وړاندې د کشمير د شورشي مسلمانانو دفاع کوي او هغه هم په داسې شرايطو کې چې افغانستان تر کشميره زيات د خپلو مسلمانو خلکو مهربانۍ ته اړتيا لرله.

له ځينې مذهبي مشرانو سره د جهاد د خړوبونې، له بهرنيو سرچينو نه د گټې اخيستنې له دليل پرته، بل ستر دليل چې هغوی يې د ملتپالنې ولولو مخالفت ته رابلل دا و؛ په غلطه يې فکر کاوه چې مجاهدين حاضر نه دي يوازې د افغانستان د دفاع لپاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهادت جام وڅښي. په داسې حال کې چې که یوازې په نړیوال مانا له اسلامي معتقداتو نه د دفاع لپاره د شهادت مرتبه مطرح وای ((د فلسطین دار الشهادت)) چې نږدې یوه پېړۍ یې له عمره تېرېږي، مومنانو ته یې د اسلام په لاره کې د قربانۍ ورکولو لپاره ښه زمینه برابره کړې ده.

ګومان نه کېږي د اسلام د دفاع په خاطر په فلسطین کې له اسرائیلو سره په جګړه کې د کوم افغان پوزه وینې شوې وي، د شهادت پوړۍ لاسته راوړل خو لا پرېږده، ځکه نو هېوادني جهاد ته په تګ کې د ملي او اسلامي نوامیسو دوارو دفاع مطرح ده.

په هرحال ! ملتپالنې، په ځانګړي ډول د انګلیس د ښکېلاکیز اغېز پرضد د پېړیو په بهیر کې، په داسې شرایطو کې چې له ګاونډیو اسلامي هېوادونو سره د مذهبي او دیني اړیکو پر بنسټ د افغاني ټولنې د یوځای کولو او رنګولو امکانات موجود وو، د یو ځواکمن مخالف ځواک په توګه عمل کړی او د افغانستان د خپلواک اسلامي دولت په جوړښت کې یې خپل بنسټیز رول ترسره کړی دی. اسلامي انترناسیونالیزم د مسلمانانو له مذهبي ولولو سره په تماس کې، د ځواکمنو جذبو په لرلو سره د مارکسیزم له چاپېریال نه، تر راغلي پردي انترناسیونالیزم نه زیات، د افغاني ملتپالنې نویو راپیدا شویو توکو ته زیان ورساوه.

اسلامي انترناسیونالیزم د سیاسي ټولنپوهنې په اصطلاح خلک په پراخه کچه له ځانه پردي کړل او د افغانستان د ګټې د ساتنې مینه یې ورکمه کړه. د اسیا په جنوب ختیزو بازارونو کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان د لاجوردو او زمرودو خرڅون، د عرب اميرانو په بازارونو کې د هېواد د ځنګلونو د لرګيو خرڅول، د پاکستان او ايران په بازارونو کې د دښمن د جګړه ييز ماشينونو د ټوټو ټوټو او سپنو خرڅول او بالاخره د کابل موزيم لوټ، ټول د افغانستان د لوړو ملي ګټو پر وړاندې د هغې بې تفاوتۍ ښکارندويي کوي، چې انترناسيوناليزم ورته لمن وهي. د دې تېرې شلکلنې جګړې په ترڅ کې د افغانستان خاوره د روسي، ايراني، پاکستاني عربو او نورو اجنټانو په ((کاروان سراى)) بدل شوې ده، چې هر يو د انترناسيوناليزم تر بيرغ لاندې د افغاني مذهبونو او قومونو پر پاشل شويو ټوټو باندې خپل رقيبان ځپل. ځينو عربانو لکه سعودي عربستان ته د افغاني پان اسلاميزم له ګرم بازار نه د سوداګرۍ ګټې ترلاسه کول او په سيمه کې د ايران د پراختيا غوښتنې د مقابلې لپاره تر ټولو ښه لار ګڼل کېدله.

هغه وخت په افغانستان کې د دوو اسلامي هېوادونو سعودي عربستان او ايران مقابله په خپله د ملتپالنې ځرګندوى وه، خو افغانانو يې د انترناسيوناليستي لېوالتياوو لرلو ته هڅول، انترناسيوناليزم يې د ځينو افغانانو د عقيده يي ښوونځي په توګه يوازې د افغانستان په خاوره کې ساته.

د افغانستان په جګړه کې نورو ښکېلو عربانو (عربو ته د فلسطين په انډول) د افغانستان په لرې پروت هېواد کې د شهادت د درجې لاسته راوړلو لپاره په ارام زړه خپله پاملرنه را اړولې وه، هغه د خداى بښلي جمال عبدالناصر په وينا ګنې اسرائيل د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدیترانې په بحر کې لویدلې دې او فلسطین د یو خپلواک دولت په توګه راڅرګند شوی دی.

له پورتنیو یادونو څخه ښکاري، چې د پان اسلامیزم د مفکورې دفاع د افغانستان د ګټو د دفاع په مخالف لورې کې ودرېږي او ان د هېواد د له منځه وړلو لاره ده. که چېرې په اسلامي نړۍ کې دا مفکوره د عملي کېدو او پلي کېدو وړ وای، نو ډېر پخوا به د افغاني مذهبي ډلو د مشرانو په واسطه د انترناسیونالیزم د شعار پر وړاندې کولو سره (په ځینو برخو کې) د متفرقو او دښمنو اسلامي هېوادونو د عقیده یي، ایډیولوژیک، سیاسي او سازماني پیوستون شاهد وو. انګلیسانو له خپلو هر ډول ښکېلاکیزو چلونو سره ونه کړای شول، تر لومړۍ نړیوالې جګړې د مخه د منځني ختیځ عربي هېوادونه، چې د یو دین، تاریخ، ژبې، فرهنګ او واحدې جغرافیا لرونکي دي، په یوه نړیوال سازمان کې سره متحد کړي. هغه ټینګ اختلافونه، چې ځینې وخت د خونړیو جګړو سبب شوي دي، د مسلمانو عربي هېوادونو ترمنځ یې د بېلتون یوه غټه پوله رامنځته کړې ده. جمال ناصر له مصر سره (د یو فدراسیون په چوکاټ کې) د سوریې د یوځای کولو او صدام حسین له عراق سره د کویټ په یوځای کولو سره لومړی په سوله ییز او دویم د زور له لارې د یوې اسلامي امپراتورۍ د بنسټ د اېښودلو هیله لرله. دواړه په دې لاره کې بریالي نه شول. سوریې او کویټ دا نه منله، د دوو دیکتاتوریو تر بیرغ لاندې، چې د مسلمانو عربو نړۍ یې د توري په زور جوړوله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپلو ملي طبيعي ګټو څخه تېر شي. د عربي هېوادونو د اخوان المسلمين ګوندونه، چې د اسلام د نړيوال دولت د جوړېدو لپاره يې په سياسي برخه کې ځينې جنجاليزې پېښې رامنځته کړي، تر نيمې پېړۍ نه په زياته موده کې د ټولو قهرجنو او سوله ييزو وسايلو په کارونې سره نه يوازې ان په يوه مسلمان هېواد کې د سياسي واک په نيولو بريالي نه شول، بلکې د اسلامي نړۍ د يووالي د پلي کېدنې په لار کې د اسلامي ټولنو له سياسي واقعيتونو څخه په ډېر لرې واټن کې، د يوې بنسټپالې او ځانساتې ډلې په توګه يوازې يو لږکی (اقليت) پاتې شول او د سياسي مبارزې په ډګر کې تجريد شول. د بعث ګوند چې د ((ميشيل افلق)) په واسطه په ټولو عربي هېوادونو کې د واک نيونې له لارې، د عربي هېوادونو د يووالي د راوستو لپاره جوړ شو، نه يوازې دا چې د عربي هېوادونو د يووالي په لار کې يې کوم ګام پورته نه شو کړای، بلکې د عراق او سوريې دوو هېوادونو، چې په هغو کې د بعث ګوند ځانګې واک په لاس کې لري، کلونه کلونه يې له يو بل سره دښمني وکړه او پر ۱۹۹۱م کال پر عراق باندې د غربي متحدينو د ځواکونو په يرغل کې، سوريه د سعودي عربستان، امريکا، انګلستان او فرانسې تر څوا ودرېده. د ايران او عراق د دوو اسلامي هېوادونو ترمنځ نږدې لسکلنه جګړه او د ايران او سعودي عربستان ترمنځ اختلافونه د دې واقعيت ثرګندې نښې دي، چې يو هېواد هم تيار نه دی خپلې ملي ګټې له هغو دروغجنو سياسي شعارونو ځار کړي، چې د ښکېلاک بوی ورڅخه راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربې په ډاګه کړې ده، چې د افغاني ټولنې ټینګو واقعیتونو، دین او ایډیولوژۍ، چې له بهر نه داخل ته رادننه شوي یا زغملي یا یې نه دي زغملي، د دین زغم په هغه کچه (مقیاس) و، چې د خلکو له روحیاتو سره یې یوځای کوونکو ارزښتونو سمون وخوړ او بیا یې له خپل لومړنۍ بنې سره ځرګند توپیر پیدا کړی دی.

ــ امام ابو حنیفه کابلي د شریعت له آرونو څخه د زمان او مکان له شرایطو سره سم تفسیرونه راوکښل، حنفي مذهب یې پر رسمي، ملي او افغاني مذهب واړاوه.

ــ د مارکسیزم ایډیالوژي د افغانستان د سیاسي او ټولنیز ژوند له واقعیتونو سره په چلند کې څو ټوټې شوه او د دې ایډیولوژۍ توغ پورته کوونکي ګوند (کمونست ګوند چې د ((وطن)) د نامه تر شا یې ځان پوښ او پټ کړ) د افغاني ټولنې د ملي او دیني جوړښتونو د درناوي په تظاهر کې ځان داسې نغاړه چې ځینو بهرنیو دپلوماتیکو کړیو ته یې، چې له سیاسي لارې یې د افغانستان د ستونزې حل غوښته، له خپل لومړي هویت سره توپیر ډېر ګران کړی و. ځکه نو په داسې حال کې، چې په راتلونکي کې له ټولو اسلامي هېوادونو، په ځانګړي ډول له ګاونډیو سره، د مسلمان افغانستان د ښو اړیکو لرل په بهرني سیاست کې یو نه انکارېدونکي اصل وي، د افغانستان په واسطه د پان اسلامیزم د مفکورې د پلې کېدو لپاره د عمل د نوښت ترلاسه کول، د هېواد د لوړو ګټو خلاف ملي ضد، تشه او له واقعیت نه لرې تګلاره ده، په وروستۍ شننه (تحلیل) کې دا د هغو کسانو سیاسي شعار دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د افغانستان له مسلمانانو څخه د دین، مذهب په یوه نړیوال ګټور تجارت کې ګټه اخلي او یرغمل کوي یې.

پان اسلامیزم د هماغو سیاسي، مذهبي مشرانو جادوګره افسانه ده، چې د خپل اسلامي او ملي ځواک د ملاتړ له لارې د سیاسي واک د لاسته راوړلو هیله نه لري او د خپل هېواد تر پولو دباندې بهرنیانو ته یې د امید سترګې نیولې دي.

هـ- په هجرت کې د ملتپالو روڼاندو د سیاسي هڅو پر وړاندې خنډونه: له سیاسي پلوه هغه لوی درس، چې نږدې ۲۰ کلنې جګړې موږ ته راکړ دا دی، چې د سیاسي ځواک راټولونه، جوړونه، تشکل او د سیاسي ځواک ښه سمون پر پېښو باندې ډېر اغېز لري. له همدې کبله شورویانو پر افغانستان باندې د یرغل پر وخت هغو کسانو ته چې په ځانې ډول یې د روس د یرغل مخالفت کاوه په ځنګزني ډول کتل، په داسې حال کې چې پر سیاسي ډلو پورې د تړلو اشخاصو له مخالفت څخه یې وېره کوله. له یو سیاسي جوړښت سره د نه تړښت په مانا د ناپېیلتیا آرونه، د پخوانیو دولتي نظامونو ایډیالونه دي، چې په هغه کې سیاسي ګوندونو ته د شک او تردید په سترګه کتل کېدل او د ټولنې دننه اختلافونو، د یوه ځواک په توګه د سیاسي سازمانونو په چوکاټ کې ځان نه و څرګند کړی.

تجربې په ډاګه کړې ده، چې په نننۍ افغانستان کې له ټولو سره د اړیکو لرل او هېڅ یوې ډلې سره نه لرل، له دې کبله په سیاسي لوبو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د پلې کېدو ځای پیدا نه کړ، چې تر شا یې یو سازمان نه درلود. یاني د زور له موضع (واک د سیاست مضمون دی) په جګړه کې داخل شوی نه دی. له پورته یادونو څخه دا ټکی څرګند ېږي، چې د افغانستان د سیاست په برخه کې له یو جوړښت نه کار اخیستل پر یوې اړتیا اوښتی، د همدې اړتیا له مخې ځینې روڼاندي په دې باور دي، لکه څنګه چې نورو له بهر څخه په رالېږل شویو ډلبندیو باندې هېواد ویجاړ کړ، نو موږ څنګه د خپل ځاني او ملي ډلبندیو په واسطه نه شو کولای هغه بېرته ودان کړو.

ځکه نو په مهاجرت کې د سولې، د هېواد د ښېرازۍ او سوکالۍ په نیت د یو ملي سیاست جوړښت د رامنځته کېدو هیله ډېره نېکه ده، خو ځینې لاملونه دا نېکه هیله له ګډوډۍ سره مخامخوي.

ــ **جغرافیایي لامل:** د یوې متشکلې ډلې د جوړښت لپاره د یو اندود (د تفکر طرز) د پلویانو ترمنځ تفاهم بشپړ نه دی، د کار په پیل کې ډلې، د کړنلارې او تګلارې جوړول، چې د تفاهم د امکان واټن او لرېوالی لنډ او ان ممکنوي، د اوونیو اوونیو خبرو اترو غوښتنه کوي، د یوې کړنلارې او تګلارې په جوړېدو سره پایته نه رسېږي. د دې لپاره چې کړنلاره او تګلاره د خلکو د پراخه پرګنو د جلب او جذب وثیقه او یا لږ تر لږه د یوې عقیدې د سازماني اړیکو وسیله شي، باید د موسسې کانګرې له خوا تصویب شي.

د مهاجر ژوند په شرایطو کې د موسسې کانګرې د غونډې د جوړولو امکان ډېر تنګ دی. له پورتنیو یادونو څرګند ېږي، چې د افغان مهاجرینو له خوا د اغېزمن سیاسي فعالیت ترسره کول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې له بهرنيو هېوادونو څخه ترسره کېدی شي، چې د زياتو افغانانو کوربانه وي. هغه وخت به موږ په ټوله نړۍ کې د بېلابېلو او خپلواکو ټولنو د راټوکېدو شاهدان يو، هر کله چې هېواد ته د تلو امکانات برابر شي، د هغوی ټول پر يوه پلاټ فورم باندې د توافق له مخې کولای شي، په يوه واحده جبهه کې ګډون وکړي، خو په دې شرط هغه منفي لاملونه، چې لاندې يې يادونه کېږي، له منځه وړل شوي وي:

ـ **پولي او مالي لامل:** له پولي او مالي ملاتړ پرته د يو سياسي سازمان او ډلې تصورول، د بې امکاناتو او بې وسلې اردو تر تصوره هم مشکل دي. په بنسټيز ډول هغو ډلو ته، چې په افغانستان کې د جهاد پر وخت يې ځان څرګند کړ، که له يوې خوا يې هغوی په پرديو هېوادونو پورې وتړل، له بلې خوا يې دوی ته د دې امکان پيدا کړ، چې په اغېزمن ډول خپله سياسي او پوځي پېژندنه په ډاګه کړي او د کمونيستانو تر ماتې وروسته د پېښو په لاربښوونکي ځواک بدل شي. د بهر د پولي او مالي ملاتړ د نشتوالي له کبله افغان ملتپالې ډلې په زياته کچه له جګړه ييز سياسي ځواک څخه بې برخې او تر ډېره حده له صحنې نه بهر شوې.

له ګټې او مهمو عايداتو پرته د سازماني چارو د پرمخبيولو لپاره پر ګډون ونډې، غړيتوب ونډې او نورو مرستو، که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسي سرچينه ولري، نه د جګړې او جهاد په شرايطو او نه هم د مهاجرت په شرايطو کې کولای شو، حساب وکړو.

ـ رواني او کلتوري لامل: په بهر کې استوګن افغانان په ځانګړي او عام ډول تر ګڼو رواني فشارونو لاندې ژوند کوي، هغه ځوانان چې له ۲۹ کاله عمر لري او تر اوولسو کلونو څخه زيات وخت يې په پردي چاپېريال کې تېر کړی دی، ډېرې لږې ملي ولولې لري. سپين ږيري، چې د هېواد په مينه کې سوزېږي له يوې خوا د هجرت ژوند په ګڼ شمېره ستونزو کې ډوب دي، له بلې خوا له سختې فکري پاشلتيا سره مخامخ دي او تراوسه پورې د دې کتګورۍ خلکو ولولې په کوم واحد مرکز کې راټولې شوي نه دي.

په لويديزو هېوادو کې د مهاجرو ډلو په منځ کې سياسي فعاليت، د ظلم په اور سوي ځنګله په منځ کې د ډېوې له بلولو سره ورته والی لري. په دې هېوادو کې يوازې دومره کېدی شي د کلتوري او ليکنيو اړيکو په واسطه د عقيدې د ګډون لاره چاره برابره او يا د تفاهم پر نويو لارو چارو کار وشي.

البته په دې منځ کې بايد پاکستان او ايران ته ځانګړی مقام ورکړ شي. په دې دوو هېوادونو کې د زياتو مهاجرو افغانانو شتوالی تل د سازماني چارو امکانات برابر کړي دي، خو غالباً کوربه هېوادو د مهاجرو د سياسي ډلو سوق او اداره په لاس کې اخيستې او له هغو نه يې ځينې وخت د خپل ځان په ګټه او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان د خلکو پر ضد کار اخیستی دی. له دې پرته کوربه پاکستان د جهاد د کلونو په بهیر کې د خپلې خونړۍ استخباراتي دستګاه او یا په دوی پورې د تړلیو ډلو په واسطه ډېر ملتپال روښاندي وژلي او د سیاسي فعالیت ور یې پرمخ ورتړلی دی.

افغاني وسلوال سیاسي ګوندونه په داسې شرایطو کې نړۍ ته راغلل، چې په افغانستان کې مطلقه ګډوډي واکمنه وه او سیاسي مبارزې، چې غالباً قهرجنه بڼه یې درلوده، قانوني او حقوقي جوړښتونو او ان مدني اخلاقو پرې څه اغېز نه کاوه. د جګړې کلتور که له یوې خوا د ښکېلاک د اغېز د له منځه وړلو لپاره ګټور ثابت شو، له بلې خوا یې خلکو ته ناوړه سیاسي تربیه ورکړه. هغه خلک چې د عادت له مخې د وسلې په زور خپله اراده پر نورو ومني، په ډېره سخته به تیار شي، چې سوله ییز سیاسي قواعد ومني.

اوس مونږ د سوله ییزو هیلو په لرلو سره، خو نه پر نږدې وخت هغه واقعیت وینو، چې د یو ملي سیاسي تشکل د جوړولو په بهیر کې، چې مهاجر افغانان، په ځانګړي ډول قلموال مجاهدین به په کې ونډه لري، هېڅ ډول هغه ستونزې چې پورته ورته اشاره وشوه، په منځ کې نه شته. پر دې وخت به مونږ د اخلاقي ځواک په توګه یو ځواکمن او د جګړه ییز ځواک له پلوه د کمزوري سیاسي جوړښت د شتوالي شاهد یو. رښتیا خبره داده، چې داسې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړښت پــه ډېــره ګرانــه کــولای شــي د افغانســتان د سیاســت پــه چــارو کــې اغېــزمن رول ولوبــوي. دا چــارې د هغــو ډلــو د زور ازمویلو ډګر ګرځېدلی دی، چې وسله لري. اصولاً هر کله چې د سیاست ډګر د تـودې جګړې پـر ډګـر واوښت بیـا نـو د پېښـو پـه بـدلون کـې د اخلاقـي او مـانیز ځـواک لرونکـې ډلـې تـه د رول د اثبات مجال په لاس نه ورځي.

په داسې حال کې، چې عملاً د دې ډلو بې وسلې کول امکان نه لري، د یـو سیاسي جوړښت اخلاقي رول هغه وخت د توجیـه وړ دی، چې د ځینو وسلوالو ډلو له ملاتړه برخمن وي او پـه بلـه مانا مـادي ملاتــړ ولــري. د اتکــل لــه مخــې دا لــه کــړکېچ نــه د وتلــو یوازېنۍ لار نه ده، خو په باور سره یوه رښتینې لار ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم څپرکی

د ناپېیلي حکومت غوښتنه او د ملي اردو د رغونې پر بنسټ د دولت د فزيکي لوړتيا بيا راژوندي کول[1]

د ملي وسلوال پوځ، د يو ملي اردو جوړول، چې د داسې پوځي تجهيزاتو لرونکی وي، چې پر وسلوالو ډلو او د هغو پر پلويانو لاسبری ولري، د سولې او په پای کې د دولت د فزيکي لوړتيا د تضمين لپاره لومړی ګام دی.

الف- د ملي اردو (ملي وسلوال پوځ) بيا جوړونه: تر ټولو دمخه ددې خبرې يادونه کوو، چې په اوسني اضطراري حالت کې زموږ لپاره د ملي اردو په بيا جوړونه او تجهيزونه کې د کورنۍ سولې د ټينګښت او حقوقي دولت د جوړېدو هيله پرته ده، نه له

---

[1] ددې برخې اړوند بحث د ملي اردو جوړول او د وسلې د راټولولو موضوع يوازې د يو ناپېیلي حکومت له نظره تر څېړنې لاندې نيولې ده. د يوې جنګېدونکې ډلې (لکه طالبانو) تر پيدا کېدو وروسته د ملي اردو د جوړولو، د وسلې راټولولو او د حقوقي دولت د جوړلو د سياسي چلوونکو په توګه د هغوی رول په دې بحث کې په پام کې نيول شوی نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم بهرني ځواک سره سيالي او دښمني. په داسې ډول د ملي اردو جوړونه، چې لږ تر لږه د ګاونډيو هېوادونو له وسلوالو پوځونو سره د سيالۍ ځواک ولري، د افغانستان لپاره د کړکېچ، ستونزو او غريبۍ په شرايطو کې يوه نه پلې کېدونکې هيله ده.

د دولت د فزيکي لوړتيا د تامين لپاره د ملي اردو جوړونه د يو ناپېيلي حکومت د جوړښت له لارې امکان لري. ناپېيلی حکومت بايد په ټوليز ډول د يوه ناپېيلي اردو پر ملاتړ ډډه ولګوي. د ملي اردو په جوړښت کې د وسلوالو ډلو داخلول له دې کبله ګټور نه دي:

ـ سياسي شوې اردو، د ناپېيلتوب له حالت نه، چې د جګړه ييزو غاړو د باور د خپلونې بنسټيز توکی دی، د باندې وځي.

ـ د ګڼو وسلوالو ډلو په منلو سره، چې ممکن په دستوري ډول په اردو کې ځای ونيسي له واحدې قوماندې نه د ملي اردو سوق او اداره له ستونزو سره مخامخوي.

ـ په ملي اردو کې د تنظيمي ډلو په ځای نيونې سره، وسلوال پوځ د ناپايه تنظيمي حسابونو د پاکونې د نښتو پر ډګر اوړي. د ملي اردو کدر بايد له تېرو سلطنتي او جمهوري صاحب منصبانو څخه جوړ شي، چې له وروستيو لاس پوځو رژيمونو سره سياسي تړښت ونه لري. د اردو په ليکو کې بايد د خدمت تر بيرغ لاندې د شرايطو پوره کوونکي ځوانان او په پراخه کچه هغه کسان جذب شي، چې يوې نيمې لسيزې جګړې هغوی د هېواد د اقتصاد او فرهنګ په برخه کې په نه کارېدونکو عناصرو بدل کړي دي. دا کسان به په خپله خوښه د اردو خدمت ومني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي اردو به په اوسنيو اضطراري شرايطو کې، چې وزګارتيا د ټولنې د کار د ځواک زياته برخه له ګټې ايستلې ده، د جلب او جذب ځواک ولري.

د ملي اردو په جوړښت کې د دغه اردو د بودجې د لاسته راوړلو مسئله د پام وړ ده، ناپېيلي حکومت پر داسې وخت د سولې د ټينګښت لپاره ددې اردو مرستې ته اړتيا لري، چې له جګړې نه راپيدا شوې ګډوډۍ، له ملي سرچينو او عوايدو څخه د اردو د بودجې لاسته راوړل ناممکنوي. هغه وخت نو د اردو د تمويل او تجهيز يوازينۍ سرچينه بهرنۍ مرستې دي. له هغو خبرونو څخه، چې د هجرت په خپرونو کې خپاره شوي دي، څرګند يږي، چې د اروپايي ټولنې هېوادونه او د امريکا متحده ايالات تيار شوي نه دي، چې د ملي اردو په بيا جوړونه کې له راتلونکي ناپېيلي حکومت سره مرسته وکړي. ددې مرستو په منلو کې به د انډول ساتل په نړيوال کچه د راتلونکي حکومت د ناپېيلي سياست د بنسټ لومړۍ ډبره کېږدي.

موږ تراوسه پورې د وسلوالو ډلو له دريځونو سره له اړيکو پرته، د ناپېيلي حکومت په واسطه، د ملي اردو د بيا جوړونې په برخه کې خبرې وکړې. د وسلوالو ډلو له معضلې سره له رښتينې چلند او د هغوی له بې وسلې کولو پرته به د يو ناپېيلي حکومت تشخص ناممکن وي.

ب- وسلوالې ډلې او د بې وسلې کولو ربړه: د شوروي د يرغل وخت هغه پړاو و، د وسلوالو ډلو شتوالی، چې د ملي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقاومت په برخه کې يې کارنده ونډه درلوده، د توجيه وړ ګرځاوه. له افغانستان نه د شوروي يرغلګرو ځواکونو په وتلو او په ځانګړي ډول په راتلونکي کې د يو حقوقي دولت په ټينګښت سره وسلوالې ډلې د خپل شتوالي منطق له لاسه ورکوي.

همدا اوس د وسلوالو ډلو زياته برخه د هېواد د خاورې د خپلواکۍ او ملي واکمنۍ پر ضد د بهرنيانو د لاسوهنې پر وسايلو اوښتې ده. دا ډلې د سولې د ټينګښت او په هېواد کې د حقوقو پر آرونو د ولاړ حکومت د رامنځته کېدو مخه نيسي.

د افغانستان جيوپوليټيک جوړښت، هېواد تل د لښکرکښيو او فتوحاتو له خطر سره مخامخ کړی دی. په ځينو برخو کې د افغانستان واکمنان ګاونډيو هېوادونو ته د لښکرکښيو سرچينه وه، دا سوبې څه کورنۍ وې که بهرنۍ، د دې سبب شوي، چې د افغانستان د خلکو يوه برخه د تاريخ په بهير کې د سپکې وسلې له کارونې سره په ښه ډول اشنا شي او هغه د ناموس په شان د خپل ځاني او ملي هويت د تثبيتولو د وسيلې په توګه وساتي.

د افغاني ټولنې په هغو سيمو کې چې قبيلې استوګنې دي، کله کله وسله د ټولنيزو شخړو په حل کې د قاضي ځای نيسي.

ددې واقعيت په پام کې نيولو سره، چې پورته ورته اشاره وشوه، د وسلې راټولول، د سولې د بهير تر ټولو ستونزمن پړاو ګڼل کېږي. همدې ستونزې ته په پام لرلو سره ځينې د نظر خاوندان په دې نظر دي، چې د وسلې د راټولونې پر ځای دا اوسنۍ وسلوالې ډلې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولې د ټینګښت د مسوولینو په ډله کې په رسمیت وپېژني. په دې برخه کې لږ تر لږه د دوو الترناتیفونو وړاندیز شوی دی:

ـ د ملي اردو له موازینو سره سم د قوماندانانو د شورا جوړېدل:
دا وړاندیز له دې کبله د تایید وړ نه دی، چې قوماندانان له دښمنو تنظیمونو سره تړلي او په یوه جوړښت کې یې راټولول اسانه کار نه دی. که بیا هم کله چې د قوماندانانو په سازماني سمبالښت کې ستونزې موجودې نه وي، د قوماندانانو د پرېکړو لپاره د ملي اردو تر څنګ د یو بل امنیتي اورګان ځانګړې کول، په یوه سیمه کې د دوو پاچایانو مقوله را ژوندۍ کوي، دا له یوه مسوول لاسه، د سولې د ټینګښت له هیلې سره سمون نه خوري.

ـ د ملي اردو په تشکیل کې د وسلوالو ډلو ادغام بل د پام وړ الترنتیف دی. دا الترنتیف که څه هم له تنظیمونو سره د ډلو د نه پیوستون له ژمنو سره مل وي، په ملي اردو کې په لویه کچه عقیده یي جګړې خپروي او د وسلوالو ځواکونو یو رنګي او یووالی چې په لېږدوونکي پړاو کې د سولې د ټینګښت او حقوقي دولت د بنسټ ایښودلو د دندې سرته رسول دي، کمزوري کوي.

له پورته یادونو څخه دا ټکی څرګندېږي، چې د ملي اردو جوړښت باید د وسلوالو ډلو د درنو وسلو د راټولولو له پروګرام سره یوځای وي. د سپکو وسلو راټولول به د هغو وسلو په ډول چې پر افغانستان باندې د شوروي تر یرغل دمخه له خلکو سره پاتې کېدلې، لږ کم شي او فکر نه کېږي د حکومت د اضطراري پروګرام برخه شي. د سپکو وسلو راټولول هغه وخت د انتقالي حکومت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندو په سر کې راتلای شي، چې له دې اړخه را پيدا شوی خطر د دولت امنيت ته ګواښ وکړي. د سپکې وسلې له پلوه به دا خطر په لږه اندازه محسوس وي.

د بېوسلې کولو پروګرام بايد پړاو په پړاو د عمل په ډګر کې پلی شي. ددې پروګرام د پلي کېدو لومړی پړاو بايد په کابل او د هغه په شاوخوا سيمو کې ترسره شي. په کابل کې د يو ځواکمن مرکزي حکومت ټينګښت به د افغانستان په نورو سيمو کې ددې حکومت د فعاليتونو د ترسره کولو لپاره لاره هواره کړي.

ج- د درنو وسلو راټولول: د درنو وسلو راټولول د لنډ مهالي حکومت له جنجاليزو دندو څخه ګڼل کېږي. ددې کار ستونزه په دې کې ده، هغه تنظيمونه چې خپله سياسي پېژندنه يوازې د وسلې په ساتنې او کارونې کې ګوري او هغه مواضع چې د دې وسلې په واسطه يې تر لاسه کړي دي، په اسانۍ سره له لاسه نه ورکوي. د دې دليل دا هم دی، چې دوی غواړي د واک له دې مورچله د راتلونکو سياسي پېښو پر پرمختګ کنټرول ولري. بهرني لاسوهونکي هېوادونه به هم په دې لاره کې تر خپل ملاتړ لاندې تنظيمونه وهڅوي، خو بيا هم له سختې جګړې نه د سترپا لاملونه، له بې پايلې زور ازمويلو څخه د عقل سر ته راتلل، د دښمنو غاړو د جګړه ييز ځواک کمزوري کېدل او د سولې د منلو د يو ميکانيزم د راوستلو ټول کورني او بهرني فشارونه بايد وي. د درنې وسلې راټولول چې بايد د دې ميکانيزم په منځ کې ځای ولري تر يوه حده د لنډ مهالي حکومت په واسطه د وسلوالو ډلو د باور د جلب په کچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورې اړه لري. په بله وينا بايد د لنډ مهالي حکومت په جوړښت کې د ټولو سياسي ډلو پوره توافق او د انتقالي دورې د دندې (له هغې جملې نه د وسلو راټولول) پرمخبيولو کې دې حکومت ته د وړتيا او واک ورکول په خپله د هغه باور ښکارندوی دی، چې وسلوالې سياسي ډلې به يې پر لنډ مهالي حکومت ولري.

ګومان نه کېږي، چې د لنډمهالي حکومت پر وړاندې دا باور تر دې کچې وي، چې وسلوال ګوندونه ډلې ډلې په خپله خوښه درنه وسله ناپېيلي حکومت ته ورکړي، يوازېنۍ لار، چې هغه وخت ناپېيلي حکومت ته پاتې کېږي؛ د لنډ مهالي حکومت په واسطه د بازار تر نرخه په اوچته بيه د درنو وسلو پېرېدل دي. په دې برخه کې بايد د ناپېيلي حکومت له خوا د نړيوالو موسسو پولي مرسته جلب شي او له دوستو هېوادونو څخه د مرستې په لاسته راوړلو کې د هغوی بې غرضي په پام کې ونيول شي. سربېره پر دې د مرستو پيدا کولو کې بايد لازم انډول مراعات شي.

زموږ په اند له افغانستان نه د شوروي ځواکونو تر وتلو وروسته نور د جهاد او عقيدې جګړې خپل ځای، د تنظيمونو په واسطه د سياسي واک د ترلاسه کولو لپاره پوچو او ناوړه لوبو ته پرې ايښې دی. طالبانو تر يوه حده د دې ورانوونکو لوبو په تګلورو کې کمښت راوست. غالباً هغه کسان، چې په دې ليکو کې وو، د دې ناوړه پېښو بلهاريان (قربانيان) شول. په زغرده د اکثريت ليکو جنګېدل د کومې لوړې عقيده يې هيلې لپاره نه وو، خو په داسې شرايطو کې يې جګړه د ژوند خړوبېدنې وسيله وګڼله، چې جګړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کړکېچ په هېواد کې له روا او اصولي لارې څخه د معاش تر لاسه کول، ډېر سخت کړي وو. دا ډله به چې کولای شو په يو ډول ورته اجير وو ايو ، په اسانۍ سره به تياره شي، چې د يوه مناسب انډول په مقابل کې خپله وسله دولت ته ورکړي.

د کار، دندې، ښوونې او روزنې زمينې په برابرولو ددې ډلې د راتلونکي ژوند په تضمينولو سره به د ټولنې د ګټو د ساتنې لپاره يو بل لامل هم زيات شي.

د ملي اردو د جوړېدو او د وسلې راټولونې پروګرام بايد د افغانستان د پولو د کنټرول له کړنلارې سره پر يوه وخت پلی شي. د وسلو راټولول به تر هغه وخته پورې، چې د وسلوالو ډلو او بهر ترمنځ د تړښت لوژيستيکي او تدارکاتي پُل ويجاړ نه شي، هېڅ درد به درمل نه کړي. له دې کبله نو په کار ده چې:

ـ انتقالي حکومت بايد د سولې د ټينګښت په اړه له لاسوهونکو هېوادو سره په پراخ تفاهم کې وي. دا کار ستونزمن دی، ځکه چې د لاسوهونکو هېوادونو هيله داده، چې د افغانستان شخړه کې د خپلو نږدې دوه لسيزې سياسي پانګې نه په داسې شرايطو کې لازمه ګټه پورته کړي، چې تر څو په هېواد کې په ورو ورو ډول قانوني حکومت ټينګېږي. له يو دوو ډلو سره چې د بهرنيو لاسوهونکو هېوادونو په لمسون ځان د سولې له بهيره ګوښه کوي، د لنډ مهالي حکومت قهرجن چلند بل بد کار دی، لنډ مهالی حکومت بايد د راتلونکي اټکلي ټکرونو لپاره وړ تياری ولري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ د افغانستان د پولو د څارنې لپاره باید د وسلوال پوځ ځانګړې یونټونه (ټولګي) په پام کې ونیول شي. د کورنیو ټولګیو د سمبالښت په برخه کې نړیواله (د ملګرو ملتو او د اسلامي هېوادونو د کنفرانس) مرسته او یا له نړیوالو ټولنو نه د بهرنیو یونټونو تدارک به څه زیان ونه لري.

د- د درنې وسلې د راټولولو لپاره د لازمې نېټې ټاکل: د اور بند څارنه او د وسلو راټولونه د لنډ مهالي حکومت لومړۍ او بنسټیزې دندې ګڼل کېږي. لومړۍ او بسنټیزې په دې مانا چې دا دندې د دې حکومت د نورو دندو د سرته رسولو، د اساسي قانون جوړولو، د لویې جرګې جوړولو، ټاکنو، د مهاجرینو د بېرته راګرځېدو او په پای کې د حقوقو د دولت د جوړېدو لپاره لاره هواروي.

لنډمهالی حکومت د حکومتي تشکیلاتو او ملي اردو د بیا جوړونې او په یوه مانا د خپل ملي او نړیوال دریځ د تثبیت لپاره لږ تر لږه نهه میاشتې وخت ته اړتیا لري. د وسلو د راټولونې د پروګرام پلي کېدنه د دې نهو میاشتو تر تېرېدو وروسته امکان لري. هغه وخت چې د وسلو د راټولونې لپاره به ورته اړتیا وي، د یو کال شاوخوا موده اټکلېږي.

هـ- لنډ مهالی حکومت او د مشروعیت ستونزه: د ملګرو ملتو د سولې په پلان کې، چې د مستیري له لارې یې وړاندیز شوی و، د لنډ مهالي حکومت ټینګښت د لویې جرګې تر جوړېدو دمخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. په دې برخه کې هغه پوښتنه، چې حل یې ډېره ځیرتیا غواړي داده: ایا لنډ مهالی حکومت به د خپلو پرېکړو، (د لویې جرګې تر جوړېدو دمخه) په ځانګړي ډول پر اوربند باندې د څارنې، د امنیتي ځواک په سازماني چارو، د وسلې د راټولولو او نورو لپاره د مشروعیت (د قانون له لارې د کولو او نه کولو د واک لاسته راوړلو) پیدا کولو ته د اړتیا احساس کوي او که نه؟

که چېرې حکومت د لویې جرګې له لارې جوړ شوی وای، دا ستونزه نه پېښېدله، ځکه چې حکومت له لویې جرګې نه، چې د ملي واکمنۍ د حق لرونکی اورګان دی، د باور رایه اخیسته او مشروعیت یې ترلاسه کاوه.

د ملګرو ملتو پخواني عمومي منشي پتروس غالي د افغانستان په باب په خپل کلني راپور کې، چې د **۱۹۹۵**م کال د نومبر پر **۱۹**مه نېټه یې عمومي غونډې ته وړاندې کړ، داسې وویل: ((د مشورتي کمیسیون په اند د یو انتقالي حکومت د ټینګښت لپاره تر ټولو لنډه لار په جګړه کې د ښکېلو غاړو له ناپېیلو او خپلواکو شخصیتونو څخه، د یوې واکمنې جرګې جوړېدل دي.))

د انتقالي حکومت ټینګښت په هغه ډول، چې د دې مشورتي کمیسیون نظر ورکړی دی، په هېڅ ډول د هغو سترو دندو په سرته رسولو کې، چې پر وړاندې یې پرتې دي، له هغې جملې نه د ملي اردو په سازماني چارو، د وسلې په راټولولو او د حقوقي دولت په جوړښت کې د دې حکومت مشروعیت نه تضمینوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په اند مشورتي کميسيون د يوې لويې جرګې د جوړښت اساسي عناصر، د يوې واکمنې شورا په جوړښت کې، چې د حکومت د جوړولو دنده لري، ځای کړي دي. که چېرې ددې عناصرو تر څنګ نور معمول مرکبات يو ځای شوي وای او د واکمنې شورا نوم د لويې جرګې په نوم اوښتی وای، د لنډمهالي حکومت پر وړاندې اصلاً د مشروعيت ستونزه نه رامنځته کېدله.

ددې ستونزې د چټک حل لپاره يوازې يوه لاره پاتې وه او هغه په بېړنيو يا اضطراري شرايطو کې د انتقالي حکومت دريځ ته پاملرنه وه. د سياسي موسسې د پرمختګ بهير په ډاګه کړې ده، هغه حکومتونه، چې په ((بېړنيو شرايطو)) کې د چارو واګې په لاس کې اخلي، د مشروعيت د ترلاسه کولو لپاره د عادي حالت او مناسبې موقعې په انتظار، کولای شي د اجرائيه ځواک دوديزې پرېکړې د پيل کېدو پړاو ته ورسوي.

د حالاتو په عادي کېدو سره انتقالي حکومت ناچار دی، له واکمنې سرچينې (لکه لويه جرګه، پارلمان او نورو) نه د خپل ځان او خپلو پرېکړو لپاره مشروعيت ترلاسه کړي.

د انتقال حکومت ډېرې بنسټيزې دندې، لکه د لويې جرګې جوړېدل او د ټاکنو ترسره کول، چې د دولت د مانيزې او اخلاقي لوړتيا لپاره لاره هواروي، د سولې په ټينګښت کې نېغ په نېغه له انتقال حکومت سره تړلې دي. د سولې ټينګښت په خپل وار سره د ملي اردو له بيا جوړونې او د وسلې له راټولونې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترلي، چې دا په خپله د دولت فزيکي لوړتيا بنسټ ګرځي. انتقالي حکومت د وسلوالو ډلو د يو پراخ او رښتيني تفاهم له ملاتړ او له نړيوالو مرستو پرته، نه شي کولای د لويې جرګې د جوړېدو، ټاکنو، دملي اردو بيا جوړونې او د وسلې د راټولونې ستري دندې سرته ورسوي.

په دې کې شک نه شته، چې د ملي وسلوال پوځ په بيا جوړونې سره کېدی شي دولت په يوه داسې ځواک سمبال شي، چې د خپلې فزيکي لوړتيا د اثبات لپاره ورته اړتيا لري. پر دې وخت به موږ د دولت د اجباري اطاعت شاهدان يو.

د اجباري اطاعت پر ځای د خپلې خوښې اطاعت ترمنځ، په هغه ډول، چې د دولت پر وړاندې د سرې باغي روحيه، د سازښت پر روحيې، مفاهمې او روغې جوړې واړوي، ډېر اوږد واټن په مخ کې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریيم څپرکی

د واک د کلاسیکو بنسټونو ویجاړېدل او د هغو د نویو ملاتړو ځرګندېدل

الف- د واک د کلاسیکو بنسټونو ویجاړېدل:

یو- قبیله او کورنۍ: قبایلو تر کمونیستي کودتا دمخه د ژوند د ښاري کېدنې په بهیر سره په کمه کچه خپل یو څه ټولنیز ځواک له لاسه ورکړ. کمونیستي کودتا د واک د مادي ملاتړ په توګه کرنیزې ځمکې د قبایلو له لاسه بهر کړې. هغوی د جګړې د دوام او د سیمه ییزو وطنونو په پرېښودو سره Deracine شول. سره له دې چې اوس قبایل او د هغو مشران په هېواد او یا تر هېواده د باندې د مهاجرو په کمپونو کې خپله پخوانۍ سیاسي او ټولنیزه اتوریته نه لري، خو بیا هم د ټولنیز ځواکونو د انډول په ساتنه کې د بنسټیز رول لرونکي دي.

په کورنیو کې د کمونیستي ایډیولوژۍ او نورو سیاسي ګوندونو اغېز، له سیاسي نظره د هغوی غړي وپاشل. په دولت کې د دندې ترسره کول او یا له هغه څخه د ځان لرې کول د کورنیو د غړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمنځ د اختلاف بل لامل شو او د هغوی مانیز یو والی یې له منځه یوور.

کمونیستي کودتا د افغانستان ارستوکراتیکو او بوروکراتیکو کورنیو ته چې زیاتره په ښارونو کې د اخلاقي اتوریتې سرچینې وې، تر قومونو او قبایلو څخه زیات زیان ورسوه او په داسې حال کې چې قومونو او قبایلو خپله فزیکي او اخلاقي خپلواکي د افغانستان د فزیکي جغرافیې په حدودو او ګاونډیو هېوادونو کې وساتله، د کورنیو غړي یې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې تیت و پرک شول. څرنګه چې دا کورنۍ زیاتره د هېواد تحصیل کړي او روښانه قشر ته منسوبې وې، د هغوی نشتوالی ((د مغزونو فرار)) د غمیزې ځرګندونه کوي؛ د افغانستان بیا رغونه به له ستونزو او د هېواد د سیاسي مبارزې ډګر به له ناانډولتیا سره مخامخ کړي.

په هرحال ! د شلکلن کړکېچ او جګړې په بهیر کې د نویو شخصیتونو د شتمنۍ او شهرت په شاوخوا کې نوې کورنۍ په افغانستان او بهر کې د جوړېدو په حال کې دي.

د افغانستان په سیاسي جګړه کې د مذهبي شخصیتونو راځرګندېدل له دې پلوه نه دي، چې افغانستان د ملي غوښتنې د پرمخبیولو لپاره سیاسي سړي نه درلودل، بلکې زیاتره په دې خبرې پورې تړلي دي چې:

ـ د روسانو پر وړاندې په وسلوال جهاد کې یوازې مذهبي مشران د مذهبي ولولو ځرګندونکي وو او هغوی په یوازېتوب سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

((د شهادت په ډګر کې)) د مسلمانانو پرګنو د سوق او ادارې ځواک درلود.

ـ مذهبي لاربښوونکو په یوازېتوب سره د افغانستان په چارو کې د اسلامي انترناسیونالیزم پر بنسټ د بهرنیو هېوادونو د اغېز د خپراوي لاره هواره کړې.

ـ یوازې ښاغلیو حضرتانو، ملایانو، مولویانو، مولاناګانو او نورو هر یو په سیمو (نه په ملي کچه) په خپل اغېز سره کولای شول، د افغانستان په چارو کې د بهرنیو مسلمانو هېوادو د ارام او ورو اغېز د خپرولو وسایل شي.

سربېره پر دې د جهاد د دیارلسو کلونو په بهیر کې، ایران، پاکستان خپلې تبلیغاتي دستګاوې او ډله ییز ارتباطي وسایل او سعودي عربستان د تبلیغ په برخه کې لیدني او اورېدني وسایل، د خپلو مرستو د ((شکر ایستونکو)) په واک کې ورکړل. په دې ترخ کې د ملي شخصیتونو د زرغونېدو لپاره ځای پاتې نه شو.

د لویدیزو هېوادونو ماس میډیا د خپلو خپرونو د اصولي تګلارو له مخالفت سره سره د شوروي نظام د واکمنۍ پر وخت په سیاست کې د مذهب په دخالت سره ((مجاهدین)) د دښمن پر لوري د یوې تیارې ((ګولۍ)) په څېر ومیندل او خپل مکروفون او لوډسپیکر یې یوازې د هغوی په واک کې ورکړل. له افغانستان نه د شوروي په وتلو سره لویدیز هېوادونه د دښمن د ماتې موخې ته نږدې شول. هغه وخت یې په ځینو برخو کې خپله پاملرنه د افغانستان په سیاسي چارو کې د مذهب د دخالت مخالفت ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوګرځوله او په تبلیغاتي دستګاوو کې یې د پوهنې او پوهنتون استادانو، بوروکراتانو او ملي شخصیتونو ته د ونډې ورکولو غوښتنه کوله. خو دا کار ډېر ناوخته و.

دوه- شتمني: پر پخوا وختونو د افغاني ټولنې په منځ کې ځمکه، پولي او مالي پانګه د ټولنیز او وروسته د سیاسي واک سرچینې وې. د ځمکې د وېش پر بنسټ د خلکو ډیموکراتیک ګوند اقتصادي پروګرام او پر مالي او پولي پانګې د دولت کنټرول، د هغه دودیز اقتصادي سیستم د پاشل کېدو سبب شو، چې د هغه پر بنسټ ځمکوال او پانګوال د ټولنیز واک سرچینې ګڼل کېدې. د جګړې فشار د افغانستان له داخل نه د پولي او مالي پانګې د زیاتې برخې د ایستنې سبب شو او د ټولنیز ځواک په توګه یې د شتمنۍ اغېز کمزوری کړ.

له دې سره سره په افغانستان کې د ۱۸ کلونو په بهیر کې د ښمنو غاړو ته د بهرنیو هېوادونو پولي، مالي او وسلوالې مرستې د شتمنۍ د نویو سرچینو سبب شوي دي: د تنظیمونو ځینې مشران، د جهاد ځینې قومانداانان، د مهاجرینو په کمپونو کې د بهرنیو پروژو د تمویل او ادارې دنده لرونکي افغان شخصیتونه او یا په هېواد کې نوي اربابان، د سرو زرو پیدا کوونکي ګڼل کېږي.

په ننني شرایطو کې له شتمنۍ څخه یوازې د واک د نورو سرچینو (لکه سیاسي ګوند) د مادي ملاتړ په توګه ګټه اخیستل کېږي، ځکه نو د واک د خپلواکې سرچینې په توګه د هغو رول ډېر کمزوری دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريې- عمر او د ژوند تجربه: پخوا تجربه کار سپين ږيري د خپل ټولنيز ژوند په چاپېريال کې د سترې اخلاقي اتوريتې لرونکي وو. هر کله چې عمر او تجربه د ټولنيز واک له نورو سرچينو، لکه روحانيت، لويې کورنۍ او مخور قوم سره يوځای کېدل، شخص يې د خپلو شاوخوا خلکو د پاملرنې او درناوي وړ ګرځاوه.

د کمونيزم افت، د ژوند د باتجربه سړيو اخلاقي اتوريته کمزورې کړه او په ځينو برخو کې يې هغه له منځه يوړه. په ښارونو کې چې هلته کمونيزم ځاله جوړه کړې وه، د تجربه کارو شخصيتونو د لارښوونکي رول له منځه وړل زيات ځرګند شول. ځوانانو په هغه تبه کې، چې د انقلاب نوم يې پرې ايښی و، پرته ويله او پر خپلو ((پلرونو)) يې د انقلاب ضد، ارتجاعي اند تور لګاوه... د کمونيستي کودتا پر لومړيو کلونو له کومه ځايه چې تجربه کار سړي د ژوند د چاپېريال د پخوانيو جوړښتونو (چې د کودتا په پيل کې په خپلې ځواکمنۍ سره پاتې وو) پر بنسټ د لويو ښارونو په شاوخوا کې د مانيز ځواک لرونکي وو، ځکه نو د جهاد مشري يې وکړه. له دې کبله په هېواد کې وسلوال جهاد له کليو او بانډو څخه پيل او ورو ورو له لويو ښارونو راتاو شو.

د کمونيستانو د تيوريکې او مجردې پوهې له مخې، بې ځمکې بزګرانو ته د ځمکې وېش بايد د انقلاب د دفاع لپاره د بېنوا بزګرانو د باور د جلب سبب شوی وای، ويې نه کړای شول، چې د انقلاب پر وړاندې د پرګنو د قهر څپې کښنوي. د ماهويست شعار؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلیو په واسطه د ښارونو محاصره پلې شوه، خو څرنګه چې د دې محاصرې انګېزه مادي نه وه، د هغه څه پر وړاندې، چې د زیارکښانو انقلاب په نوم نومول شوی و، ترتیب شوې وه، په خپله د داسې ټولنیز مذهبي او ښتون (انقلاب) د څرګندېدو پر نښو بدله شوه، چې نه یوازې د مارکسیزم له هېڅ ډول موازینو سره د توجیه وړ نه وه، بلکې له هغه سره یې په څرګنده تناقص درلود.

څلور- ټکنوکراسي او پوهه: په افغاني ټولنه کې دوا ک له نویو بسنتونو څخه ګڼل کېږي، چې پر (۱۹۰۴) م کال د نویو ښوونځیو له ښوونو سره د پاملرنې وړ وګرځېدل. په هېواد کې د نوې ښوونې له پیل څخه تر نوي کلونو زیاته موده تېرېږي، خو له دې سره سره بیا هم د لوستو کسانو شمېر په سلو کې تر پینځو زیات نه دی او د هېواد د ټولو وګړو په انداز د ښوونځیو او پوهنتون د فارغ التحصیلانو شمېر هېڅ د تصور وړ نه دی.

د خلکو ډیموکراتیک ګوند کودتا د عصري پوهنې د بهیر ورو پرمختګ نور هم ورو کړ او په ځینو برخو کې یې ان ودراوه. ((پر ۱۹۷۸م کال د هلکانو لپاره ۳۰۰۲ لومړني ښوونځي او د نجونو لپاره ۴۵۳ لومړني ښوونځي موجود وو. په داسې حال کې چې پر ۱۹۹۰م کال د هلکانو لپاره ۵۷۰ ښوونځي او د نجونو لپاره ۱۱۷ ښوونځي پاتې وو)).[1]

[1] په فرانسه یې ژبه د افغانستان اخبار مجله، ۱۹۹۲م کال، ۱۷ ګڼه، ۴۰ مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې لپاره چې د کمونیست حکومت له خوا د افغانستان پوهنې ته د رسول شویو زیانونو ښه جاج واخیستل شي، لومړی تر کمونیستي کودتا وروسته د پوهنتون حال او چارو ته یو اجمالي نظر اچوو او بیا د ځوان ښنت په منځ کې د پېژندنې (هویت) د بحران ستونزه تر شننې لاندې نیسو.

۱- د پوهنتون د ښستېزو ارزښتونو ویجاړول: پوهنتون د زده کړې د یوې لوړې موسسې په توګه د په اصطلاح انقلاب په بهیر کې نه جبرانېدونکي زیانونه وزغمل.

پر ۱۹۸۲م کال یانې په افغانستان کې تر کمونیستي انقلاب څلور کاله وروسته د دولت له خوا یو فرمان صادر شو، د هغه پر بنسټ د ښوونځیو د لسم او یوولسمو ټولګیو فارغان، چې د یو او دوو کلونو لپاره یې په خپله خوښه د عسکري خدمت مانه، د وخت په تېرېدو سره هغه کلونه، چې په ښوونځي کې د دوی له فراغت نه پاتې وو، دوی ته د بکلوریا دپلوم ورکول کېده، یانې (په عسکري قطعه کې) د ښوونځي د دپلوم تر اخیستلو وروسته په پوهنتون کې د شاملېدو وړ ګڼل کېدل.

دا فرمان د زده کړې له موسسو سره د چلند په برخه کې د دولت د کلتوري سیاست ډېر ښه څرګندوی و، دا یې ښکاره کوله، چې نور نو د سولې تامین او د سیاسي واک د ټینګښت موضوع د کابل د مارکسیست دولت د ټولو دندو په سر کې وه. که چېرې زده کړې وکولای شي د تش په نامه انقلاب د دفاع په لار کې د عسکري قطعې رول ترسره کړي، ګټنې دوه موخې به ترلاسه شوې وي. یو به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسلوال پوځ د ځواک د پیاوړتیا څرګندوی او له بل اړخه به په ښکاره د فرهنګي موسساتو ساتنه، چې د نظام د پوهې پالنې(!) په سیاسي پېژندنه کې یې مرسته کوله.

پوځي کافډرا یا پوځي څانګه د همدې موخې لپاره د پوهنتون په کدر کې منځته راغله. پر افغانستان باندې د شوروي تر یرغل وروسته د زده کړې په موسسو کې د تدریس او ښوونې په برخه کې ((انقلابي)) بدلونونه رامنځته شول.

ددې بدلونونو ټولیزه موخه په ملي فرهنګ کې د ایډیولوژیک اغېز شیندل او د روس د ښکېلاکیز سیستم د دفاع لپاره د سپاهیانو په توګه د پوهنتون او پوهنې د فارغانو ترلاسه کول وو. دا بدلونونه، چې موخه یې د افغانستان د خاورې او فرهنګ روسي کول وو، له یوې خوا د نویو تشکیلاتو او نوي درسي نصاب په واسطه او له بلې خوا د نوي پرسونل په واسطه پلې کېدل. ددې هر یو بدلون په باب د ویلو ډېر څه شته، په لاندې ډول یې موږ په دې برخه کې د غټو ټکو یادونه کوو:

ــ د پوهنتون د تشکیلاتو او درسي نصاب په برخه کې بدلون: ځینې موسسې د کابل پوهنتون له تشکیل څخه بېلې شوې. لکه انجنیري پوهنځی، د کابل پوهنتون له تشکیل څخه بېل او له پولیتخنیک او تخنیکم سره یوځای شو. طب پوهنځی ((د دولتي طب انستیتوت په نوم))، چې نورې طبي موسسې یې په خپل کدر کې ځای کړې، له پوهنتون څخه بېل او له عامې روغتیا وزارت

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وتړل شو. د پوهنتون د کدر په تشکيل کې نوې موسسې او څانګې زياتې شوې. د ټولنيزو چارو معاونيت او په اصطلاح د افغان شوروي د دوستۍ انجمن له دې جملې څخه دي. په دې ترڅ کې لومړۍ ګوندي سازمان او د مستخدمينو او کارکوونکو صنفي اتحاديې په ټول پوهنتون کې د ګوند د سياسي واک د ساتنې او غځونې دنده ترسره کوله او پوځي کافېرا د محصلينو د پوځي روزنې دنده پر غاړه واخيسته.

تر ۱۹۷۹م کال وروسته د ښوونې او روزنې پوهنځی، چې تر کمونيستي کودتا د مخه له منځه تللی و، بيا جوړ شو.

د ادبياتو او بشري علومو پوهنځي له منځه يوړل شو او د هغه د ځينو څانګو پر بنسټ نوي پوهنځي منځته راغلل: د جغرافيې له څانګې څخه د ادبياتو او ځمکپوهنې پوهنځي راوټوکېدل او د ادبياتو پوهنځي د ښکلو هنرونو څانګه، پوهنځي ته لوړه شوه.

تر ۱۹۸۲م کال وروسته د ټولنيزو علومو پوهنځی د تاريخ او فلسفې او ژورناليزم پر دوو پوهنځيو ووېشل شو. د پوهنتون په تشکيل کې بدلون د سياسي کتنو له کبله و، نه د علمي انګېزې له مخې. مثلاً د روس لاسپوځي رژيم د لنډ فکرۍ او کينې له مخې انجنيري پوهنځی، له دې کبله د پوهنتون له تشکيل نه وايسته، چې هغه يې د خپل رقيب لويديځ هېواد (المان) د سياسي فعاليت ځانګه ګڼله. طب پوهنځی او د هغه په شان نورې موسسې له دې کبله په عامې روغتيا وزارت پورې وتړل شوې، چې په اصطلاح د انقلاب په شرايطو کې د طبابت د علمي اړخ په اندول د هغه اداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخ ته په زيات ارزښت قايل شول. د پوهنتون تحصيلي نصاب هم د ايډيولوژيکو کړلېچونو له ستونزو سره مخ شو او هغه څه چې له پخوا څخه پاتې وو ، له هغو سره په تناقض کې راغی. د روسي ژبې، د مارکسيزم اقتصاد ، د مارکسيزم فلسفه او دې ته ورته نور مضامين الزاماً د ځينو پوهنځيو په درسي نصاب کې شامل شول.

د مارکسيزم د منطق پر لوري دهغو مضامينو د محتوا بدلون، چې په ټولنيزو علومو پوهنځي کې لوستل کېدل، په پوهنتون او له هغې لارې پر ملي فرهنګ باندې د مفکوره يي واکمنۍ لپاره د روس د ښکېلاکيزې ايډيولوژۍ د جبري اغېز څرګندوی دی.

د پرولتاريا د انترناسيوناليزم له آر سره د پوهنتون ايډيولوژيک ترښت، د دې غوښتنه کوله، چې په ټولنيزو علومو پوهنځي کې د افغانستان تاريخ مضمون درسي ساعتونه کم شي. د همدې موضوع لپاره په حقوقو پوهنځي کې زياته هڅه وشوه، چې د معاصر افغانستان مضمون درسي ساعتونه کم شي او پر ځای يې د مارکسيزم د فلسفې او ټولنپوهنې مضامين زيات شي.

روسي ښکېلاک د ځينو پوهنځيو د تحصيل وخت، له هغه څه سره چې د انقلابي شرايطو په نامه ياد بدل، د عيارولو لپاره وروستي کم حد ته راټيټ کړ. مثلاً په طب پوهنځي کې د تحصيل وخت له اوو کلونو څخه پينځو کلونو ته راټيټ شو.

دا کار چې په طب پوهنځي کې له نړيوالو معيارونو څخه مغاير و ، له دې کبله عملي شو ، چې افغانستان ته د طبيبانو د زيات ضرورت له کبله د طب د ډاکترانو زيات کمښت احساسېده. طب

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهنځی به د مستعجل طبي کورس په توګه ((د انقلاب د شرایطو)) د معلولینو او ټپیانو د درملونې لپاره د طبابت بازار ته خپل بې ګټې لښکر وړاندې کړي.

د ازموینې د اخیستلو ډول هم د خلکو ډیموکراتیک ګوند له سیاسي لوبو سره مخامخ شو: د ګوند غړو یوازې په جګړه ییزو فعالیتونو کې د ګډون په پلمه کولای شول هر وخت چې وغواړي وروستۍ ازموینه ورکړي. په بله وینا د ګوند غړي د حاضرۍ د نصاب پر پوره کولو او د ورځني درس پر تعقیبولو مکلف نه وو، د لوړو مقامونو له خوا هغو ته د ازموینې د څووم چانس اجازه ورکول کېده.

د تحصیل معیارونه، لکه د ډپلوم اخیستنه، چې تر کمونیستي کودتا دمخه د دولتي او اداري مرتبو په سلسله کې د امتیاز او پرمختګ د لاسته راوړلو بنسټیز محرک بلل کېده، تر کودتا وروسته یې خپل ځای سیاسي معیارونو ته پرېښود.

په دې مانا، هر چا چې د واکمن کمونیست ګوند غړیتوب ترلاسه کاوه، که څه هم تحصیلي سویه یې نه درلوده، کولای یې شول د خپلې ګوندي سابقې له مخې، داسې سیاسي او اداري امتیازات ترلاسه کړي، چې تر کودتا دمخه یوازې د ډپلوم د خاوندانو لپاره وو. په بله وینا د ګوند د غړیتوب کارت تر تحصیلي سند نه ډېر ارزښت ترلاسه کړ. ځکه نو د پوهنتون هغه فارغ التحصیلان، چې د خلکو ډیموکراتیک ګوند غړیتوب یې نه درلود، سره له دې چې ډپلوم یې لاره، خو په دولتي ادارو کې د امتیازاتو له زیاتې برخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بې برخې شول. مثلاً هغوی په یوه اداره کې الزاماً د یو داسې ګوندي شخص تر امرونو لاندې کار کاوه، چې اصلاً د ښوونځي د زده کړې دوره یې هم بشپړه کړې نه وه.

وروسته تر هغې، چې پوهنې، په اداري سلسله کې د پرمختګ او تولنیز امتیاز د ترلاسه کولو د طبیعي محرک په توګه خپل ځای ګوندي اړیکو ته پرېښود، پوهنتون ډېرو محصلینو ته د پوهې د زده کړې د تولنې پرځای، د اردو له خدمت نه د تېښتې د یو پناه ځي حیثیت پیدا کړ. په داسې حال کې، چې ښځینه محصلینو له هغه نه د یو ښکلاییز او تشریفاتي ځای په توګه کار اخیسته.

د ثور کودتا ددې زمینه برابره کړه، چې په اداره کې لوېې څوکۍ چې مخکې د تجربې او دپلوم خاوندانو ته ورکول کېدې، د بې تجربې او بې دپلومه ګوندي اشخاصو له خوا ونیول شي. ددې لپاره چې ګوند پورې تړلي عناصر په هغو دفترونو کې، چې دوی یې د بې دپلومه آمر په توګه دندې سرته رسولې، د هغو کسانو پر وړاندې، چې دلوړو تحصیلي سندونو او دپلوم په لرلو سره یې ټیټه (د مادونی) دنده سرته رسوله، د ناراحتۍ احساس ونه کړي او د حقارت عقده ورته تکلیف ور نه کړي، ګوند د هغو د تحصیلي او تعلیمي نیمګړتیاوو د بشپړونې په لټه کې شو او ددې موخې لپاره یې شپې پوهنځي جوړ کړل. په شپې پوهنځیو کې غالباً د مدرسینو په توګه د ګوند د منسوبینو له خوا د ورځنیو درسونو جوول شوې برخه شاګردانو ته وړاندې کېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دقیقو اټکلونو له مخې د کابل پوهنتون د شپې محصلینو په سلو کې ۸۰ برخه د خلکو دیموکراتیک ګوند منسوبین او د خاد کارکوونکي وو. د دولت موخه دا وه، چې خادیستان په راتلونکي کې ((د ځراغ لرونکو غلو په توګه)) د هغه څه له ارزښتونو څخه، چې د انقلاب په نامه یادېدل د ((علمي)) دفاع لپاره تیار کړي.

په داسې شرایطو کې، چې پوهنتون له یوې خوا تجربه کار علمي کادرونه او له بلې خوا د لوړې علمي سویې فارغ التحصیلان له لاسه ورکول او درسونه د ځرنګوالي او څومره والي له پلوه سخت راټیټ شوي وو، د روس لاسپوڅې حکومت په دې لټه کې شو، چې په ځینو پوهنځیو کې د تحصیل پوړۍ ماسترۍ او ډاکترۍ ته لوړې او په مزارشریف او هرات کې دوه نور پوهنتونونه جوړ کړي. دې کار د پوهنیزو ارزښتونو د دفاع په لار کې د دولت دروغجنه ځانښودنه په ډاګه کوله.

د علمي پرسونل په برخه کې بدلون: تر کودتا وروسته پوهنتون تر لسو څخه د زیاتو کلونو په موده کې خپل دوه پر درې برخې تجربه کار استادان او علمي کدرونه له لاسه ورکړي وو.

هغه وخت چې افغانستان د روسي عسکرو تر واکمنۍ لاندې و، روسي استخباراتي اجنټانو د استاد او پروفیسر په نوم د پوهنتون د پخوانیو استادانو ترڅنګ د تدریس دنده پر غاړه اخیستې وه. پر ۱۹۸۲م کال هغوی پرته له دې چې د لوړو زده کړو وزارت له خوا پوهنتون ته معرفي شي، نېغ په نېغه یې له شوروي سفارت نه پوهنتون ته مراجعه کوله او د خپلې خوښې مضمونو د تدریس

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه يې کوله. پر همدې کال د روسانو د دې خپلسرۍ او زورواکۍ پر وړاندې د يو شمېر با درده او بادرکه استادانو له خوا عکس العمل وښودل شو. د دې عکس العمل تشکيلاتي چوکاټ د افغانستان د استادانو او ښوونکو ((دولتي ضد او انقلاب ضد)) اتحاد و.

د دې کتاب ليکوال د دې اتحاديې غړيتوب درلود. د ۱۹۸۲ م کال د مۍ پر ۲۱مه د دې ټولنې غړي تر څارنې لاندې راغلل. د دې کرښو ليکوال په لس کاله زندان محکوم شو، چې له هغې جملې نه يې پينځه نيم کاله د څرخي پله په زندان کې تېر کړل.

په هر حال! د تدرسي کدر د کموني بله برخه د پرچم ډلې په واسطه تر سره شوه. پرچميانو د پوهنيز واک او ان اخلاقي اهليت له لرلو پرته د مقررۍ د فرمانونو پر بنسټ، چې له ګوندي اورګانونو څخه يې ترلاسه کول. د تدريسي کدر د ګومارنې په لايحه کې د څرګند شويو پړاوونو له تېرولو پرته، خپل ځان پر پوهنتون باندې تحميلاوه. هغوی د هغو تجربه کارو استادانو پر ځای، چې يا زندان ته بيول شوي وو او يا تښتېدلي وو، د تدريس دنده پر غاړه اخيسته. بيا نو په تدريسي کدر کې د ګومارنې د مقررۍ د تطبيق پوښتنه، چې د تدريس د ډېرو با استعداده مينوالو د جذب ډاډمن ضمانت و، مطرح نه وه.

پرچميانو د روسانو په مرسته د پوهنتون د پخوانيو قوانينو او مقرراتو پر بدلولو لاس پورې کړ. د دې بدلون پر بنسټ د پوهنځي د استادانو په غونډه او د پوهنتون په علمي شورا کې د ګوند د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازي ګڼون حتمي شو. د خلکو ديموکراتيک ګوند غړو له دې امتياز نه په ګټې اخيستو سره، د پوهنتون د مشرۍ پر علمي او اداري پرېکړو خپل ايډيولوژيک اغېز خوروه. علمي ترفيع، په بهر کې تحصيل، په بهرني کنفرانس او سيمينار کې ګډون، د ګوند د منسوبينو د موافقې له ترلاسه کولو پرته امکان نه لاره.

د پوهنتون روسي مدرسينو د ګوند يانو په مرسته د ټولنيزو علومو په پوهنځيو په ځانګړي ډول د افغانستان د تاريخ په اړوند مضمونونو کې زموږ د هېواد د تاريخ د مسخه کولو لپاره لويه دسيسه جوړه کړه. د افغانستان د وروستيو اويا کلونو د مخه پېښې له هغې جملې نه د ملي خپلواکۍ ترلاسه کول د شوروي د ۱۹۱۷م کال د انقلاب په محور کې تفسير شول. د افغانستان تاريخ په اړه پر درسي کتابونو په ټوليز ډول بيا کتنه وشوه. لنډه دا چې هڅه وشوه په شاګردانو کې د يو خپلواک، لرغوني او له وياړه ډک تاريخ لرونکي هېواد د اتباعو په توګه، د ملي غرور او روحي خپلواکۍ روحيه له منځه يوسي. هڅه وشوه د محصلانو په ذهن کې دا ښکېلاکيزه مفکوره ننباسي، چې افغانستان يوازې د روسيې تر پوځي او سياسي ملاتړ لاندې کولای شي، د يو نه تجزيه کېدونکي او خپلواک هېواد په توګه پاتې شي.

له نېکه مرغه ناپوهو، بې تجربې او کم علمه ګوندي مدرسينو او د هغوی روسي ملګرو د دې ځواک نه درلود، چې په بېلابېلو برخو کې ستنډرډ درسي کتابونه تاليف کړي. هغوی په ډېرو برخو کې له ناچارۍ له هغو کتابونو ګټه اخيسته، چې تر کودتا د مخه د باتجربه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د علمي واکمنو استادانو له خوا تاليف شوي وو او د پوهنتون په فرهنګ کې يې د يوې ځلېدونکې ډيوې په توګه، د انقلاب په تيارو کې خپله لار پرانيستله. په دې ډول په تدريس کې د روسانو او د خلکو ډيموکراتيک ګوند د منسوبينو نيمګړتيا او د يو شمېر کمو پخوانيو استادانو شتوالی ددې سبب شو، چې په ډېره لږ کچه په پوهنتون کې د تدريس علمي او اېژکتېف تسلسل وساتل شي.

د کمونيستانو تر کودتا وروسته له عسکري خدمت څخه بهر ته د ښوونځيو د فارغ التحصيلانو تګ او د ښوونځي تر فراغت وروسته پوځي خدمت ته د ګوند د ځينو منسوبينو تګ، د هغو کسانو شمېر چې په پوهنتون کې د لوړو زده کړو د ادامې لپاره تيار وو، ډېر راکم کړی و، ځکه نو ټولو ته په پوهنتون کې د شاملېدو چانس نه ورکول کېده. له دې کبله د پوهنتون د نويو شاملينو او شاګردانو کانکور، د ډېرو با استعداده شاګردانو د پلټنې او ارزونې د لويې وسيلې په توګه خپل ارزښت له لاسه ورکړی و.

زه (ددې اثر ليکوال) چې د نږدې شپږ کلن زندان د تېرولو تر يوې وقفې، د روسانو تر لښکرکشۍ وروسته يو ځل بيا په حقوقو پوهنځي کې پر تدريسي چارو وګومارل شوم، متوجه شوم، چې زما شپږ کاله مخکې درسونه په غوږ ډول هغو شاګردانو ته، چې له ښوونځي څخه په نيمګړي تعليم پوهنتون ته راغلي وو، د پوهېدنې (هضم) وړ نه دي. له دې کبله مې له ناچارۍ، د درسي نوټونو او لکچرونو سويه تر وروستي ممکن بريده راټيټه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټکی هم د یادونې وړ دی، چې تر ۱۹۸۲م کال وروسته د دقیقو اطلاعاتو پر بنسټ خاد هر کال خپل ۳۰۰ تنه اجنټان د کابل پوهنتون د بېلابېلو پوهنځیو په لومړیو ټولګیو کې د شاګرد په نوم شاملول. دې شاګردانو چې زیاترو یې د بکلوریا سندونه په لاس کې نه لرل، په خپل وار سره د شاګردانو د سویې کچه راټیټه کړه. خادیستانو د راپورونو د برابرولو، د اعتصابونو او مظاهرو د له منځه وړلو، د دولت د مخالفو استادانو د درسونو د ګډوډولو د لمسون، د درسونو د سیاسي او ایډیولوژیک کنټرول او د سیاسي وژنو او چاودنو د ترسره کولو دندې لرلې.

د خاد د وژنو او چاودنو زیاتره موخې د خپل دښمن خلق ګوند د غړو له منځه وړل وو. ځکه چې یوسفي (د حقوقو پوهنځي رئیس) او سعیدي (د پوهنتون رئیس) د پرچم ډلې د توطیې قربانیان وو.

په پوهنتون کې د خاد د ستنو په پیاوړتیا کې د اسدالله حبیب (پر هغه وخت د پوهنتون رئیس) د کی، جي، بي د دې پېژندل شوي ګوډاګي رول باید له یاده ونه ایستل شي.

له پورتنیو خبرو څخه دا څرګندېږي چې:

ـ هغه ګډوډي چې تر کودتا وروسته د پوهنتون په علمي نظام کې را څرګنده شوه، د دې سبب شوه، چې د څومره والي او څرنګوالي له پلوه د درسونو سطحه راټیټه شي: کم تجربه او نیمګړو مدرسینو په ځانګړي ډول د حکومتي ګوند غړو او دې سره سره اکثرو استادانو تر کودتا دمخه په انډول د سمستر تر پایه خپلو شاګردانو ته څلوېښت فیصده درسونه ورکول، ځکه نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاګردانو سویه د ۴۰ فیصدو زده کړې په لړلو سره د پخوا په انډول تر ۲۰ فیصدو پورې راټیټه شوې وه.

ـ پوهنتون د خپل کدر تجربه کار پرسونل دوه په درې برخه له لاسه ورکړه. دا کار د دوستو هېوادو د فرهنګي مرستو په غوځېدو سره، د پوهنیزو څېړنو د پروژو د پرمخوړلو د ګډوډۍ لامل شو او د درسونو پر څرنګوالي یې ناوړه اغېزه وکړه.

ـ پر پوهنتون باندې د کمونیستانو د لس کلنې ایډیولوژیکې واکمنۍ په بهیر کې موږ له پوهنتون څخه د زرګونو لاقیدو، پاسیف او ټیټ سویې ځوانانو د فراغت شاهدان وو، چې له خپلې راتلونکې څخه یې روښانه لرلید نه درلود. له دې ځوانانو سره باید په زرګونو هغه ځوانان هم یوځای شي، چې په پخواني شوروي او ختیزې اروپا کې پر زده کړه بوخت وو. دا محصلین به د فرهنګي خپلواکۍ د یوې ناجوړې پینې په توګه افغانستان له ناوړه بدلونو سره لاس او ګرېوان کړي.

لکه څنګه چې یادونه وشوه، پوهنتون او د افغانستان د لوړو زده کړو موسسو د روسي یرغلګرو د کلتوري انقلاب تر ټولو درانه ګوزارونه زغملي دي، د پوهنتون بیا رغونه چې د یو ملي حکومت دنده به وي په راتلونکې کې ټینګو هڅو ته اړتیا لري. له هغې جملې:

د هغو پوهنتونو حذفول، چې د منځته راتلو دلیل یې سیاسي کتنې وې نه کلتوري. شورویانو غوښتل چې د قومونو (د روسانو په انډ ملیتونو) خپلواکه فرهنګي پېژندنه، د ملي فرهنګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندنې ځای ونیسي، چې په دې ډول د فدرالیزم د یو سیاسي جوړښت لپاره لاره هواره شي. د فرهنګي اړتیاوو او د هېواد د راتلونکي پرمختګ د اړتیاوو پر بنسټ د پوهنتون ساتنه او د سیاسي او تش په نامه پوهنتونو لغوه کول به په راتلونکي کې د فرهنګي چارواکو د پاملرنې وړ ټکي وي.

افغانستان ته د شلو کلونو لپاره د درېو پوهنتونو شتوالی: د کابل پوهنتون، د ننګرهار پوهنتون او د هرات پوهنتون پوره دي. ددې درېو پوهنتونو بیا رغونې ته پاملرنه چې د کمونیستي جګړې د غمیزې په ترڅ کې په پوره ډول زیانمن شوي دي، زموږ لپاره به د راتلونکو ۲۰ کلونو په بهیر کې ښه بوختیا رامنځته کړي.

ـ د بهرنیو مرستو راجلبول او د اړیکو د سیستم بیا رغونه: د تدریسي کدر لپاره د اړیکو د سیستم پر بنسټ د دوستو هېوادونو د پروفیسرانو ګومارل.

ـ د یو پلان طرح: مثلاً د مهاجرو او له بهر مېشتو افغانانو څخه د تدرسي کدر د بشپړونې لپاره درې کلن پلان او ددې موخې لپاره:

الف- د پوره معاش ټاکل او د هغو د ساتنې لپاره وړ ضمانت ورکول.

ب- هغه شمېر استادانو ته، چې په جهاد کې د برخې اخیستنې له کبله زنداني شوي وو، د اکاډمیکو مکافاتو (لکه امتیازي معاش) ورکول. ګڼ شمېر استادان د جهاد په بهیر کې شهیدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي دي. د هغوی پاتې کسان باید د مقاماتو د ښې پاملرنې وړ وګرځي.

ج- د هغو استادانو لپاره، چې په بهر کې د خپلو کورنیو د لیدو هیله ولري، د مسافرت د مساعدو لارو چارو برابرول.

د- د استادانو علمي اثارو د چاپ د امکاناتو برابرول.

د پوهنتون اوډلې (منظمه) او پلانیزه بیا جوړونه د یو ریاست لکه د پوهنتون د بیا جوړونې ریاست په نوم د جوړېدو غوښتنه کوي. دا ریاست به دنده ولري، چې د پوهنتون د بیا جوړونې لپاره مثلاً یو څلور کلن پلان تر لاس لاندې ونیسي.

په هرحال! د کمونیستي واکمنی په بهیر کې د خلکو قهرجنو ډلو، په داسې حال کې، چې پر پخوا وختو ښوونکي او ښوونځي ته د پوهې د ترلاسه کولو د وسایلو او د دولتي څوکیو د نیولو د وسیلې په توګه زیات ارزښت ورکاوه او د همدې موخې لپاره یې خپله ځمکه او کلیوالي کور، ښوونځي ته د مرستې په توګه ورکول او خپل زامن یې د ښوونځي د دېوالونو او چتونو د جوړولو لپاره د خپلې خوښې کار ته هڅول، د خپلواکۍ، هېواد، دین او ناموس په حق کې سپکاوی یې د نوې پوهې پر غاړه واچاوه او ځینو ښوونځیو ته یې اور ورته کړ، خو دې سره سره اوس هم ښوونکی، استاد، زده کړې او تحصیل ته، د درنښت مثبتې اغېزې، د پرګنو په ذهنیت کې له منځه نه دي تللي. ددې درناوي یوه برخه کولای شو په اسلامي ښوونه او د بډایه ملي فرهنګ او اخلاقو په جوړښت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولټوو. دا لاندې بیت له دین سره د پوهې د نه شلېدونکي پیوند څرګندوی دی:

چو شمع از پی علم باید گداخت
که بی علم نتوان خدا را شناخت

خو بنسټپال اسلام زیاتره مذهبي فقو ته د ټولنیز او سیاسي باور ترلاسه کولو د مرکزونو په توګه پاملرنه کوي او (اهل حل و عقد) ته چې د دیني علومو له پوهانو څخه جوړه شوې ده، د ټولنې اداره په همدې اشخاصو پورې تړي او د ښوونځي او پوهنتون فارغ ته په دویمه درجه اهمیت ورکوي.

منځلارې روحاني ټولنه هڅه کوي، چې پر دیني پوهانو باندې د ډېر لګونې ترڅنګ د پوهانو، ټکنوکراتانو، د پوهنې او پوهنتون د پوهانو په راټولونې سره خپلې ټولنیزې ستنې پراخه کړي او دې ټکي ته په کتنې سره، چې افغاني ټولنه په اکثریت ډول له منځلارو مسلمانانو څخه ډکه ده، د ټاکنو په شرایطو کې، د یو بې رقیبه سیاسي ځواک په توګه څرګند شي. ځکه نو منځلاري تنظیمونه د ولسواکۍ د ارزښتونو منلو ته ډېر لېواله ښکاري.

۲- د پېژندنې (هویت) کړکېچ او له هغه څخه راپیدا شوې پایلې:

په افغانسان کې هغه کوچنیان، چې د (۱۹۷۸م کال د کمونیستي کودتا) په پیل کې زېږېدلي دي، پر ۱۹۹۷ م کال د ځوانۍ پر عمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

یانې اتلس کلنۍ ګام ږدي. ددې ځوانانو زیاته برخه د درس او تعلیم له نعمت نه بې برخې ده.

هغه کوچنیان، چې د کمونیستي کودتا په پیل کې د ښوونځي په لومړي ټولګي کې شامل وو، اوس (۱۹۹۷م کال) د څلېرویشت کلنۍ عمر ته رسېدلي دي. هغوی له لوست او زده کړې نه بې برخې دي.

هغه کوچنیان، چې تر کمونیستي کودتا وروسته له افغانستانه ګاونډیو هېوادو ته په مهاجرت مجبور شوي، شاوخوا اتیا په سلو کې نالوستي او نا زده کړې پاتې شوي دي، هغوی هم اوس د ځوانۍ عمر ته رسېدلي دي. یوازې د هغوی کورنیو کوچنیان، چې په افغانستان کې تر قتل او وژنو وروسته پر مختللو صنعتي هېوادونو ته مهاجر شوي دي، د لوست او زده کړې امکان یې پیدا کړی دی، په بهرنۍ ژبه او پردي فرهنګي چاپېریال کې د دوی لوست او د زده کړې څرنګوالی په خپله یو بحث پارونکې مسئله ده، چې وروسته به په دې برخه کې ځینې ټکي وړاندې شي. اوس دا ټکی د یادونې وړ دی، چې نالوستي او د ځوان پښت د زده کړې کمی، هغه پښت چې باید د خپل مټ او ځواکمن مغز په زور نه یوازې د ټولنې له سر او څېرې څخه د جګړې ګرد او غبار لرې کړي، بلکې لازمه ده، چې هغې ته د هیلو وړ ډینامیزم او خوځون هم ورکړي، دا هغه ستره ستونزه ده، چې د هغې د حل لارې د امکاناتو په لټون پسې باید همدا اوس فکر وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی- په افغانستان او ګاونډیو هېوادو کې افغاني ځوانان. د افغانستان او د ګاونډیو هېوادو ټولنیز چاپېریال د دې ځوانانو د فکري تشکل سرچینې جوړوي. کله چې موږ د ځوانانو پر فکري تشکل او په افغانستان کې د ټولنیز چاپېریال په باب خبرې کوو، ژر تر ژره مو په ذهن کې د کمونیستي او مسلمانو حکومتونو ښوونیز او روزنیز رول ګرځي. دا ښوونیز او روزنیز رول له مدرسې، ښوونځي او پوهنتون څخه بهر، چې ټول هېواد پر کنډرو بدل شوی، ځوانانو ته د ډله ییزو وسایلو (ماس میډیا) له لارې د رسېدنې او اغېزې وړ دی. هغه څه چې له ماس میډیا څخه د کمونیستي او مسلمانانو حکومتونو په واک کې پاتې وو او دوی د هغو په واسطه په تبلیغ لاس پورې کاوه او په یو ډول یې له خلکو سره اړیکي ټینګول، راډیو وه او تر یوه حده ټلویزیون و.

د راډیو او ټلویزیون له پروګرامونو څخه زیاتره د دروغجنو او تېر ایستونکو تبلیغاتو له لارې د حکومت د فزیکي شتوالي د اثبات لپاره ګټه اخیستل کېده او د خپرونو روښانوونکي او روزنیز اړخ ته یې کمه پاملرنه کېده.

د راډیو او ټلویزیون له لارې له غرض نه ډک یو ډول تبلیغات د دې سبب شوي وو، چې خلک زیاتره د بهرنیو راډیوګانو اورېدو ته لېواله شي، خو دې سره سره بیا هم د خپرونو تداوم او د کورنیو څپو د چارو ښه والی، د دې سبب شوي وو، چې افغاني راډیو ټلویزیون هم د خلکو په منځ کې اورېدونکي او لیدونکي ولري. هغه هم په دې شرط چې برېښنا یې درلودله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هېواد کې د کړکېچ د بهیر په اوږدو کې، حکومتي راډیوګانو تل د جګړې اړوند خبرونه او وسلوالې نښتې، د خپل خبري پروګرام په سر کې خپاره کړي دي، د نژادي کینې، مذهبي دښمنۍ او طبقاتي جګړې او د تنظیمي دښمنۍ لمسون تل د راډیو له څپو نه د ځوانانو ذهنیت، چې اکثراً نالوستي او یا نیم لوستي وو، مسموم کړی دی. له همدې ناوړه فکري لارې څخه، تنظیمونو او دښمنو سیاسي ډلو، د ځوانانو او تنکیو ځوانانو په کړیو کې، د سرتېرو د راټولولو پراخه کړنلاره پلې کړې ده.

اخلاقي انحرافات او په ځانګړي ډول پر مخدره موادو ککړتیا چې وزګارتیا او نالوستۍ یې د ودې زمینه برابروي، د ځوانانو په منځ کې په چټکۍ سره دود شوي دي. د عیني شاهدانو په وینا د کمونیست حکومت اردو، د کابل د ۱۹۹۲م کال ایتلافي ادارې او جهادي تنظیمونو په لیکو کې جګړه مارانو د ښې جګړې د ترسره کولو لپاره د چرسو او تریاکو تر نشې لاندې ټوپک ته لاس وروړ.

کوچنیان چې په پاکستان او ایران کې د افغان مهاجرینو په مېشتغالو (کیمپونو) کې د ځوانۍ عمر ته رسېدلي، د هغوی نړۍ لید د کډوالو د کیمپونو په چاپېریال پورې تړلی دی، د دې ځوانانو لږ شمېر په دیني مدرسو کې د شاملېدو امکان ترلاسه کړی دی. د هغو طالبانو ذهني راټولونې، چې د مذهبي درسونو د لوست چانس ورته په لاس ورغلی دی، یوازې د شرعي موضوګانو په باب دي. په ټولیز ډول په ګاونډیو هېوادو کې استوګن افغان ځوانان په بدمرغۍ او غریبۍ کې لوی شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهرنيو مرستو د هغوی بيولوژيکي اړتياوې تر ډېره کمه حده خړوبې کړي دي، خو د هغوی د فکري، رواني، مانيزو او عقيده يي اړتياوو د ډاډ او خړوبونې لپاره هېڅ مرجع موجوده نه وه.

په کيمپونو کې مهاجرو افغان ځوانانو تر ډېره کمه حده د خپل کار له لارې ژوند خړوب کړی دی. هغوی ډېر ستونزمن ژوند لري، دې ځوانانو چې خپل ښي او چپ لاس پېژندلی، د مهاجرت، راشن (جيرې) جهاد، تنظيم، اسلام، الحاد، شيعه، سني، پښتون، تاجک، هزاره، توغندي، ماين، کلاشينکوف او نورې خبرې يې په خولو کې ګرځي.

مهاجرو ځوانانو ډوډۍ د ملګرو ملتونو له کمېشنرۍ نه خوړلې او ډانګې يې د پاکستان او ايران د پوليسو له خوا. هغوی که هر کله د ټولنيز مقام د ترلاسه کولو هيله ولري، هغه به يوازې همدا وي، چې ډېر ښه ((ملا)) ورځخه جوړ شي.

د جهاد بهير او د اسلامي انترناسيوناليزم تبليغاتو، په پوره ډول د ځوانانو په ذهن کې د اسلام د سياسي افسانه يي يووالي پر لوري د عاطفي ترېښت ذهنيت پېچکاري کړی دی. ځکه نو هغوی ته افغانستان د هېواد په توګه مطرح نه دی، هغوی ته افغانستان، فلسطين، الجزاير، کشمير او بوسنيا د اسلامي نړۍ د خاورې په توګه چې شريعت په کې جهاد فرض کړی دی، د بحث وړ دي. په دې ترڅ کې د هېواد په توګه د افغانستان دفاع، د الحاد له خطر سره د نورو مخامخو هېوادونو په اندول هېڅ غوره والی نه لري، خو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړتیا د جغرافیایي دښمنیو په نیت د سرتېرو د کیمپونو د جوړولو لپاره وه.

د ټـولنیزو شـخړو د اواري، هېـواد پـالنې، د ښـځو درنـاوی، د لویانو درناوی، مېلمه پالنې او نورو چارو کې د جرګې د رول منـل، د هغو ټولنیزو ارزښتونو برخه ده، چې کورنۍ او قبایـل یـې خپلـو زامنو ته لېږدوي. په نننۍ افغانسـتان کې د ځوانـانو لپـاره د کـورنۍ او قبیلې د روزنیز چاپېریال رول، د دغو دوارو جوړښـتونو د پاشـل کېدو له کبله ډېر کمزوری شوی دی: ډېرو کورنیو او قبیلو د کورني او بهرني مهاجرت له کبله د خپـل واک او اغېـز جوړونکي تـوکي لـه لاسه ورکړي دي. د ځینو کورنیو مشران پـه جګـړو کـې وژل شـوي او یا یې په زندانونو کې شـتمني لـه منځـه تللـې ده، ځکـه نـو پـه هېـواد کې، په اوسنیو شرایطو کې د ټولنیزو واحدونو په توګه، د کـورنۍ او قبیلې رول، د ځوانانو د روزنیز او فکري تشـکل پـه برخـه کـې لـه پخـوا سره د پرتلې وړ نه دی، خـو کـورنۍ او قبیلـې پـه هېـڅ ډول د افغانستان د خلکو په عامه ذهنیت کې خپل ټولنیز اعتبـار لـه لاسـه ورکړی نه دی. د ځوانانو په منځ کې به د پلرونو او د قوم د مشرانو د نصیحتونو اورېدونکي لږ وي، خو په ټولنه کې باید د هغو له مثبت انعکاسه ډاډه واوسو. د لویې جرګې نومونـه (اصـطلاح) د ځوانـانو لپاره د پوهېدو وړ نه ده، خو د عامو خلکو په معتقداتو کـې دهغـې پر لوړ مقام پوره باور دی.

دویـم- پـه لویـدیزو هېـوادو کـې افغـاني ځوانـان: د دې ځوانانو په منځ کې، هغـه چې پـه افغانسـتان کې د ثـور د کودتـا پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل کې زېږېدلي وو او تر یو دوه کلونو وروسته له خپلو کورنیو سره لویدیزو هېوادونو ته راوکوچېدل، د ۱۸ او ۱۹ کلونو عمر لري. هغوی د مهاجرینو په کوربه هېوادونو کې لوست او زده کړې کړې او ثانوي زده کړو ته رسېدلي دي. دا مهاجر ځوانان د هغې ډلبندۍ په اندول، چې د دې بحث په پیل کې ورته اشاره وشوه، لږې ټولنیزې او رواني ستونزې لري. هغوی غالباً د کورنیو د پالنې تر سیوري لاندې ژوند کوي او په ورو ورو ډول یې د پردي تعلیمي او ټولنیز چاپېریال تر اغېز لاندې فکر او دماغ د همدې ټولنې او چاپېریال بڼه خپلوي.

د ټولو هغو ځوانانو لپاره، چې په لویدیزو هېوادونو کې یې پناه اخیستې، د ښوونې او روزنې چانس برابر شوی نه دی، د دې مهاجرینو یو شمېر، چې د افغاني ښوونځیو او پوهنتونونو له خپل نابشپړ تعلیم سره مهاجر شوي دي، نېغ په نېغه د کار بازار ته لاره پیدا کړه، په لویدیزو هېوادونو کې مهاجر ځوانان پر خپلې ملي ژبې نه پوهېږي او یا ورو ورو هغه څه چې په کړنۍ ژبه یې زده کړي وو، هېروي. هغوی غالباً په پردۍ ژبه خبرې او لیک کوي. یوې واحدې کورنۍ ته منسوب دوه تنکي ځوانان، چې په دوو بهرنیو هېوادونو لکه فرانسې او امریکا کې یې ژوند کړی، د یوه او بل ژبې سره اشنایي نه لري. د ساري په توګه د کاکا زامن په یوه ژبه خبرې کولای نه شي.

کورنۍ د ټولو ځوانانو ته د ملي ژبې او فرهنګ د لېږد یوازینۍ سرچینه ده. کورنۍ اکثره د خپل ژوند د اړتیاوو د پوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو په ستونزه کې داسې ډوبې دي، چې د خپلې کورنۍ د غړو لپاره ډېر کم کلتوري رول لوبولای شي. کورنۍ په هېڅ ډول د دې وس نه لري، چې د پردي فرهنګ پر وړاندې، د ملي فرهنګ په واسطه د ملي او اسلامي کلتور او ژبې ساتنه وکړي او د خپلو زامنو په ذهني تشکل کې د پردي چاپېريال، پوهنتون او ښوونځي د اغېزو مخه ونيسي.

تقريباً په ټولو پرمختللو صنعتي هېوادونو کې مهاجر افغانان د زده کړو لپاره د هغو مرکزونو له لرلو څخه چې لږتر لږه د مهاجرينو زامن په اوونۍ کې څو ساعته د افغاني کلتوردود او لوست زده کړي، بې برخې دي.

که چېرې داسې مرکزونه وي هم، په سختۍ سره د لويديځ جادوګر، ان ناروغ کلتور د اغېزو مخه نيولای شي. د ګوتو په شمار يو شمېر مذهبي مدرسې، چې په دې لټه کې دي د مهاجرو افغان بچو لپاره د شريعت اصول زده کړي، بايد له دې خبرې نه مستثنی وګڼل شي. خو دا مدرسې غالباً د ديني مضمونو له تدريس سره سر و کار لري او په داسې نصاب کې د افغاني عمومي کلتور کوم څرک نه شته.

په هرحال ! د زده کړې چاپېريال او ټولنيز چاپېريال په لويديزو هېوادونو کې د مهاجرو ځوانانو دوه روزنځايونه دي. زموږ زامن په پردي هېواد کې په پردۍ ژبه، د کوربه هېواد ترانه زمرمه کوي، د بهرنيو پوهانو او هنرمندانو نومونه اخلي. د لويديځ له تاريخ سره نږدې کېږي او له افغاني ټولنې څخه ورو ورو لرې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور نو د خوشال خان خټک، احمد شاه بابا، مولانا بلخي، خواجه عبدالله انصاري او د افغانستان د تاریخ نورو په سلګونو پوهانو او واکمنو نومونه د ځوانانو لپاره الهام بښونکي نه دي. هغوی د هېواد له کلتور، تاریخ او جغرافیا څخه ناخبره دي. د مهاجرو ځوانانو پېژندنه (هویت) په رښتیا له سخت خطر سره مخامخ ده.

د کلاشینکوف او زورواکۍ پښت، نالوستی نسل، له افغاني کلتور څخه ناخبره نسل، د هېواد له تاریخ نه ناخبره نسل، له ماضي سره ناتړلی نسل، د ملي احساس نه درلودونکی نسل، بې هېواده او بې هویته نسل او داسې نور د هغه ځوان پښت ځانګړنې دي، چې د طبیعت د قانون پر بنسټ باید د افغانستان راتلونکی په لاس کې ونیسي او د هېواد د بیا رغونې ګټورې دندې پر مخ بوځي.

د یو هېواد لپاره تر دې ستره بدمرغي نه شته، چې د هېواد د چارو واګې، له ټولنې څخه پردیو عناصرو لاسو ته وسپارل شي.

په خواشینۍ سره زموږ هېواد باید د ټولنې د بنسټیزو ارزښتونو د زیاتې پاشنې د مخنیوي لپاره هغه پښت، چې د جګړې ظلم او افت، له پوهې او لید څخه بې برخې کړی دی، د راتلونکي افغانستان په اداره کې له فعال رول څخه محروم کړي، ګنې هغه دنده چې ځمکني او اسماني قوانین یې د ټولنې د روغ ژوند د دوام د تضمین لپاره ځوان پښت ته ورکوي، لعنتي جګړه هغه له هغو څخه بېرته اخلي. که چېرې سوله نږدې هم وي، نو افغانستان باید لږ تر لږه له شلو نه تر دېرشو راتلونکو کلونو پورې د ځوانانو د یو بل پښت تر رسېدو پورې په لویو چارو کې د زاړه عمر د پښت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسیله یانې د هغه پښت په وسیله، چې دودیز قوانین هغوی د متقاعد قشر په نامه د فعال ژوند په حاشیه کې راولي، اداره شي. متقاعد پښت د ځانساتي پښت دنده لري، هغه ټپونه به چې د انقلابي پښت له خوا زموږ ټولنې ته رسېدلي، درمل کړي. دا پښت د تېر، حال او راتلونکي ترمنځ د اړیکو د پله په توګه دنده سرته رسوي. د زیات عمر لرونکی پښت راتلونکي ته د ټولنې د ساتنې وړ د هغو دودیزو ارزښتونو، چې د کمونیستي انقلاب له افت نه روغ پاتې دي، لېږدونکی ګڼل کېږي. عمر خوړلی پښت په حقیقت کې د روح د ارامۍ لپاره یو داسې ژوندی موزیم دی، چې لږ تر لږه د افغانستان د معاصر تاریخ په پاڼو پورې اړه نیسي.

په دې کې شک نه شته، هغه ټولنه چې د سپین ږیرو سرو او سپین سرو ښځو په لړزېدونکو لاسونو اداره شي، طبیعي ده، چې د خوځون او پرمختګ نوښت به ونه لري، خو بله چاره نه شته. جګړې او ټولنیز کړکېچونه ناوړه او نا طبیعي بدلونونه پر ټولنې زغمي او هغه ټولنیز انډول، چې د سولې په بهیر کې رامنځته شوی، په بې رحمۍ سره له منځه وړي.

ب- د واک د نویو ملاتړو څرګند بدل:

یو - جهادي تنظیمونه: له مکتبي بنسټپالو مسلمانانو پرته زیاتره جهادي تنظیمونه، د کمونیستي یرغلګرو پر ضد د جهاد د ادامې د شرایطو زېږنده وو، په افغانستان کې د شوروي پوځي او وروسته سیاسي واکمنۍ، زموږ خلک له ډېرو بهرنیو هېوادونو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځانګړي ډول له مسلمانو هېوادونو سره د دښمن د يرغل د ماتولو د ګډ هدف لپاره د پيوستون او يووالي په ليکه کې ودرول.

د بهرنيو هېوادونو بې دريغه پولي، مادي، سياسي، تبليغاتي او پوځي مرستو، جهادي تنظيمونه د سياسي واک په ستر ځواک او د کابل د کمونيست حکومت پر نه تسليمېدونکو دښمنانو واړول. مجاهدينو ته د افغانستان جهاد ((اخروي اجر)) او د تاريخي وياړونو د ترلاسه کولو د وسيلې او بهرنيو هېوادونو ته د نړيوال کمونيزم د ماتې پر حربې بدل شو. د بهرنيو هېوادو ډله ييزو ارتباطي وسايلو، له مذهبي شخصيتونو نه سياسي ليډران جوړ کړل.. په دې جګړه کې د افغانستان ملي او مسلمانو شخصيتونو او د تېرې بوروکراسۍ د لويو شخصيتونو د تبارز لپاره ځای نه و، نه د هغوی په خوله څوک د جهاد ډګر ته تلل.. له افغانستان نه د روسانو ځغلول د مټ ځواک ته اړتيا درلوده، نه د استدلال او عقل ځواک ته.

له نښو نښانو (په ځانګړي ډول د لويديزو هېوادونو د مرستو له بندېدو) څخه داسې ښکاري، چې لويديزو هېوادونو د روسانو په واسطه د افغانستان د پوځي اشغال پر وخت د جهادي تنظيمونو ملاتړ، د هغو جګړه ييز رول ته د پاملرنې له مخې کاوه او جهادي تنظيمونه يې د جګړې د وخت سرتېري ګڼل. لويديز هېوادونه يو وخت په دې لټه کې شول، چې د هېواد له پخوانيو بوروکراتانو او ټکنوکراتانو څخه (د سولې د وخت) د زېرمه ييز ځواک په توګه کار واخلي.

د سولې اردو پوځي وسايل او امکانات نه درلودل او د جهادي تنظيمونو له ملاتړ پرته ناممکنه وه، چې کوم کار ترسره کړي. ځکه نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغاني ټولنې د دوو قشرونو ترمنځ يو والی د يوې نه پوره کېدونکې اړتيا په توګه رامنځته شو. د کابل کمونيست حکومت د خپلو استخباراتي اجنټانو له لارې تل هڅه کوله، چې د افغانستان د پوهنې (معارف) خاوندانو پر وړاندې د اسلامي تنظيمونو کينه راوپاروي او پر پوهو اشخاصو باندې د کفر او الحاد د تورونو په لګولو سره چې غالباً ناروا دي، د ټولنې دوو قشرونو ترمنځ اختلاف پر دښمنۍ بدل کړي. هغه وخت به نو په اصطلاح (پلار وطنه ملي جبهه)، چې وروسته د ملي جبهې په نامه ياده شوه د يوه ډاډمن سياسي پناه ځي په توګه د ښوونځي او پوهنتون د روڼاندو پرمخ خپله غېږ پرانيزي.

لکه څنګه چې دمخه يادونه وشوه، قومي او قبيله يي پولو جهادي تنظيمونه يو له بله بېلول، دا تنظيمونه هېڅکله هم د يو واحد سازمان (ګوند يا متحدې جبهې) په چوکاټ کې سره راټول نه شول او نه يې مهربانه روڼاندو ته خپله غېږ پرانيسته. هغوی هېڅکله د افغان ملت د ټوليزو ايډيالونو او ټولو هيلو منعکسوونکي نه وو او په خپلواک ډول يې د هېواد د ادارې ځواک نه درلود.

طالبان په دې لټه راووتل، چې افغانستان د تنظيمونو له شره وژغوري، خو دوی هم کوم دقيق، ټولنيز، سياسي او اقتصادي پلان نه لري.

دوه- **جهادي قوماندانان:** د ټولنيز او سياسي واک نوي ډاډ ځايونه وو، چې په عملي توګه يې د جهاد د پوځي چارو د پرمخبيولو دنده لرله. په داسې حال کې، چې قوماندانان له سياسي او پوځي پلوه تنظيمونو پورې تړلي وو، له خلکو سره د تنظيمي مشرتوب د اړيکو واسطه ګڼل کېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې حال کې چې جهادي تنظيمونه د سولې د يوې ستراتيژۍ په جوړولو او د يوې رښتينې سياسي لارې په موندلو بريالي نه شول او خپل تګلوري او سازماني يووالي يې رامنځته نه کړای شو. د جهادي قوماندانانو د خپلواک عمل په برخه کې د کورنيو او بهرنيو فشارونو بار مخ په زياتېدو شو. له همدې کبله قوماندانان دوه درې ځله په يوه ګډه جرګه کې سره راټول شول، خو له دې پوځي کانفدراسيونونو څخه هم په زړه پورې سياسي پايله تر لاسه نه شوه. د قوماندانانو د خپلواکې کړنې رامنځته کول (د جهاد د يوې لسيزې په بهير کې له تنظيمونو سره د هغوی د پولي مالي او پوځي تړښت له کبله) په هغه اندازه ناممکن وو، لکه د هغوی ترمنځ سياسي يووالی، ځکه چې د دښمن له خوا د تنظيمونو ترمنځ قومي، سيمه ييزو، ژبنيو او مذهبي اختلافونو ته لمن وهل کېدله.

د قوماندانانو له ګډو جلسو او د نظر له تبادلې، نه يوازې د تنظيمي پيوستون د تامين لپاره، د سياسي فشار د يوې وسيلې په توګه، په داسې شرايطو کې کار واخيستل شو، چې د کابل کمونيست حکومت د تنظيمونو ترمنځ خپلمنځي اختلافونه د واک د لېږد لپاره يوه پلمه ګڼله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلورم څپرکی

د جهاد په بهير کې قهر او روغه

الف- قهر:

يو- د کلاشينکوف او ستهنګر نسل: د افغانستان تاريخ له ډېرو خونړيو پېښو سره مخ شوی دی. د شوروي او د هغه د لاسپوڅي حکومت پرضد دولس کلنې جګړې او د دښمنو تنظيمونو ترمنځ نږدې شپږ کلنې جګړې د ټولنيزو او سياسي شخړو په حل کې د قهر او زور کارول، پر يو ډول ميخانيکي عادت بدل کړي دي.

د خپلواکۍ، هېواد او اسلام د لارې اکثرو جنګياليو د خپلې ځوانۍ د وخت زياته برخه د مورچل تر شا تېره کړې ده. هغه هلک چې پر ۱۹۷۸م کال د جهاد د ګډون په نيت په ديارلس کلنۍ کې د ښوونځي شپږم ټولګی خوشی کړ، اوس (۱۹۹۷م کال) دوه دېرش کلنۍ عمر ته رسېدلی دی.ده په دې عمر کې هر هغه څه چې له ښوونځي څخه يې زده کړي وو، هېر کړي او د خپلې کورنۍ له غړو لرېوالي ورته خطرناکې نيمګړتياوې زېږولي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ډول جنګياليو زړونه هغو کسانو ته، چې د ښارونو په منځ کې يې د ښوونې او روزنې له نعمت او د خپلې کورنۍ په غېږ کې له ژوند څخه خوند اخيستی، په يوه مانا د ښېراز ښاري ژوند له امکاناتو يې ګټه اخيستې او له مجاهدينو سره يې څنګ په څنګ په جهاد کې برخه نه ده اخيستې، له عقدو او غچ اخيستنې ډک دي.

((د کلاشينکوف او ستېنګر پښت)) چې د قهر، کينې او زور په غېږ کې د ځوانۍ عمر ته رسېدلی، د ښارونو ودانۍ پر توغنديو ولي، د دښمن له اسيرانو سره نه پخلاکېدونکی دی او تيار نه دی هغه وياړونه، چې د برچې په زور يې ترلاسه کړي له نورو بې احساسه مکتبيانو او بوروکراتانو ((فرصت غوښتونکو او نندارچيانو)) سره وويشي. حق د هغوی پر خوا دی، خو د يو هېواد د ادارې لپاره، چې جګړې د هغه د شتمنۍ زياته برخه له منځه وړې وي، يوازې د نېک احساس، نړه ګروهمنتيا (اعتقاد) او د ځواکمنو متو لرل، پوره نه دي. بايد له دې بې درکه او بې درده لښکر (زموږ حکم عمومي نه دی، قلموال مجاهدين ترې بېل دي) له هغو سره چې اکاډميکه پوهه او تخصص لري، جوړ راشي. دا د وخت غوښتنه ده که څه هم د جهاد غوښتنه به نه وي.

دوه- تروريزم په سياست کې د جنايت د هڅې ښکارندوی:

تروررېزم[1] هم د افغانستان د نولسمې پېړۍ په تاريخ

---

[1] په دې بحث کې تروريزم د سياسي هدف لپاره د نفس د وژنې په پراخه مانا که د يو فرد له خوا وي که د دولت له خوا، کاربدلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې، هغه وخت چې د سلطنت دستګاه د شهزادګانو او دښمنو واکمنو د رقابت له خطر سره مخ وه، د تاج او تخت د مدعيانو له خوا د دښمن له لوري د متوجه خطر د له منځه وړلو تکتيک په نوم کارېدلی دی. د تاريخ په دې پړاو کې د واک له لاسه وتلو غم او د واکمنۍ د مقام ساتلو هيلو، کورني عواطف تر پښو لاندې کړل او په ځينو برخو کې يې د قومونو او قبايلو ترمنځ پر نېکو اړيکو ناوړه اغېزه وکړه، په داسې حال کې، چې د نولسمې پېړۍ په اوږدو کې سياسي تروريزم د دښمن د بېوسلې کولو دود او دوډول و، د تاج او تخت د مدعيانو د پاملرنې وړ و، د شلمې پېړۍ په پيل کې تېک هغه وخت، چې افغاني ټولنې د با اعتباره رژيمونو د ټينګښت پر بنسټ سياسي ثبات پيدا کړی و، د مطلقيت پر وړاندې د سياسي مبارزې په برخه کې، پټ اپوزېسيون د سياسي مخالف د ځرګندوی په توګه، خپله لار پرانيستله.

سياسي تروريزم د شلمې پېړۍ په اوږدو کې په يو ډول، نور هم پرمختللي پړاو ته ورسېد. په دې مانا چې تر دې پېړۍ دمخه په داسې حال کې چې تروريزم، د شخصي غچ اخيستنې له مخې د ځاني (انفرادي) کړنې (اکټ) ځرګندوی و، تر هغې وروسته له يو لړ ګروهو څخه، چې د ټاکلي سياسي سازمان په چوکاټ کې يې انعکاس موندلی و، د دفاع د تکتيک په توګه ځان ځرګند کړ. دې سازمان ته د سياسي واک تر لاسه کول او يا يې ساتل د زياتې پاملرنې وړ و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر افغانستان باندې د شوروي يرغل د نښو نښانو له کبله، سياسي تروريزم ته له قهر نه په ډکه دود ديزه افغاني ټولنه کې د ښې ودې زمينه برابره شوه. د دې ودې لاملونه دادي:

ـ د ولسواکۍ او خپلواکۍ د موازينو او سياسي شعور د ودې نشتوالی، ددې پرځای چې دوی خپل سياسي مخالفين په دې قانع کړي، چې د سياسي غونډو د جوړېدو او د ټاکنو صندوقو ته، چې تراوسه لا جايز او دود نه وو، ولاړ شي، يو بل ته مورچل نيول غوره وګڼل.

ـ د تروريزم په القاح او سياسي وېرې په خپرولو کې د تاريخ د زده کړې رول:

ـ د سياسي او ټولنيز کړکېچ پر ناروغۍ د افغاني ټولنې اخته کېدل، چې د هغې په بهير کې د ژوند تېر جوړښتونه پرته له دې، چې نوي ارزښتونه يې ځای ونيسي، تر پوښتنې لاندې راغلل، دې کړکېچ د قانون او دولت د واکمنۍ وېره له منځه يووړه او د شخصي غچ اخيستنې او ځينې وخت يې د عقيده يي تروريستي جګړې لپاره په داسې شرايطو کې لاره هواره کړه، چې جګړې د مذهب اخلاقي ملي سوزولې وې، د ايډيولوژۍ او اخلاقو ارزښتونه لا دومره ژور شوي نه وو، چې د دولتي پوښتنې او د قانون د واکمنۍ تشه ډکه کړي.

ـ د ژوند د دوام لپاره د مهاجرو افغانانو مادي او اقتصادي اړتياوې بهرنيو لاسوهونکو هېوادونو له دې اړتياوو نه ((د اجيرو تروريستانو)) د ګومارنې لپاره ناوړه ګټه واخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځينو برخو کې د بهرنيو هېوادو سياسي هدفونو د تروريستانو له سياسي موخو سره سمون وخوري. بهرنيو هېوادو ځينې وخت له ټاکلو افغاني سياسي ډلو سره يوځای پر ترور او وېرې خورولو لاس پورې کړي.

ترور غالباً له سياسي پلوه دوه هدفه درلودل: يو د دښمن په ليکو کې د وېرې او وحشت رامنځته کول، دلته يوازې د سياسي شخصيتونو له منځه وړل مقصد نه دي، بلکې د دښمن ټوله شتمني هدف ده او بل د يو شخصيت په شاوخوا کې د يو عقيده يي بهير په وده کې د همغه شخصيت د فزيکي ترور له لارې د خنډ رامنځته کول. په افغانستان کې د خپلواکۍ تر ګټلو وروسته په نږدې اتو لسيزو کې د دولت د ځينو مخالفينو ، د دولت پر وړاندې زياتره د ترور له لومړني ډول ګټه اخيستې ده. په داسې حال کې چې د ترور دويم ډول زياتره د مطلقه واکمنو په واسطه د سياسي اپوزېسيون سره په چلند کې د پاملرنې وړ و او (د مستبدو واکمنو په اند) په زړه پورې پايلې ترې لاسته راغلي دي.

د خپلسرو واکمنو له خوا سياسي ترور، چې پر دولت باندې واکمن حقوقي فرهنګ کې ورته د اعدام[1] نوم ورکړ شوی، د خپلې خوښې نتيجو د ترلاسه کولو ستر علت په دې کې دی، چې زموږ په

[1] اعدام (د قانون پر بنسټ جوړ شويو نظامونو کې) له قانون نه د سرغړاوي او (استبدادي نظامونو کې) د واکمن له ارادې نه د سرغړاوي په مقابل کې تر ټولو سخته سزا ده، ترور د خپلسرې واکمنې ډلې له نظره له هغه اعدام څخه عبارت دی، چې له واکمن (برحال حکومت) نه د سرغړونې په مقابل کې ورکول کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته پاتې هېواد کې د خانواکۍ او ارباب رعيتۍ ټولنيز قبيله يي جوړښت ته په پاملرنې سره، د يوې ډلې د باور وړ شخصيتونو باندې مفکوره يي معتقدات راټولېږي. څرنګه چې دا شخصيتونه د سياسي سازمانونو او تشکيلاتو په منځ کې ځای نيسي، د هغو په فزيکي له منځه وړنې سره اړوند سياسي سازمان او تشکيل پاشل کېږي. په دې شرط چې نوموړی سازمان د لارښوونکي شخصيت تر وژنې وروسته د ټولنيز ځواکمن ملاتړ خاوند شوی نه وي:

ـ د لومړي مشروطيت غورځنګ (پټه ملي ټولنه)، چې پر ۱۹۰۳م کال جوړ شو، تر درې کلن پټ فعاليت وروسته ونيول شو، د هغه ۴۳ تنه غړي د امير حبيب الله خان په وسيله ووژل شول او يا زنداني شول. غورځنګ عملاً له منځه يووړل شو.

ـ د دويم مشروطيت غورځنګ پر ۱۹۱۱م کال جوړ شو. دا غورځنګ پر پادشاه باندې د خپل يو غړي (عبدالرحمن خان لودين) د ناوړه ناکام قصد له امله د لومړي مشروطيت پر برخليک اخته او تار په تار شو.

ـ مترقي ډيموکراتيک ګوند د خدای بښلي ميوندوال تر وژنې وروسته ونه کړای شول، په ښو ودرېږي او خپل ژوند ته دوام ورکړي. که څه هم د يوې نيمې ميلادي لسيزې په اوږدو کې د ((مقاومت)) د جريدو په خپرېدو سره ددې ګوند د پاتې شونو غړ څه نا څه پورته شو، خو ګوند هېڅکله بيا راژوندی نه شو.

ـ د سردار محمد داود د ملي غورځنګ ګوند (۱۹۷۷)م کال د هغه له وژلو سره (۱۹۷۸م کال اپريل) له منځه لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ د خلکو ډيموکراتيک ګوند د نورمحمد تره کي او حفيظ الله امين په وژنې سره تباه کوونکې ګوزار وخوړ. هغه څه چې د ((پرچم)) ډلې تر نامه لاندې يې څو کاله فعاليت وکړ د (وطن ګوند) د نامه له نظره، سياسي تګلارې او عقيده يې آرونو يې له لومړۍ طرحې سره ډېر زيات توپير درلود او په واقعيت کې د يو بل مستقل ګوند د رامنځته کېدو څرګندوی و.

ـ په زيات ګومان د کابل مسلمان ډوله ادارې، د خپلو خاديستو ملګرو په وسيله د **۱۹۹۵**م کال پر نومبر د تفاهم او ملي وحدت شورا د رهبرۍ غړو جنرال عبدالحکيم کټوازي او وزير محمد ځدراڼ وژنه، د تفاهم شورا د فعاليت د سستيا سبب شوه. نوموړې شورا په داسې حال کې، چې پخوا يې په منظم ډول د افغانستان د ورځنيو ګرمو پېښو په اړه کنفرانسونه جوړول او خبرتياوې يې صادرولې، په يو واريز ډول د چوپتيا او تمېدو له خطر سره مخ شوه. دا خبره که چېرې د شورا د سياسي پايته رسېدو په مانا نه وي، نو ضرور خو به يې د فعاليت په بهير کې د ځنډ څرګندوی وي.

په افغانستان کې د محمد داود د کودتا له پيل نه د شوروي د لښکر کشۍ تر لومړي کال پورې، د اوو کلونو په بهير کې شپږ دولت رئيسان يا صدراعظمان وژل شوي دي. پر همدې وخت لړ تر لړه څلور ناکامې کودتاوې کشف او په سلګونو تنه عاملين يې ځپل شوي. دا لړۍ د سياسي واک د ترلاسه کولو ډيموکراتيکو لارو چارو (ټاکنو، لويې جرګې...) ته د افغاني سياسي شخصيتونو د نه پاملرنې ښکارندوی او د واک د ترلاسه کوونکي په توګه، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولتي تروريزم د منلو ځرګندوی ده. په بله مانا تروريزم د دولت د سياست په ارکانو کې مناسب ځای پيدا کړی دی.

د افغانستان د ستونزې نړيوال کېدل او د هېواد د پېښو په تګلوري کې د سيمې د هېوادونو لاسوهنې، تروريزم پر داسې يوې حربې بدل کړ، چې د بهرني هېواد په لاس د هغه د دښمن هېواد تر ملاتړ لاندې سياسي شخصيتونه وځپي. دا سياسي شخصيتونه، چې د نورو په معامله کې خپل ژوند په وړيا ډول له لاسه ورکوي، افغانان دي. له ښو ښانو څخه ځرګند يږي، چې سعودي عربستان پورې د افغاني ډلو ځينې تړلي سياسي شخصيتونه د ايران د دولت له خوا ترور شوي او يا د هغه پر عکس.

په پاکستان کې د ضياءالحق او نوازشريف حکومتونو د آی، اس، آی په واسطه د پخواني پاچا د پلويانو، افغان ملتپالو او په عمومي ډول پېژندل شويو روڼاندو د ترور (وژنې) منظم پلان تر لاس لاندې نيولی و.

د هندوستان دولت، چې د افغانستان د کورنيو سياسي پېښو پر مختګ يې له نږدې تر څارنې لاندې و، له شک پرته يې د کابل د ((واد)) په ملګرتيا په پاکستان پورې د تړلو افغاني ډلو د عناصرو په وژنه کې بنسټيز رول لرلی دی.

د افغاني شيعه ګانو کړيو ته د منسوبو عناصرو وژل، د سنيانو پر يوې ډلې باندې د تور پورې کول، په زيان منونکې افغاني ټولنې کې د دوو مذهبونو د پلويانو ترمنځ د بې اتفاقۍ او دښمنۍ رامنځته کول، د هغو هېوادونو په واسطه ترسره کېږي، چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان له کړکېچ نه د ګټې اخیستنې هیله یې د افغاني ټولنې د کورنیو مذهبي او قومي بې اتفاقیو او دښمنیو په دوام پورې تړلې ده. په همدې ډول د یو قوم او قبیلې د سرېو وژل او پر بلې قبیلې او قوم باندې تور لګول، په بهرنیو هېوادو پورې د تړلیو افغان تروریستانو په واسطه د قومي بې اتفاقۍ د اور ګرم ساتل، د نوموړو هېوادو د ګټو د پاللو مانا ورکوي.

بهرني هېوادونه د افغاني ټولنې له داخلي، قومي، قبیله یي او مذهبي اختلافونو څخه د ګټې اخیستنې په کار کې د سیاسي ډلو ترمنځ چې اکثره د قوم، قبیلې او مذهب له مخې جوړ شوي دي، د دښمنۍ او واټن د لاسختولو لپاره په افغانستان کې د نږدې شلو کلونو کړکېچ په بهیر کې ډېر بریالي وو. سیاسي تروریزم او د دې تروریزم د یوې حربې په توګه له افغانانو نه ګټې اخیستنې، د بهرنیو هېوادونو بریالیتوب تضمین کړی دی.

د اسلامي تنظیمونو په خپل منځي اړیکو کې کړکېچ، د تروریستي پېښو د اټکل په اړه د جالبو او هم دروغجنو پېښو د ښکاره کېدو سبب شوی دی: هغه وخت چې د دې کتاب لیکوال په پېښور کې استوګن و (۱۹۹۰م او ۱۹۹۱م کلونه) د ښاغلي مجددي د ملي نجات جبهې او ښاغلي حکمتیار د اسلامي حزب ترمنځ اړیکي ډېر کړکېچن وو. د اسلامي حزب یو غړي ماته روایت وکړ، چې: ((زموږ ګوند پر دې نږدې وختونو د خپلو استخباراتو یوه پراخه شبکه د حضرت صاحب د مصونیت د تامین لپاره موظفه کړې ده. موږ تشویش لرو، چې د حزب دښمنان به ښاغلی مجددي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور کړي او په دې برخه کې به د حزب له بد شهرت نه په ګټې اخیستو سره خپله ګناه زمونږ پر غاړه راواچوي.)) ما د ټوکو په بڼه وويل: ((د اټکل له مخې، ښاغلي مجددي به د ښاغلي حکمتيار د ځان د دفاع لپاره همدې ته ورته هڅه کړې وي...))

زما دوست وويل: ((حزب د بل چا مرستې ته اړتيا نه لري)). ما ورته وويل: ((مقابل لوری)) ستاسو له اړتيا نه چندان خبر نه دی او ضرور يې د حزب د امير د امنيت د تامين لپاره لازم تدبيرونه نيولي دي...

په افغانستان کې د کمونيستي واکمنۍ د بهير په اوږدو کې د شوروي کې، جي، بي او د کابل خاد او واد د ترويستي موخو د ترسره کولو لپاره زياتې پيسې لګولې دي. ((خاد)) او ((واد)) د ترويستي توطيو د ترسره کولو له لارې څو هدفونه تعقيب کړي دي:

ـ په سياسي برخه کې د قدرت د انحصار او واک د ساتلو لپاره د مخالف اپوزيسيون د سياسي شخصيتونو له منځه وړل.

ـ د دښمن پر ليکو د سياسي فشار راوړل.

ـ د قومي او مذهبي بې اتفاقۍ رامنځته کول.

ـ له يوې خوا د اسلامي تنظيمونو ترمنځ د دښمنۍ زمينې برابرول او له بلې خوا د پوهنې او پوهنتون تحصيلکړيو منځلارو مسلمانو ملتپالو او د ياد شويو عناصرو وژل او پر اسلامي ډلو د هغوی د وژنې تور لګول (دا حکم عام نه دی، ځينې اسلامي تنظيمونه هم د اخرت د اجر (!) په ګټلو کې د سر لوڅو او بې پروا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو د وژلو له لارې، د کابل د حکومت په جرم کې شریک دي) ترسره شوي دي. د خلکو ډیموکراتیک ګوند په دې ډول غوښتي دي، چې باید د پلار وطنې جبهې یا ملي جبهې پرانیستې غېږ د قلموالو مجاهدینو پناه ځای معرفي کړي.

په هرحال! دا چې د سیاسي وژنې لامل د کابل حکومت وي او که په بهرنیو هېوادونو پورې تړلي اسلامي تنظیمونه، د پوهو مجاهدینو په منځ کې د وېرې او وحشت د فضا د رامنځته کېدو سبب شو. د تروریزم پر وړاندې له جګړې تېښته د دې کته ګوری، مجاهدینو طبیعي عکس العمل او پاسیف و، چې د هغه د دوام لپاره یې لاره هواره کړې ده.

تر تروره ډېره وېرونکې خبره، د هغو سیاسي ډلو په واسطه په راتلونکي افغانستان کې د سیاسي واک د نیولو تصور دی، چې د مخالفینو پر وړاندې له وژنې (ترور) څخه ((د سیاسي مبارزې د تکتیک)) په نوم کار اخلي. له دې ډلو نه د جوړ حکومت په سیاسي تګلاره کې به له ډېر لږ مصونیت او سیاسي خپلواکیو څخه د ګټې پورته کولو لپاره کوم ځای او فضا مطرح نه وي.

جګړه او ټولنیز کړکېچ او تر دې لوړ د ټولنیز ژوند د جوړښتونو او ارزښتونو راټیټېدل، قومي، قبیله یي او مذهبي اختلافونو، د کینې او غچ اخیستنې د احساس زیاتون، د ولسواکۍ پر آرونو نه پوهېدنې، په افغاني ټولنه کې د تروریزم د ودې مساعده روانې زمینه برابره کړې ده او تروریزم یې د سیاسي موخو د پرمختیبولو د عادي وسیلې په توګه بدل کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور او وېره خپرول، د مخالف لوري د ايمان او پوهې د ټينګې واکمنۍ پر وړاندې د ماتې خوړلې تروريست د کمزوري منطق د چلند ښکارندويي کوي. تروريزم په سياست کې د جنايت د اکټ د ښبې په توګه تېر مهال پر دې نه دی بريالی شوی، چې د خپلواکۍ د ابدي ارزښتونو، برابرۍ او عدالت د ترلاسه کولو لپاره د انسان د مبارزې خنډ شي او په راتلونکي کې به هم بريالی نه شي.

ب- روغه: تر يوې لسيزې زيات جهاد، د دې سبب شو، چې ټول جهادي تنظيمونه خپل غړي وسلوال کړي او له دې وسلې، نه يوازې پر دښمن باندې د ګوزار، بلکې ځينې وخت د خپلمنځي اختلافونو لپاره ګټه پورته کړي.

وسلوال خلک، چې د وسلې له کارونې سره روږدي شوي دي، په دې خبره قانع کول، چې د سياسي تاو تريخوالي د له منځه وړلو لپاره له قهر شيندلو پرته بله لار (لکه ټاکنې، رفرنډم، لويه جرګه) هم شته، ډېر سخت کار دی، خو ناممکن نه دی. هغه څه چې لږ څه ستونزمن ښکاري، دا دي چې: موږ هغه وسلوالې ډلې چې تل يې په خپلو ځانګړو سيمه ييز اغېزمنو برخو کې فعال ژوند کاوه، د انتخاباتو له پايلې نه د اکثريت د راپيدا شويو نظر درناوي ته راوبولو. د اکثريت د واکمنۍ منل او د مخالف (نه دښمن) لږکي په واسطه د نه کولو د امر ترسره کول، (د دوديزو جرګو له لارې) تعاملي يا (په اوږده واټن کې د هغې د زده کړې او القاح له لارې) اکتسابي پديده ده. د نړۍ شلو کلونو جګړې، د ټولنې د دوديز ژوند زياتو ارزښتونو ته پرته له دې چې د ولسواکۍ نوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړښتونه يې ځای ونيسي، زيان اړولی دی، خلک د ولسواکۍ له يوې ډېرې بنسټيزې پديدې يانې د رايې له حق څخه د ګټې اخيستلو تمرين نه لري. تر ۱۹۲۱م کال (د لومړي ليکلي اساسي قانون تر تطبيق) وروسته د ۱۹۷۸ م کال تر کمونيستي کودتا پورې يانې تر نيمې پېړۍ نه په لږ زياته موده کې رايه ورکوونکي (هغه په سلو کې ۲۰ کسان، چې د رايو حق يې درلود) يوازې درې ځله (په ۷مې، ۸مې او ۱۲مې دوره کې) د رايو ورکولو صندوقونو ته تللي دي، خو هغه ټاکنې، چې د ولسواکۍ د ښوونې په نيت ورڅخه تبليغاتي ګټه اخيستل کېده، تر لسو ځلو زياتې اعلان شوې دي.

ځکه نو زموږ په هېواد کې پر ټاکنو ډېره لګول، هغو ته د عقيده يي او رواني لارو چارو تر برابرولو دمخه ګټوره، پايله نه ورکوي. د هغه پښت لپاره، چې د خپلې ځوانۍ د عمر په زياته برخه کې يې، د ټوپک له ډز پرته بل هېڅ شي، د سياسي فضا چوپتيا نه ده ماته کړې او د خپل ژوند په اوږدو کې يو وار هم د رايو ورکولو صندوقونو ته نه دی وردرېدلی، ټاکنې يوازې د يوه سياسي شعار تر بريده کېدی شي ارزښت ولري.

ځينو تنظيمونو ته له ټاکنو سره مخالفت عقيده يي دلايل هم لري: بنسټپالې اسلامي ډلې د عقيده يي ارزښتونو له مخې، ((اهل حل و عقد)) جرګه د ټاکنو د ځاينيونې وړ ګڼي. د ((اهل حل و عقد)) شورا، چې له مذهبي پوهانو څخه جوړه شوې ده، ټاکنو ته د مذهبي پوهې او سياسي شعور د نه لرونکو پرګنو د ارادې د څرګندوی په توګه، زيات ارزښت نه ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اهل حل و عقد پلویان په دې ګروهه دي، چې مذهبي پوهه د حکمت کيلي ده. په دې ځای کې مورږ د هغه حکومت له طرحې سره چې د اپلاتون د نظر له مخې باید د فیلسوف په واسطه اداره شي د حل و عقد شورا د طرحې د نږدېوالي شاهدان یو.

د نږدې شلکلنې جګړې او له هغې څخه راپيدا شوي ټولنيز کړکيچ، د افغاني ولسواکۍ د يو ښکلي توکي (عنصر) په توګه د لويې جرګې اعتبار ته هم زيان ورساوه. د لويې جرګې دود ته مخه کول د سياسي او قومي مخالفت له خطر سره مخ شول.

ـ سياسي له دې پلوه؛ هغه شخصيتونه او ډلې چې د جهاد له لسيزې نه راپيدا شوي نويو شرايطو، هغوی د واک د نويو ستنو په توګه د پاملرنې وړ ګرځولي، لويه جرګه د واک کلاسيکه او پرې ښودل شوې پديده ګڼله.

ـ قومي له دې پلوه چې قبيله يي او مذهبي لړکيو ته منسوبې ډلې د لويې جرګې په جوړښت کې د پښتنو قبايلو (چې د ټولنې اکثريت نفوس جوړوي) زياته ونډه او د افغانستان د نوي دولت په جوړېدو کې د هغوی رول، چې په ملي لاربښوونه کې د نومړو قبايلو له رول سره يوځای و، لويه جرګه (د نفوس په جوړښت کې د دې قبايلو د اکثريت شمېر ته له پاملرنې پرته) د پښتنو قبايلو د واکمنۍ د حقوقي توجيه حربه ګڼي او د دولت په اداره کې په خپلې پخوانۍ ونډې راضي نه دي. دا ډلې لويې جرګې سره له قومي پلوه چلند کوي. هغوی ان د افغانستان له تاريخ نه د لويې جرګې نوم د له منځه وړلو لپاره ((جرګه بزرګ ملي)) ((و)) ((شورای کبير

(c) ketabton.com: The Digital Library

میهني)) په نوم، د لويې جرګې د نوم بدلونې په لټه کې دي.[1] د لويې جرګې د تاريخي نومونې پر ځای، د جرګه بزرګ ملی، جرګه بزرګ میهنی او نورو اصطلاحاتو کارول، چې د هېواد د تاريخ د تحریف او د افغانستان د نوم د له منځه وړلو لپاره د معلوم الحاله عناصرو د عمومي پلان یوه برخه ده، د هغو کړيو ترمنځ د غم او خواشینۍ سبب شول، چې د افغانستان له تاريخي ارزښتونو سره مینه لري او هغه د خلکو ملکیت ګڼي. یو قوم، یوه سیاسي ډله او یوه مذهبي فرقه د دې حق نه لري، چې هغه د لنډ فکرۍ او کینې له مخې لرې ګوزار کړي او د خپل ځان له خوا جوړ شوي او مصنوعي اصطلاحات د هغې پر ځای کېنوي.

افغانان د یوې کورنۍ په توګه، د افغانستان په خاوره کې ژوند کوي. د دې کورنۍ یو غړی حق نه لري، د یوې کورنۍ میراث، چې ټولو پورې تړلی دی، په یوازې ځان او د زور په ښکاره کولو سره له نورو واخلي. د لويې جرګې پر ځای د هرې بلې اصطلاح کارونه نه شي کولای د هغه څه ټول ځومره والی او څرنګوالی څرګند کړي چې په لويه جرګه کې شته، د لويې جرګې پر ځای د بلې کلمې کارول د افغاني ولسواکۍ (لويې جرګې) تر ټولو آر او نږه پدیدې بڼه (قیافه) مسخ کوي او د افغانستان په تاريخ کې د ولسواکۍ پر اصولو د ولاړو موسسو د څېړنې په برخه کې، په ځانګړي ډول د بهرنیانو لپاره ابهامات او ستونزې رامنځته کوي.

---

[1] ((جرګه های بزرګ ملی افغانستان)) د محمد علي فيض زاده تالیف، ۱۹۸۹م کال، پېښور چاپ، کتاب ته دې مراجعه وشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سويس کې مختلف قومونه ژوند کوي. خو د (لاندس ژمند) اصطلاح، چې د مستقيمې ولسواکۍ د ځرګندو غونډو لپاره کارېدله، د سويس په معاصر تاريخ کې يې خپله لاره پرانيستې ده.

د ((بونديستاک)) او ((بونديسرات)) نومونې، چې همدا اوس د المان د پارلمان دوو جرګو ته کارول کېږي. اصلاً د شمالي المان (۱۸۷۱م کال تر ۱۸۹۹م کال) او وروسته د المان امپراتورۍ (۱۸۷۱م تر ۱۹۱۸م) د کانفدراسيون جرګو ته کارېدلې.

د ((لوک سبها)) او ((راجاسبها)) نومونې، چې د هندوستان د پارلمان د دوو جرګو نومونه دي، اصلاً آريايي کلمې دي، چې د هندوستان په مختلف النژاده او ګڼ قوميزه هېواد کې د نژادونو او قومونو د بريدونو له خطره بچ پاتې شوي او د هندوستان د اوسني اساسي قانون په غېږ کې ارامې پرتې دي. د يو تاريخي ارزښت د ښکارندويه نومونو د ساتنې په برخه کې کېدی شي ګڼ شمېر بېلګې وړاندې شي او د هغو کسانو لپاره، چې غواړي د افغانستان له کړکېچن حالت څخه ملي ضد او د هېواد د قومونو د يووالي خلاف، ګټه پورته کړي، د پوهېدنې سبب شي.

په هرحال! د اساسي قانون له څلورو متنونو څخه، چې د افغانستان د خپلواکۍ تر ګټلو وروسته د ثور تر کمونيستي کودتا پورې نافذ شول، د هغه درې متنونه د قهرجنو پېښو په واسطه لغوه شول، ځکه نو د څلورو لويو جرګو له پرېکړو څخه، چې د څلورو اساسي قوانينو د تدوين په چوکاټ کې منعکس شوې وې، د قهر تر رازېږېدو وروسته د پرېکړو درې کته ګوريو، د وخت په اوږده بهير

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د پلې کېدو مجال پیدا نه کړ. له همدې کبله د سولې او سیاسي روغې د روحیې په پیاوړتیا کې د لویې جرګې روزونکی رول په ټیټه سطحه پاتې شو.

له قانون سره سم په اداري چارو کې نه بلدتیا او د مقصد پر لورې د اوډلې او پلانیزه یون نه لرل، زموږ پر روحیې داسې سیوری خور کړی، چې د مجاهدینو هغه لنډ مهالی حکومت، چې په پېښور کې جوړ شو، نه یې اساسي قانون درلود او نه حکومتي کړنلاره.

سربېره پر دې هغه ایتلافي اداره، چې د جمعیت تنظیم په مشرۍ تر ۱۹۹۲م کال وروسته د کابل پر ځینو ناحیو کې واکمنه شوه، اساسي قانون یې نه درلود او هېڅکله یې خپله تګلاره (چې اصلاً یې وجود نه درلود) اعلان نه کړه.

د طالبانو اداره، چې تر اوسه یې د افغانستان درې پر څلور برخې تر خپل کنټرول لاندې راوستې دي، نه اساسي قانون، نه ملکي حکومت او نه هم سیاسي تګلاره لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پایله

د افغانستان خلک ډېر لوړ سیاسي شعور نه لري او د سیاسي ثبات د جوړوونکي په توګه یې د ولسواکۍ له تجربې څخه ګټه پورته کړې نه ده.

نړدې شلکلنې جګړې د قبیله یي ولسواکۍ پر دود د شک او تردید سیوری خور کړی دی. په داسې حال کې، چې د افغانستان خلکو د یو ملت په توګه د جهاد په کلونو کې خپل ملي پیوستون ساتلی و، د جهاد په پای کې ملي یووالی وشلېد. تراوسه پورې داسې مشر، چې د خپل شخصیت پر شاوخوا د ټولو باور جلب کړي او د افغاني ټولنې بېلې شوې ټوټې د یوې واحدې مشرۍ په چوکاټ کې راټولې کړي، څرګند شوی نه دی.

په افغانستان کې همدا اوس د قهر او روغې دواړه پدیدې د پښتنو پر زېږون بوختې دي، خو د هېواد په ګوټ ګوټ کې د ډزو تر غږه د سولې غږ ډېر لوړ غوږونو ته رسېږي.

جګړې تل د ملت د ارادې په څرګندېدو سره پایته رسېدلي دي. د سولې د ټینګښت او د افغان ملت د ارادې د څرګندېدو لپاره ډېرو ځواکمنو کورنیو او بهرنیو لاسونو پر اغېزمنتوب پیل کړی دی.

د افغانستان په ګاونډیو هېوادو کې د حکومت د ټاکلو لپاره د ټاکنو دایرول، د افغاني ولسواکۍ دودیزو موازینو ته مخه کول، چې په لوړه کچه د لویې جرګې په واسطه تمثیلېږي، په ذهنونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راژوندي شوي دي. هېڅ يوه دښمنه ډله د سولې او سياسي ثبات د تامين د وسيلې په توګه د انتخاباتو دايرول نه ردوي. اختلافات يوازې د ټاکنو د دايرولو پر وخت دي.

د جګړه مارو د ځپنې او ټکونې په تګلوري سره د طالبانو راټوکېدل د دې سبب شول، چې نن روځ په افغانستان کې په پوځي او سياسي ډګر کې دوه ډلې (طالبان او له بلې خوا په جمعيت تنظيم پورې تړلې ايتلاف) د لسګونو وسلوالو او دښمنو ډلو ځای ونيسي. دې کار د ملي تفاهم له ټينګښت سره مرسته کړې ده.

افغاني ملتپالنې د هېواد تاريخ د يو لوی جوړونکي ځواک په توګه د افغاني ټولنې پاشل شوي عناصر، د ټولنو او ملي جبهو په چوکاټ کې له يو بل سره يوځای کړي او په لوړ غږ يې بهرنيو لاسوهنو ته اخطار ورکړی دی.

د افغانستان شخړې يو ځل بيا ورو ورو د سترو هېوادو او د سيمې هېوادو پر اړيکو د واکمنۍ عمومي ستراتيژۍ په محتوا کې ځای نيولی دی. له دې سره پر يوه وخت د افغانستان شخړې د حل لپاره د ملګرو ملتو رول ډېر محسوس شوی دی. ملګرو ملتو تل په سيمه او نړۍ کې د سولې د وقايې لپاره په افغانستان کې د سولې پر اړتيا ټينګار کړی دی. سربېره پر دې د منځنۍ اسيا له شتمنۍ او سوداګريزو امکاناتو څخه ګټه اخيستل، په افغانستان کې د سولې او سياسي ثبات له تامين سره مستقيم اړيکي لري. دا کار ځينې هېوادونه ناچار وي، چې د افغانستان شخړې د ژر تر ژره حل په نيت د ملګرو ملتو پر موسسې له خپل اغېز څخه کار واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورتنیو کورنیو او بهرنیو لاملونو د افغانانو د دښمنیو په نرمولو کې زیات اغېز لرلی او هغوی یې د ټولنیزو شخړو د حل لپاره، روغې ته رابللي دي.

په هرحال ! راتلونکی افغانستان به د قبیله یي اداري له دودیز سیستم سره، د کړکېچ او د جګړې د بهیر د ((نوښتونو)) په یوځای کولو سره بېرته سیاسي ثبات ترلاسه کړي.

افغان ملت به د پېښو له خطره ځان وژغوري. سوله به د ملي خپلواکۍ د ډاډځي په توګه تامین شي، خو په هغه هېواد کې، چې تاریخ یې په وینو لیکل شوی، د تلپاتې سولې او ټولنیز ثبات تامین به د وخت تېرېدو ته اړتیا ولري. د داسې وخت تېرېدل، چې په هغه کې به سوله او روغه د ژوند د یوې طبیعي او اوږدې ضابطې په توګه، چې د یو ملي حکومت له خوا د یو ماسټر پلان په ډول طرح او پلي کېږي، د زور او قهر ځای ونیسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمد خان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی. لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه کې د ماسترۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د (پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او ((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې ببړنۍ لويې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د ببړنۍ لويې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لويې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده درو سپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر او سه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیلکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د واقعیتونو او حقایقو د څرګندیدو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اېښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې يې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنګ د ودې پراختيا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو ليکوالو په لسګونو اثار، ايډيټ او چاپ کړي دي. دغه راز يې په سلګونو کورنيو مشاعرو، ادبي غونډو او سيمينارونو کې ونډه اخيستې ده، خپله يې هم په لسګونو مشاعرې، سيمينارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په يو زيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به يې د اثارو يادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	خرنګوالی	چاپکال
• مټکور	لومړۍ شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هيلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نيمګړي ارمانونه	د حيران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د نازو انا یاد   د سیمینار د لیکنو ټولګه   دویم ۱۳۸۷
- د استاد الفت نثري کلیات   د استاد الفت نثرونه   دریيم ۱۳۸۷
- سیندونه هم مري   د اسحق ننګیال شعري منتخبات   دویم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  د پوهنوال روستار تره کي اثر   دویم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر   دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر   دویم ۱۳۸۷

د - یونلیکنې:

- د اماراتو سفر   د اماراتو یونلیک   دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی   د اروپا یونلیک   لومړی ۱۳۸۷
- د پېنټاګون ترڅنډو   د امریکا یونلیک   لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه   دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری   دویم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود   دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه   دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت   شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل   دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې   دویم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بېړنۍ لويه جرګه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
- انديال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ايډيال لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په وړمو کې لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سياسي کړلېچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو ليکنۍ سمون لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړيوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد يون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زيار کې ورته د نور زغم او وسېلې هيله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل-افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

Authority structure
in Afghanistan according to sociology

Written by:
Professor Dr. M.Osman taraky

Translated to pashto by:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-11-2
9 789936 500112 >

د خپرونو لړ: (۱۲)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library